

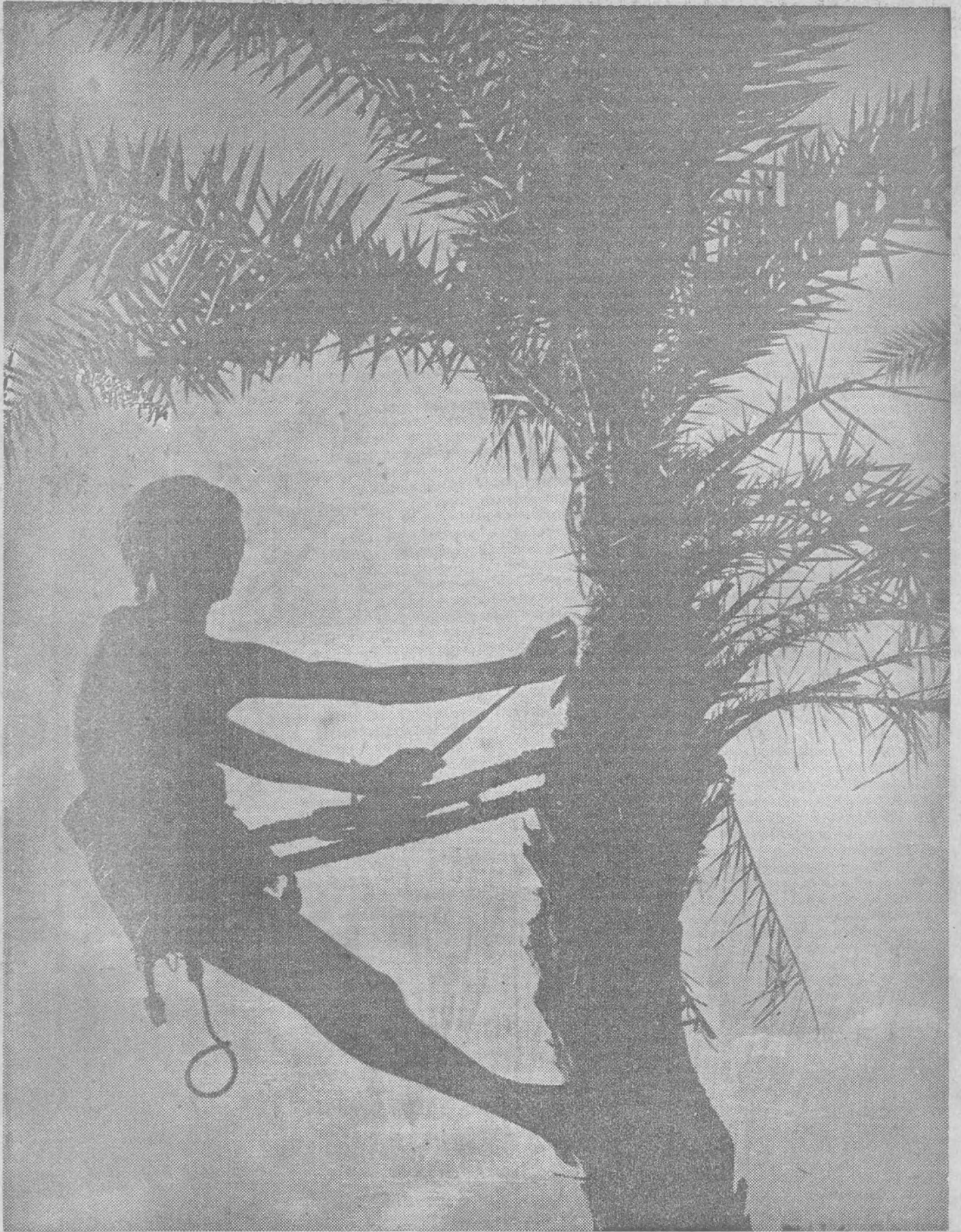
ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEK

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార్తపత్రిక

21-8-57

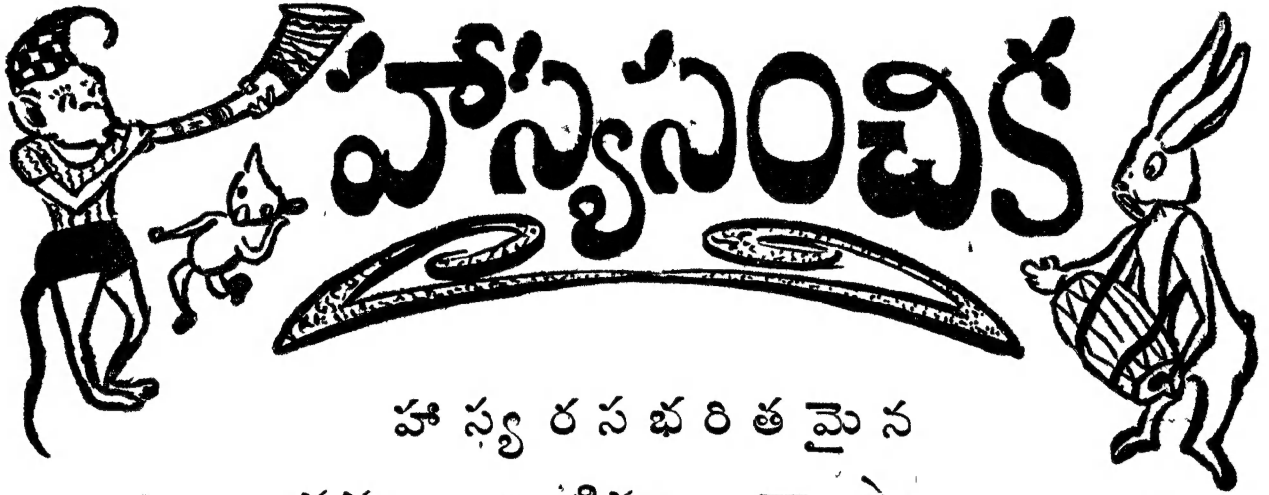
25 నవంబరు

ఈత గీత

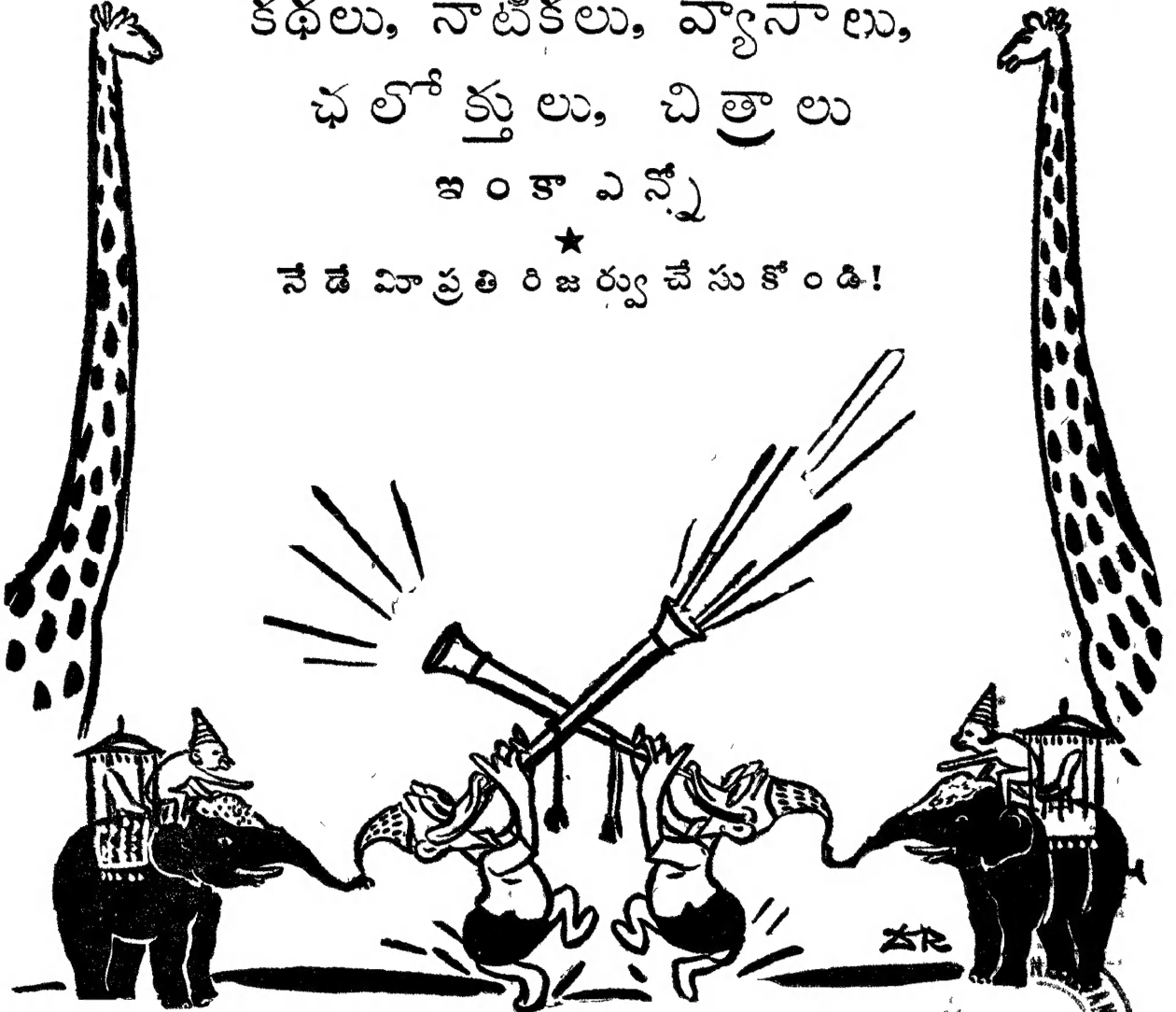
ఫోటో: నందగోపాల్ — హైదరాబాదు.

వచ్చే దే వినాయక చవితి

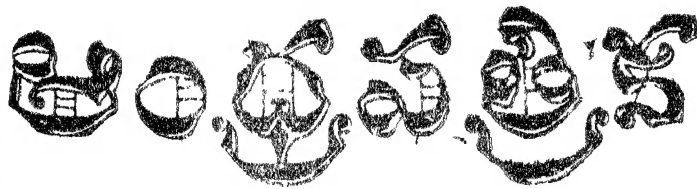

హాస్య రస భరిత మైన
కథలు, నాటికలు, వ్యాసాలు,
చలోక్తులు, చిత్రాలు
ఇంకా ఎన్నో

★
నేడే మా ప్రతి రిజర్వు చేసుకోండి!

సంవత్సర చందా
రూ. 18-0-0
విడిపత్రిక 25 న.పై

సంపుటము 51
సంచిక 51
21-8-57

స చిత్ర వార పత్రిక

Founder: K. NAGESWARA RAO

హేవిలంబి శ్రావణం, బహుళ దశమి, బుధవారం

★ విషయానుక్రమణిక ★		
ముఖచిత్రం :	మంగళగారి	— 4
సయా సన్నార్ ఇంటర్మీడియట్ వారి	వివాహ మహోత్సవం	— 6
“పర జే శి” చిత్రంలో :	దాన వీరకర్ణుడు	— 10
నర్గిస్	ఆధిక్యత	— 18
★	చిరునవ్వు	— 17
అఖిలాంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు — 3	పంచతంత్రం	— 20
	విక్రమార్కుడి మార్పు సింహాసనం -	22
	కాళిపైనువతీ.. శివాత్రిసయనీ..	28
	ప్రాకృతిక సమైక్యతలో కొత్తపోకడ	28
	కోడి గుడ్డంత	33
	వనితాలోకం	35
	గృహవైద్యం	38
	వనితావాణి	41
	బాలసాహితీ	43
	‘బాక్సీ తీరింది!’	44
	సినిమా	47

1857 మహావిప్లవం

నూరు సంవత్సరాల కిందట మన పూర్వులు నడిపిన ఈ మహావిప్లవం పురస్కరించుకుని ఈ 1957 అగస్త 15 వ తేదీన మనం గొప్ప ఉత్సవం చేసుకుంటున్నాము. ఈ సందర్భంలో మన దేశీయులందరూ ప్రతీ సగరంలోనూ, ప్రతీ పట్నంలోనూ, ప్రతీ పల్లెలోనూ

వీరభారతం

అనే యీ గొప్ప గ్రంథం పారాయణ చేస్తేనే మనం మన పూర్వులకు గౌరవించినవాళ్ళం అవుతాము. ఎన్నో రికార్డులు పరిశోధించి, ఎంతో పరిశ్రమించి శ్రీ పురిపండా అప్పలస్వామిగారు రచించిన మహాగ్రంథం యిది.

గ్లాజ్ కాగితం - క్యాలిగ్రాఫ్ బైండు చల రూ. 6 త్వరపడండి.

పేరుపడ్డ అన్ని బుక్ షాపులలోనూ దొరుకును.

పల్లిషర్వు : అద్దేపల్లి అండ్ కంపెనీ,
నరసయ్య పబ్లికేషన్స్, రాజమహేంద్రవరం.

వర్క్ షాపు మెషినరీ

లేతులు, డ్రిలింగు, మిలింగు
చేనింగు, కటింగు, డ్రై ఫ్లు
బెండింగు మెషినులు —
బ్లీరింగు మెషినులు —
మెటల్ డ్రి ఫ్లుడ్ మర్కింగు
మెషినులు.

తాతా ప్రభాత
విజయవాడ - 2.

నారసింహ లేహ్యము

సంగతుతో చేరినది. మేహము,
విక్లాక, నిస్సత్తున వగైరా హరించి.
అలము రక్తవృద్ధి కల్గించును. 20 తు.
దబ్బి రూ 3-4-0. పోస్టేజీ రూ. 1-1-0.

పి. సి. వి. ఆండ్ కో, (ఆయుర్వేద సమాజం
పెరిదేవ్ (పోస్టు) నెల్లూరుజిల్లా

కంచకోసంచేను!

ఒక ఊపువచ్చింది.

ఆ ఊపులో ఏదో జరిగింది.

గాలి విసిరింది; వాన కురిసింది.

వాన వెలిసింది—గాలి విరిసింది.

ఫలితం! దారిమార్తెల బురదయింది!

ఇదీ జరిగిన విషయం. ఏదో జరుగుతుందనుకోవటం ప్రాణిభర్తం. ఆ ఆకలి తోక పోతే, ప్రాణి ప్రాణంతో ఉండకుండా! ఏదీ జరగదనే నమ్మకం ఉంటే, ఆ మరునాడే దర్బారు పరుచుకోవచ్చు; కత్తికలవారయితే పరిపించుకోవచ్చు.

అయ్యో, ఈ ప్రకారంగా ఉన్నది మన సాహిత్య వ్యవహారం. చిత్రించారు కదూ! పరిపత్తు ఏర్పడిందింటే ఏర్పడిందన్నాడు.

గాడిదగుడ్డు—ఏమిటయ్యా ఏర్పడ్డదీ? అని ఉరిమారు అధికారులు.

“ఓను—ఏమీ ఏర్పడ్డట్లు మాకు తోచలేదు,” అన్నారు ప్రభుత్వానికి కాకా పట్టే బాకా సాహెబులు.

నందిమాగధుల్ని, వైతాళికుల్ని సృష్టించిన కవిగాడు కాస్సేపు తనే ఆ రెండూ కాలేదామిటి?

కాలేకనే!

అయి, అయిననీ వాయించుకున్నాడు. ఈ సందర్భంలో నురికి బారడెడలలో రాజధానిగారవాన్ని కోల్పోయిన వెజవాడ పేరింటి గోపాలరాధేగారు ప్రభుత్వం వెలకోర్చి ‘ఎకాడమి’కి అధ్యక్షులయ్యారు. ప్రజల పరిపత్తు ప్రసాదించిన ఉపాధ్యక్షుడవని సంగతి ఏం చేకాలో తెలీదు. అయినా ప్రభువులు ప్రభువులే గదా!

ఇతరపూర్వం విశ్వవాద సత్యవారాయణ గారు ఒక చిత్రమయిన ప్రకటన చేశారు. ఆయన తెలుగువాడు. పదహారేళ్లాల తెలుగువాడు! (నయా పైసాలు వచ్చాక ఈ పదహారేళ్లాలవారిని ఏ మనలో విక్రంతిలో ఉన్న మాజీ గవర్నరు పట్టాభిగారు మనవి చేశారు కాదు!)

విశ్వవాద సత్యవారాయణ ధృవస్థిత్వాన పొయ్యో తెలుగు కవి. వ్యంగ్యం, వక్రక్రొత్తి తేనెవాడు తెలుగు కవివాడు. మాట్లాడే

మృదంగకేసరి విద్వాత్ కీ వారణాసి ఘంటయ్యకాస్త్రి ఆగస్టు 1న తమ 62 ఏట మరణించారు. కీ ఘంటయ్యకాస్త్రి, మృదంగవాద్యంలో ప్రజావంతులు. అన్నగారైన బహ్మయ్యకాస్త్రివద్ద విద్యనేర్చి పదవ, తోటకల్పాదులో కీ శివరెంక వీరయ్య అయ్యవార్లంగారివద్ద కాస్త్రీ భ్యాసం చేసి తర్వాత మంథకోణములో కీ మృదంగం కోదండరామ అయ్యర్ వద్ద విద్యకు మెరుగులు దిద్దుకొన్నారు. వాద్యము వినిపించి పండితపామర ప్రశంసలు సంపాదించారు. మద్రాసులో కీ|| కీ|| టైగర్ తరదాచారిగారి అధ్యక్షతన జరిగిన సన్మానంలో శుభ్రధుంటా కంకణం పొందారు. మృదంగ విద్వాంసులగు వారణాసి యజ్ఞ వారాయణకాస్త్రి, వారణాస్త్రి గోపాలకృష్ణయ్య, అట్లూరి వెంకటేశ్వరరావు చాదరి, రావి గోపాలకృష్ణయ్య, ధర్మాల రామయ్య, కమలనాథం, వారణాసి వీరరాఘవశర్మగారలు వీరి శిష్యులే.

టప్పుడు భమత్కరం, ధర్మక్తి విసరకుండా మరీ చప్పిడిపిండిలా మాట్లాడే వాడిలో తెలుగుతనం లేదన్న విషయం ఎరిగిన, కీ విశ్వవాద సత్యవారాయణ చేసిన ప్రకటన ‘సామాసామీలకే’ అరం కాలేదు. అరం కాక నే, ప్రభుత్వం పరిపత్తుని ఏర్పరచాలన్నాడు.

సంజేహం లేదు కీ విశ్వవాద నిజం చెప్పాడు. లేనిదాతకంటే ఉన్న లోభి నయం. ఎంత బాధతో అన్నాలో ఆయన. ఎందరికి తెలుస్తుందాహృదయజేదన?

* * *

ఈ పూర్వరంగం ఇలా ఉండగా పరభ్రు సౌమ్యస్వరూపుడయిన రాజేంద్రబాబుగారు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజధాని నగరానికి విజయంచేసి ఉన్న సందర్భంలో ఈ ఎకాడమి ప్రారంభించి సారేస్తే బావుంటుందని ప్రభువులకు తోచింది. ప్రభువులు ప్రకటించారు. రాష్ట్రపతి దానికి మొన్నముఖ్య ప్రారంభోత్సవం చేశారు. పత్రికలు ప్రముఖంగా కాకపోయినా ముఖ్యులలో వేయకపోయినా మొల్తించిన ప్రజల కంటే కాదు. ఈ సందర్భంలో పెద్దల శోక మనవి.

అయితే స్వామి!

చేసు పెయనతోంది కనక కంచవస్తామా? కంచ పెరిగిందని చేసు పోస్తామా? ఒక్క సారి ఆలోచించండి!

ప్రజలకోసం ప్రభుత్వమా?

ప్రభుత్వం కోసం ప్రజమా?

ప్రజలతో నిత్యసంబంధంకల ప్రజలలో సాహిత్యాభివృద్ధి కలకొందరు ప్రజలు ఏర్పరచిన అభిలాంఛ సాహిత్య పరిపత్తుతో వీరు గుర్తించి దానికి తగిన సహకారం చేయక, ఈ కొర్ర ఎకాడమి ఎందుకు స్థాపించవలసివచ్చిందో చెప్తారా?

ఒక జేత ఏర్పడ్డ పరిపత్తు అందరికీ ప్రాతినిధ్యం వహించకపోతే, ప్రభుత్వం సర్వ సారస్వతేయులూ ప్రాతినిధ్యం ఇచ్చి స్వర్ణసింహాసనాలువేయిస్తుండేమా-అధికారులకు అనుపల్లవి పాడేవారయినా తెలుపులే పంపించం.

—“దీక్షితులు”

★ మంగళగౌరీ ★

సో ఫాలూ, కుషన్తూ అందంగా అలంకరించి, ఆధునికంగా అమర్చిన ఇల్లు చూడగానే “వారిలు ఎంతకాగా దొరలీలు లాగా అలంకరించే” రని చెప్పినట్లుగానే, ముంగిల కల్లాపుజల్లి, ముగు పెట్టి, క్రిందిగుమ్మానికి చిగురుజల్లి మీదగుమ్మానికి తోరణం కట్టిన గడప చూడగానే ‘ఆ గడప, కలకల లాడుతూ సిగులూలుకుతూవుం’దని చెప్పడం కూడా పరిపాటే.

నిజమే మరి; పాగుబడ్డ గడపమానే, చుట్టాలు చూడరారు - పక్కొలు పలక రించరారు - మిత్రులు మాటాడరారు - విగో ధులు విహితానికి రాదు - ఆఖరుకి అనుభవమే తలంపుతో బిచ్చగాళ్ళు బిచ్చమెత్తడానికి కూడా ఆ గడపచాయలకేనా రారు. అంగవల్ల గడప పాడుబడకుండా పాటూ బడుతూ వుండాలనుకుంటారు, మన ఇళ్ళల్లో అడ కూతుళ్ళు. కాని, ఏవనైనా పూరికే చెయ్య మంటే, ఎవరైనా చేస్తారా? ఏదో ఒక మిష, నెపం అంటూ వుండాలిగాని. అలా మిష, నెపం కూడిరావడానికి నోములూ, వ్రతాలు మన పెద్దలు ఉద్దేశించేరేమో!

అయితే ఇలా ఎన్ని వ్రతాలున్నప్పటికీ, ఇవన్నీ ఆచరించుదా మనుకున్నప్పటికీ, ఇంకా కొద్దిగోజులు పూరికే ఉంటాయేమో అన్న తలంపుతో పండుగనీ, ఏబ్బుననీ, పెళ్ళినీ, వసుగనీ, ఇవేవీకాక పోతే ఆఖరుకి - అన్నపిల్లల్నిగాని, తమ్ముడు పిల్లల్నిగాని, అప్పపిల్లల్నిగాని, చెల్లలి

పిల్లల్నిగాని - పెళ్ళికొడుకుని చెయ్యడమనీ, పెళ్ళికూతుర్ని చెయ్యడమనీ లాంఛనాలు జరిపించడం, ఇలా ఏదో ఒక నెపంతో ఇంటిగడపని అలంకరించడం మన ఇళ్ళలో మామూలు.

ఇలా ఉద్దేశించిన నోములూ, వ్రతాల వలనేనా, ఏటిపాడుకునా ఆచరించడానికి వీలవుతుందా అనుకుంటే, వీటిలో వారం ప్రాధాన్యంగా కలవి కొన్నైతే, తిథి ప్రాధాన్యంగా గలవి కొన్ని; నక్షత్రం ప్రాధాన్యమైనవి కొన్నయితే, తిథి వార

భారవీకళ్యాబి

నక్షత్రాలు మాదూ ప్రాధాన్యమైనవి కొన్ని; ఇంతేకాకుండా, తిథి వార నక్షత్రాలతోబాటు మాసం ప్రాధాన్యంగాగలవి మరికొన్ని.

ఈ ప్రకారంగా మనవాళ్ళు పాటిస్తూ ఆచరించే నోములూ, వ్రతాలు మొత్తం 245 వున్నాయి. వీటిలో ‘శ్రావణ మంగళవారం’ ‘శ్రావణ శుక్రవారం’, లేక వరలక్ష్మీవ్రతం అనే వ్రతాలు శ్రావణమాసములో ఆచరిస్తారు. ఈ రెండు వ్రతాలలో ‘శ్రావణ శుక్రవారం’ లేక వరలక్ష్మీవ్రతం అనే దానిని శ్రావణమాసములో పౌర్ణమికి ముందు వచ్చే శుక్రవారంనాడు చేస్తారు. ఆగోజు వీలుకొనప్పుడు ఆతిరువాత శుక్రవారంనాడు చేస్తారు. ఈ వ్రతాన్ని పెళ్ళయిన యేడు

మొదలుకొని ప్రతిసంవత్సరం గువాసిన లందరూ ఆచరిస్తారు.

ఈ వరలక్ష్మీవ్రతానికి కలశం పెట్టి, కలశం మీద మామిడాకు కొబ్బకాయ పెట్టి, ఆ కొబ్బరికాయకి బొట్టు పెట్టి పూజ చేస్తారు. కొంతమంది మాత్రం కంఠంవరకూ వున్న వరలక్ష్మీవ్రతమును కలశంమీద పెట్టి దానికి బొట్టు కాటుక మొదలైన అలంకారాలన్నీచేసి పూజచేస్తారు. ఎవరలా పూజచేసినప్పటికీ, తొమ్మిది పిండిపంటలు చేసి నైవేద్యం పెడ్తారు. ఇంకా కొందరు కొత్తికోడల్లు పెళ్ళయిన ఏడు పూజ చేసుకుంటున్నట్లుయితే పట్టుచీరలూ, బంగారు కాసులు, నగలూ నాణ్యాలతో పూజచేయించి అవన్నీ కొత్తికోడలికి కట్టుంగా ఇస్తారు.

అల్లుడికి పంపిన ఆషాఢ తిగు అందుకొని, కోడల్ని వరలక్ష్మీవ్రతానికి పిల్చుకు వెళ్ళాడు. అప్పుడు కొత్తికోడలిచేత కాసులు చీరలూ మొదలైనవాటితో వరలక్ష్మీవ్రతం చేయించి శ్రావణపట్టి పెట్టి పుట్టింటికి పంపించుతారు. కనుకనే ఆషాఢతెగూ అందుకోడం, శ్రావణ పట్టి అంపించడం లాంటి వేడుకలు జరిపించడానికి గాని, పొందడానికి గాని మూలమున్న ముసలమ్మలు ఎక్కువ సంబరపడతారు. అందువల్ల శ్రావణ మాసం వచ్చిందంటే, మూలమున్న ముసలమ్మలకి మరిపాటెక్కువ.

ఈ వరలక్ష్మీ వ్రతానికి పూజానైవేద్యాలయేక పాటరూపంలోవున్న కథ చెప్పుకుని, ఆ కథాక్షీతలు నెత్తిమీద జల్లుకుంటారు.

మంగళవారం

పెళ్ళయిన అడపిల్లలందరూ పెళ్ళయిన ఏడు మొదలుకొని, ఏడు సంవత్సరాలు ఆచరించే నోము, ఇది. ఈ నోము శ్రావణ మాసంలో ప్రతి మంగళవారం ఆచరిస్తారు. పూజో తెలిసిన బంధుమిత్రులందరినీ, తొలి గోజు సాయంత్రమే బయలుదేరి వెళ్ళి పేరంటం పిలిచి, మంగళవారంనాడు ధూప దీప నైవేద్యాలతో మంగళగౌరీ పూజ చేస్తారు. ఆ తర్వాత జ్యోతులు వెలిగించి ‘శ్రావణ మంగళవారాల కథ’ పాట పాడుతూ వుండగా, ఆ జ్యోతులమీద గరిటె కుడక బోర్లించి కాటుక పారిస్తారు. ఈ జ్యోతులకి పరిపిండితో చేసిన కుందులలో సేతితో దీపాలు పెడ్తారు. పాట పూర్తి అయిన తరువాత అయిదుగురు ముత్తయిదువలకి

క్రేత సంపదకు

రీటా కుదుళ్ళకు బలమునిచ్చి, విగవిగ రాడు నిడుపాటి వెండ్రుకంను వెంచు బులు అద్భుతమైన హెయిర్ టానిక్ తల వెండ్రుకలు రాలుట, నెరయుట, దుండ్రు, బలవం, పేనుకొడుకు, ఇంకను తలవెండ్రుకకు వంబిందించిన నమస్త వ్యాధులకు రీటా అమోఘముగ వనిచేయును. వేవకువేలు వాడి గుణమును వొందియున్నాడు. మీరు కూడా వేటనుండిమే రీటా వాడుడు.

రీటా
హెయిర్ టానిక్

యందుగా వాయనం ఇస్తారు. ఈ అయి దింటిలో అత్తవారి వాయనం ఒకటి. ఈ వాయనాలలో వెలిగించిన జ్యోతుల కుండులు కూడా పెడారు. అవి లింఘేను, కాటుక పెట్టుకుంటేను విదోతనం, కడుపునలన కలుగుతాయని ప్రతీతి. ఆ రోజు సాయం త్రం వచ్చిన పేరంటాళ్ళందరికీ కాళ్ళకి పసుపురాసి, పాచాణి పెట్టి, బొట్టు, కాటుక, గంధం ఇచ్చి తాంబూలం ఇస్తారు. ఇలా ప్రతివారం చేస్తూ విదు సంవత్సరాలపాటు ఆచరిస్తారు. శ్రావణ మాసంలో వచ్చే అన్ని మంగళవారాలూ పూజచేసికోగలుగుతే, చాలా గొప్ప ముఖ్యంగా తొలివారం, ఆఖరివారం సాధ్య పడి పూజ జరిగినట్లయితే ఆ ఏడు రోజు లోకి వస్తుంది; లేకపోతే రోజుల్లోకి రాదు. అందువల్ల చాలా మంది షేర్మయిన పది పన్నెండేళ్ళ వరకూ ఈ నోమునోమకుంటూ వుంటారు. అయితే అప్పటికే చాలా మందికి ఈడు మించిపోయి వుంటుంది. కనుక ఇంట్లో వున్న చిన్న పిల్లల్ని పేరంటం పిలిచేందుకు పంపించి వారి చేత నోము నోపిస్తూ తాము కూడా నోసుకుంటూంటారు. అందువల్లనే మన ఇళ్ళలో ఆడిపిల్లకి సాధారణంగా అయిదు సంవత్సరాలు నిండి పదిమొదలుకొని పెళ్ళయేవరకూ ఈ శ్రావణ మంగళ వారాలు కన్నె నోములు నోపి స్తుండడం ఆచారమయింది.

ఈ శ్రావణమంగళవారాలు పాటలో వున్న కథ ఏమిటంటే:

సకలసంపదలూ కలిగినప్పటికీ సంతానం లేని చింతచేత, సతీసమేతంగా ఒకరాజు పరమేశ్వరుణ్ణి గురించి తపన చేస్తున్నాడు.

“వారితపనుకీ మెచ్చి పరమేశుడప్పడు! ఇహవరంబులు వీరి కీర్తుననుచు! లింగంబు తాను ఒక జంగమాకారమై” రాచనగరుకి వచ్చేడు.

“మేడపైనుండి తాదిగవచ్చి యాసతి బంగారు పల్లెములో నాజెములను పడలితేగా జూచి పరమేశు డప్పుడే విముసంబు తాళకపోయె నంత అతిథ తనమనసులో ఆశ్చర్యపడుచునే” రాజుతో సంగతంతా చెప్పింది. సతీ పతు లిద్దరూ ఆలోచించుకుని మరునాడు:

“అరుగుచాటుననుండి దాగి చూడంగానె గంటల్లు మ్రోగుతూ వచ్చె శివుడు వచ్చిన జంగమును పోసక పట్టుకొని ఇదియేమి కారణంబని యడిగిరి పుత్రప్రాప్తులు లేని మీ చేతిభీక్షమ్ము హరహరా యంటరాదని పలికెను. తమకేమి గతియనుచు సతిపతులు ఇద్దరు సాష్టాంగమొగిరి శివుని కప్పును ఇన్ది సీకోవరం మెన్దిసేపామ్మునుచు

శ్రీజన్మమా పురుషజన్మమనెను సత్యవతియెనట్టి ధర్మవతినిత్తునా పదిహేడు వరుముల సుతునిత్తునా.”

అని అడిగేడు శివుడు. అందుకా సతి పతులు సంప్రదించుకుని విదోతనం లేని ఆడ సంతకుంటే ఆయుషులేని మగసంతే మేలు కనుక అదే కావాలని కోరుకున్నారు.

“దీనికి ముందర కాళికాగుడి వెనుక చూతవృక్షమ్మున ఫలమున్నది ఆ ఫలము తెచ్చుకొని భుజియింపు మని పల్కి-

అంతరావమృత్యు ఆ జేవుడు ఆ రాజు హర్షమున ఆ వృక్షమును ఎక్కి ఆ ఫలములన్నియును కోసి తెచ్చి అతివ ముందరవుంచి విప్పిచూడంగానె ఒక్కటే ఫలముండె ఒప్పుగాను.

పరమేశు డిచ్చినా ఫలప్రాప్తియింటేను అధికఫలమొచ్చునా అతివ మనకు అనుచు భుజియించగా అతివ గర్భము నిల్చి

నవమాసములు నిండె నాతి కపుడు నూర్య తేజస్సున పుట్టిన సుతునికి పుత్రోత్సవము పంచె పుణ్యకాలి.

సంతోషమున రాజు నామకరణం వ్రాసి నారాయణా యనుచు పేరుపెట్టి దృష్టి తగులాకుండ చుక్క బొట్టూ పెట్టి శిరసెట్టి తొట్టెలో నుంచీరపుడు ఆటప్రాయమునాడు ఆట తొడుగులు తొడిగి

పాటప్రాయమునాడు పాట చూసి”

ఇలా అల్లారు ముద్దుగా పెరుగుతున్న బాలుణ్ణి చూసినోద్ధి ఆ రాజు దింపతులకి దుఃఖం పొరుగురాసాగింది. తీర్థయాత్రలు చేసినట్లయితే, దోవలో యెవరి మహత్వం వల్లనైనా కుర్రవాడు ఆయుష్మంతుడు కావచ్చుననే ఆశతో ఆ రాజదంపతులు, మేనమామను తోడిచ్చి కుర్రవాడిని కాకి పంపించేరు. అలా బయలుదేరిన అల్లుడు, మామా కాకి పోతూ ఆ దరిదాపుల్లో వున్న పూలనానికి చేరుకున్నాడు.

“అవనానికిపోయి చాల బడలికచేత పరమేశ్వరాజుచే నిలిచిరదట” అంతో.

“శ్రావణమాసాన మంగళవారాన మంగళాగారిని పూజింతురు. అంగనలు తామరలుపూలుకోయుచు రాగ రాజాకూతురు వచ్చె రమణిబెంటు ముదితలందరు కూడి ముండలిటాడుకొని వనముపై పువ్వులు ఒల్లకొనిరి. సత్యవతి యాకన్య జల్లి నాపువ్వులు యొకొమ్మ పువ్వు లాకొమ్మనంటే.”

ఇదంతా చూస్తూవున్న ఆ కుర్రవాని మేనమామ ఆ రాజు కూతురు గొప్ప మహిమ

గలదిగా భావించేడు. కుర్రవానికి గనుక చిన్నదాన్నిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే, ఆ చిన్నదాని మూలంగా కుర్రవాడు చిరంజీవి కావచ్చు నని తలపాసి, వెంటనే అందుకురిగినవిన్నాట్లు చేసేడు.

ఆ రాత్రి నగరిలో ఆ కన్యకావరుల తోడుకొనిపోయి మధుపర్వమిడిరి తా ధర్మశాస్త్రాలు అన్నియును గావించి లాజహోమం వ్రేల్చె రమణితోను పవరులకు తాను సంధ్యమ్మున మ్రోక్కి నగరు ప్రవేశించె నాతితోను ముత్యాలు కూర్చిన బంగారు చాకలో పట్టెమంచము వాల్చి పరుపు పరచి తూగుటుయ్యాలలో దంపతులు ఇద్దరు పవలించి నిద్రుర కాయగాను కాలమృత్యువు వచ్చి సర్వమాకారమై బాలుణ్ణి కరవంగ వచ్చి నిలచె మంగళాగారమ్మ మగువ స్వస్థ మునందు నీ పతికి గండపముయం బనియెను మాంగళ్యవతి నిద్ర క్షీణున మేలుకొని కన్నులను విప్పి తా కలయజూచి

(9-వ పేజీ చూడండి)

అతిమూత్రవ్యాధి నెమ్మదించును

మూత్రంలో వత్తెరపోవడం అతిమూత్ర వ్యాధి (DIABETES) అంటారు. ఇది ఎంత ఉష్ణదవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాంబడినవారు ఆరోజుకారోజుమృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు ఈజిప్టు రక్షిణిలో ముఖ్యమైనవి ఎక్కువగా దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరరక్తాన్ని, లేక చక్కెరలేకుండా గాని మూత్రం బయట వెడలటము, దురద మొదలైనవి. వీసన్ థారమ్ అనేక పంప త్వరములు వరికోదనం పరితంగా తయారు కొలిదినది. దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేల మందిమృత్యుముఖమునుండి బయటపడ్డారు దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూడవ రోజు నుండేమూత్రంలోవత్తెర తగ్గింది. అత్యధిక మూత్రంకూడా నివారిస్తుంది మూడురోజుల తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి వత్తెరలేదు. ఇన్ శెక్టర్లు ఆవనరం లేదు. వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరవ్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపెదము.

50 విక్లం బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 య. ప్యాకెంగు పోస్టేజీ ఉచితము.

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P. O. Box No. 587, Calcutta.

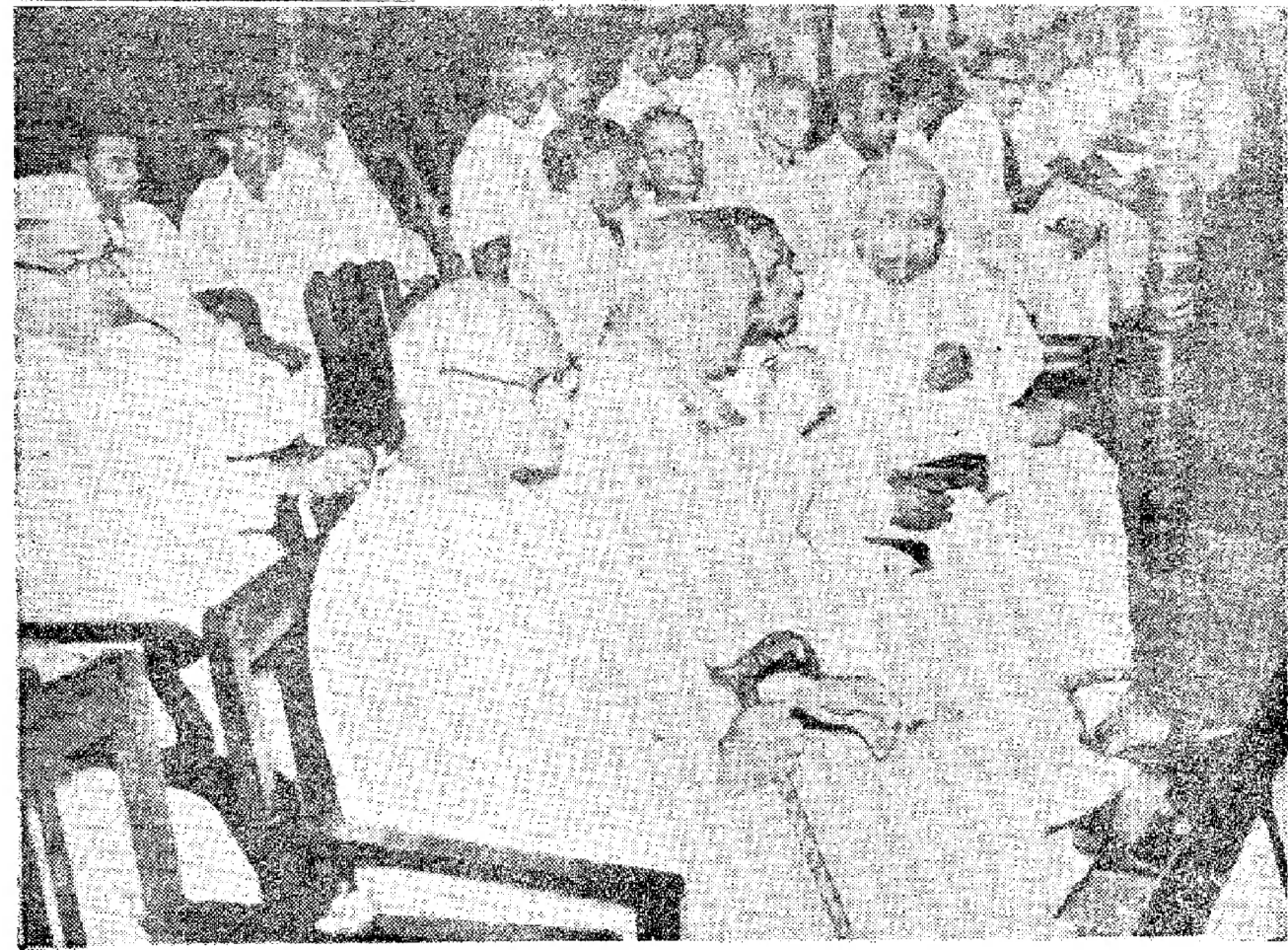
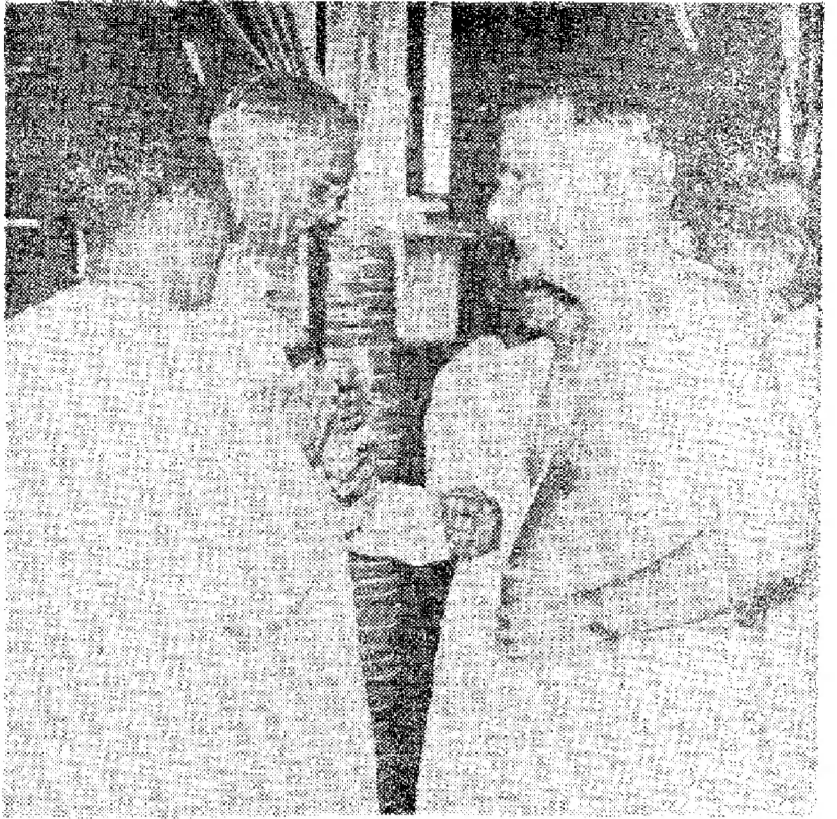
ప్రముఖులు కుర్చీసందేశాలు పంపించారు.

నాటిపాఠశాల అతిథులకు సత్కారం జరిగింది. శ్రీ ద్వారకం నెంకటస్వామినాయుడు కందుకూరిపల్లి వెంకటేశ్వర కర్పేరిచేరి అతిథులను ఆనందిపరచుటకు చక్కాన. నాయుడు నారికే కంఠ ప్రసాదం గారు నాతని వ్యక్తుమలిచ్చి సవాల్ చేశారు.

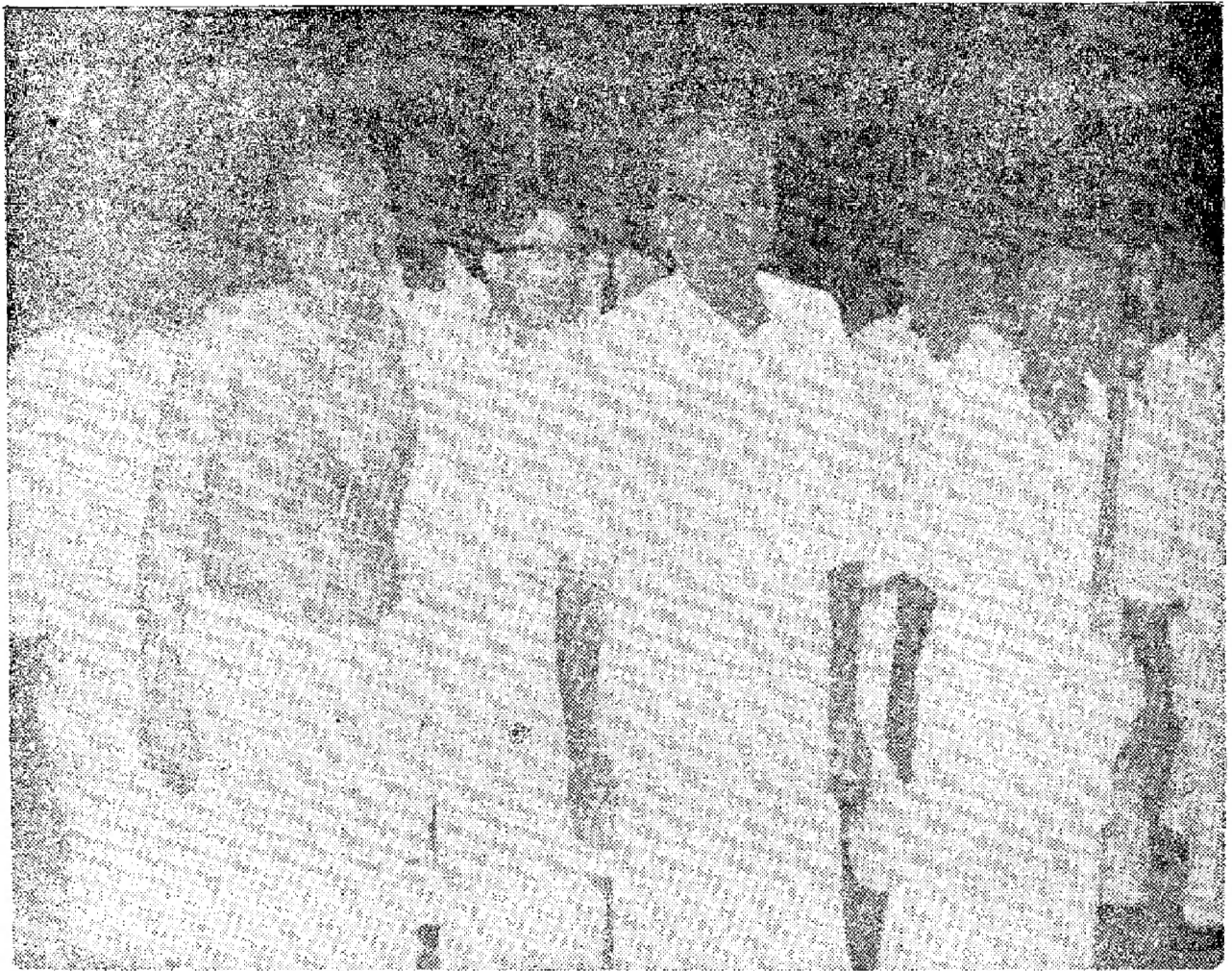
శివ తేజీ పాఠశాలకు విందు జరిగింది.

వివాహమునాటికప్పుడానికి ముద్రాడు శివ కృష్ణ శ్రీ బాద్, వారిసతీ, ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కామరాజ్, నాగేశ్వర శ్రీ కృష్ణ వత్సలం, విద్యామంత్రి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కె. నెంకటరావు, ముద్రాడు మేయర్ శ్రీ శ్రీనివాసరావు, 'హిందూ' సంపాదికుడు శ్రీ కె. శ్రీనివాసరావు, చల్లపల్లి తాలూకా శివరామప్రసాద్, బాపిని స్టూడెంట్స్ యజమానులు శ్రీ నాగిరెడ్డి, శ్రీ విక్రమరాజు, ఆంధ్ర మాజీమంత్రి శ్రీ నాగిరెడ్డి, శ్రీ కల్లూరి లక్ష్మణమూర్తి, 'స్వరాజ్య' సంపాదికుడు శ్రీ భావా నుజ్జురావు, శ్రీయుతులు పర్యటించే ప్రహ్లాదయ్య, డి. ఎస్. కామ్రే

విజయ నర్సిరెడ్డి, శ్రీ నాగిరెడ్డి, శ్రీ చక్రపాణి స్వామి కెలతుల శ్రీ కంఠప్రసాద్.

శ్రీయుతులు పర్యటించే ప్రహ్లాదయ్య, కె. నెంకటరావు, చల్లపల్లి తాలూకా శివరామప్రసాద్ ప్రభువులు.

మద్రాసు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కామరాజ్, విద్యాయంత్రి శ్రీ నుబ్రహ్మయ్యం ప్రభుత్వమంతా శ్రీ శింధుప్రసాద్.

వివాహ సుహృత్సవం

(మెంటల్ బ్యాంక్), కె. గోపాలరావు (బహుళా బ్యాంక్), బోగరాజు వెంకట రత్నం (భారతలక్ష్మీ బ్యాంక్), జి. వి. పోయయాజులు, బా. జే.పు జగదాజు, ఎస్. పూర్ణచంద్రారావు, కల్పల్ కృష్ణ, నూతల వీరరామకృష్ణ, వి. జి. ఎస్. వి. ప్రసాద్, బొత్తా శర్మనారాయణ నాథుని, పి. నూర్జు నారాయణ, డా॥ పి. రిదయలరావు, డా॥ గోవిందరాజు ముక్కారావు, డా॥ గారి బాలసుందరరావు, డా॥ వెంకయ్య, శ్రీని వాం శివమణి, మెక్కపాటి నరసింహ కృష్ణ, జి. జి. నా. శ్రీం రత్నకేళాళ కృష్ణ, బ్రొద్దేటి తింగరాజు, న్యాపతి రామారావు, పి. పి. శివరామకృష్ణయ్య (అఫ్ డియల్ అస్సెస్), కామరాజు కృష్ణమూర్తి (అస్సెస్), టి. సతాశివమ్ (కెబి), మద్రాసు నుబ్రహ్మయ్యం (అస్సెస్), కె. వింధ్రకేశవన్ (అస్సెస్), కె. బాలసు

బ్హ్మయ్య అయ్యర్ (అస్సెస్), ఆమంచర్ల గోపాలరావు, అన్నా ప్రగడకామేశ్వరరావు, బొంబాయి నర్తక ప్రముఖులు వజిరాల్ హిలా లాల్, బొంబాయి ఇర్నలిమ్మ ఓ. ఎస్. కర్క, ఇంకా పలువురు బంధుమిత్రులు హాజరై చందప తాంబూలాల స్ట్రీట్ లోని విభూవతిలవాళీర్స్ నిలవారు. శ్రీ శ్రీరంగం వారాణసిబాబు వమావతుల వాళిర్ననినూ పర్యాయులనివారు. అతిసుతు శ్రీ శింధుప్రసాద్ గారి కుమారుడు శ్రీ తారాకృష్ణ వంశవత్తుమ్మ ముంతో స్వాగతము చెప్పారు.

అతిథి సత్కారానికి శ్రీయుతులు యార్ద గడ్డ శివరామప్రసాద్, మద్రాసు విలవసథి అయ్యతుడు డా॥ పి. పి. రెయిన్, శ్రీమతి తారావరదన్, జిలలి భీమానంధ దక్షిణ మండలం మేనేజరు బాలసుబ్రహ్మయ్యం, నార్ల వెంకటేశ్వరరావు, భగవాన్ రావ్ గోయెంకా, సిలంబాజు వెంకటేశ్వయ్య, ఈసన్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ మేనేజరు

బాలబద్ధ, మెంటల్ బ్యాంక్ కంపెనీ మేనేజరు అబ్దూల్, నెల్లు మేనేజరు పి. డా. ఎస్. రావు, బాదా వెండ్ కంపెనీ యజమాని బాదా, న్యాల్ల వంశావతేశ్వయ్యర్, వెన్వెన్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ యజమాని ప్రసాద్, రామకృష్ణ సంస్థల ప్రతినిధి రాఘవరావు, కీమల్ కంపెనీ ప్రతినిధి పి. ఎస్. జి. రావు, గ్రాండ్ అస్సెర్లయిజింగ్ కంపెనీ ప్రతినిధి టి. కె. విశ్వన్, చెరుమాతి పూర్ణచంద్రారావు, హిందూ సహాయకపాద కుసుమ, కె.ఎం.సింహన్, బి.ఎం.హరి, సముద్రాల రాఘవాచార్యులు, జి. వెంకటాచలం, బాల్ విక్రమ్ కంపెనీ ప్రతినిధి గా స్కెల్, శ్రీమతి గా స్కెల్, భార్గవనూర్ కంపెనీ ప్రతినిధి ఎం.టి, నిమ్మగడ్డ వెంకటకృష్ణయ్య, ఆంధ్రవిహ్మయ్యయ్యర్ కె.కె. వెంకటరావు, మద్రాసు పోస్టల్స్ డైరెక్టర్ జి. వెంకటేశ్వరన్, పి. పి. రామారావును ప్ర. తదితర మిత్రులు, బంధువులు హాజరైవారు. ★

మంగళగారి

(5-వ పేజీ తరువాయి)

కృష్ణసర్వము జూచి కిలకిలా నవ్వుచు నువ్వకలకను తెచ్చి నుంచె నపుడు బాల భక్తికి మెచ్చి నాగేంద్రుడవ్వడు కలకంబులో ప్రవేశింపగానే చుట్టచుట్టుక యెత్తుడు పవళించియుండంగ ప్రవక్షిణ సమస్కారంబు తా జేసెను ముత్యముల కూర్చిన రవిక తాను విడచి వాసెనా గట్టెను నవళి యపుడు.

అమృత్యు అనుకుని పతివేపు చూసింది మాంగళ్యవతి - నిద్ర బోతున్నట్లున్నాడు. వాసెనకట్టిన కలక వెలికిలో ఉంచుదామనుకుంది. కొని వెలికి అందలేదు. అప్పుడు -

“పతి తొడమీదను పొదమూని కలక వెలికిలో వేగముగ నుంచెనపుడు”

నిద్రబోతున్నట్లుగావున్న పెళ్ళికొడుకు తా గమనించి తెల్లవారుజ్జూమున మేనల్దొంగ జరిగిన విషయమంతా చెప్పేడు.

“తెల్లవారకముండె యెవరితో చెప్పకను నేటి గండము మనకు గడిచెననుచు అతి హర్షమును జెంది అల్లుడును మామయును

కొళిచేరగ వేగ కదలివారు.

అంతలో తెల్లవారగానే రావణగిరిలో పెండ్లికొడుకును కొనకపోయేసరికి ఈ వార్త పైకి పోకొనినకుండా, ఆ రాచదంపతులు మరొకప్రవానిని తీసికొచ్చి పెండ్లికూతురితో బాటు ముత్యాలగడ్డమీద కూర్చోబెట్టెను. అప్పుడు పెండ్లికూతురైన రాకుమార్తె:

తన ప్రక్కనుంచిన తరుణుణ్ణి తా జూచి తనపతి గాడనుచు లేచిపోయె

లేచి మేడపైని కూర్చుండి చింతింప జాగలెనట్టి యాచరియతెల్ల

నేర్పుతో నీతిడే నీపతియని జెప్ప కాడనుచు తా తెలిసి తలగిల్లె

ఎవరెన్నివిధాల చెప్పినా వినిపించు కోకుండా ఆ రాకుమార్తె తండ్రిని పిలిచి:-

కలవరపడు స్త్రీలకు

“కుమారి” మాత్రమే చురుకైనది. మీ ఆరోగ్యం రక్షించును. దంతాలవననం వెం (పాద) రు. 3/- (వైసర్) రు. 5/- (ఎకస్ట్రా వైసర్) రు. 8/- బోస్టిస్మాకింగు ప్రత్యేకం

Mrs. P. Deves, F.D.S. (AP) Calcutta-40.

Stockists:—(1) Indo Medical Supplies, 3, Pauliappan St., G. T. Madras;

(2) L. M. Mukerji & Sons Ltd., 167, Dharamtola St., Cal-13.

నీవు సత్కంఠి నిజముగా నడిపితే భక్తితో తాంబూలమిచ్చు నేను.

అనిచెప్పి తాంబూలమిచ్చినప్పుడు తన పతిని చూపిస్తానని ప్రతిజ్ఞచేసి సంవత్సరం గడుపు చెప్తుంది. అందుకొ రాజకుమారి సకేసని:

“మునుకూకురుమాట మోదముతో చెల్లించి సాలకట్టించి సత్మువేసెను.”

ఇక్కడ ఇలావుండగా, ఆనాడు తెల్లవారుజామున బయలుదేరిన అల్లుడు, మామ

కొళిచేరియు వారు గంగన్నానంజేసి కొలదెరవు దర్శనం చేసిరి

అన్న పూర్వను చాల అభిమతి వేడుకొని విశ్వేశ్వరుని నుడి దర్శించిరి

ముణికిరి కాదేవి తిరుదేవి దర్శించి బింగుమాధవ దర్శనం చేసిరి

భాగినధిని చాల భక్తితో వేడుకొని తిరిగి మల్లికి వారు సీమ కపుడు.

ఆ ప్రకారంగా ఒకవిదాదికాలం తీర్చి యాత్రలు సేవించి ఆ అల్లుడు మామ తిరిగి

వస్తూ దోవలో రాకుమార్తె పెట్టించిన సత్కం చేయకున్నాడు. అక్కడ వార్తరకూ భోజనం చేసి బోబోతూవుండగా రాజభటులు

అటకాయించి, రాకుమార్తె చేత తాంబూలం పుచ్చుకొని వెళ్ళి మని చెప్పేరు. అందుకు వారు నిరాకరించగా:

“అరిచే పరిచే విప్రులు రాజులు భుజించి తాంబూలం దిగాను

మీరేల వొల్లరిని పరిచారకులు వార్ని తొడుకొనిపోయె రాజ సముఖమునకు

అప్పుడా రాజకుమార్తె తాంబూలమిస్తూ ఆ కుర్రాడి చెయ్యిపట్టుకుని ఇతడే నా పతి

అని చెప్పింది. ఈ మాటలు విన్న పిల్లవాని మేనమామ ‘దారినపోయేవాళ్ళని చూసి ఇతడే

నా పతి అంటావేమిటి? నీ మాటలు నమ్మడానికి మేనా గుర్తులున్నవా’ అని అడిగెడు.

వెంటనే ఆ రాకుమార్తె ఆనాడు సర్వాన్ని వుంచిన కువ్వకలకం తెచ్చి

చూపించి, ఆరోజు జరిగిన వృత్తాంతమంతా విశదపరిచింది. కలకానికి కట్టిన వాసెన విప్పి

చూడగా దానిలో సర్పం బంగారు పాముగా మారి వుంది. పిల్లవాడి తొడమీద పారాటి

పాదం ఆపవాలుగా వుంది. ఆ వృత్తాంతం విని, ఆనవాళ్ళు చూచి అందరూ ఆశ్చర్య

పడుతూ వుండగా పిల్లవాని మేనమామ జరిగినదంతా నిజమేనని, ఒక సంవత్సరం

త్రతంమూలంగా వెంటనే పిల్లవానిని తీర్చి యాత్రలకి తీసికొని వెళ్ళేనని, చూతాత్తుగా

వచ్చి ఆ రాకుమార్తె పెనిమిటి అని చెప్పితే నమ్ముడానికి నిలండజేమానని

ఆనవాళ్ళు అడిగినట్లు చెప్పేడు. ఇది విన్న రాకుమార్తె తలిదండ్రులు ఎంతో ఆనందంతో

మళ్ళీ వాళ్ళెద్దరికీ పెళ్లిచేసి వైభవంగా సాగ

నంపారు. అక్కడ పిల్లవాని తలిదండ్రులు పుత్రునియొగంబల్ల కంఠస్థాయి వుంటారు.

ఈ వనూవరులువెళ్ళి వారికి నమస్కరించగా రాకుమార్తె స్వర్ణవల్ల వాళ్ళకి దృష్టిపడుతుంది.

ఆ రాచదంపతులు జరిగినదంతా తెలిసికొని పరమానందతో కొడుకుని, కొడలిని దీవిస్తారు.

ఆ తర్వాత ‘మామ పుత్రభిక్ష పెట్టిన పుణ్యకాలిని నీవు ఏ నోము నోచేవు, ఏ పూజ చేశావు’ అని రాకుమార్తె నడుగగా

“మంగళగారి” (తం చెప్పేనని చెబుతుంది.

ఇది ‘క్రావణ మంగళవారాలు’ కథ. నాటి నుంచి ప్రతి ఇంట్లోను పెండ్లయిన ఆడ పిల్లలందరూ వివోతనంకోసం అయిదేళ్ళు ఈ

నోమునోమకుంటూండడం ఆచారమయింది.

కొత్తకుండగాగని, కొత్త చెంబులో గాని పదమాడు జోళ్ళు అరిసెలుంచి కొత్త గుడ్డతో దానికి వానకట్టి, ఆ వాసెనమీద

చీర, రవికలగుడలక్కతోగు కుత్తిగంటు, మట్టె - మంగళనూత్రం తాంబూలంతో

వుంచి వైట చెం గు నాటిమీద కప్పి పెండ్లి వేళలో ‘సప్తపది’ దగ్గర పెళ్ళికూతురికి

‘ఇన్నినమ్మ వాయనం’ అని చెప్పి అందించడం ఈ నోముకి ఉద్వాసన. పెండ్లికూతురు

కూడా వైటచెం గు మూసి వాయనం అందుకోవాలి. అయితే ఈ ఉద్వాసనకి కేవలం

కొత్త కుండలో మూడు చెల్లంముక్కులు వుంచి వాసెనకట్టి మిగతా దినములన్నిటిలో

పైన చెప్పినట్లుగా వాయనం ఇవ్వడం మాత్రం ద్రావిడాచారం.

ఈ ‘క్రావణ కుక్రవారం’ ‘క్రావణ మంగళవారం’ నోములు మాంగళ్యం

కోసం, సంవద సౌభాగ్యాలకోసం సువాసినులు ఆచరించెవి. ఈ ప్రతాలు

మొదలుపెట్టి ఉల్లంఘన చేస్తే ఇవలొక బాధలు కలుతాయి; సక్రమంగా ఆచరించి

నట్లయితే, ఇహపరాలలో సౌఖ్యం కలగుతుంది.

బాలి 1920

మేమవాడ. బేర్. సుబ్బ

వ్వాధులకుగారంటికి తప్ప

క్షణిగుసంహరించు

రెడిక్స్ గళాలపురం

తొట్టగెదవరి జిల్లా

(మేమ) తిరుగుకు(అంబా)

దాన విరక్తుడు

కర్ణుడు లతామండపంలో నిల్చుని ఒక చేతిని ఆతివయ్యారంగా నడుమిదా, మరొకచేయ్యి స్వంభానికి ఆనించివున్నాడు. మధ్య మధ్య కట్టుమానూ, తెరుమా ఆలోచిస్తున్నాడు. నిజంగా నేను కుంతి కుమారుణ్ణేనా? లేక రాధ కుమారుణ్ణా? ఆ పరమాత్మ మాయలన్నీ ఎవరికే తెలుస్తాయి? ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు.

“సుహారాజా, బ్రాహ్మణుడెవరో వచ్చి ద్వారం దగ్గర నిలబడి వున్నాడు. వారు మీ దర్శనాన్ని కోరుతున్నారు” అన్నాడు వినయంగా ప్రతిచారి.

కర్ణుని ముఖమిద చిరునవ్వు నృత్యం చేసింది. అంతలోనే ఆ విశాల ఫాలభాగం మీద విషాదరేఖలు లీలగా గోచరించాయి. ఇంతలోనే కన్నుల్లో ఎక్కుడలేని మార్దవం. మళ్ళీ ఒక చిన్న చిరునవ్వు నవ్వి “వెళ్లి ఆ సుహృత్తుల్ని లోపలికి తీసుకురా” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ చిరునవ్వుకు కారణం, ఆ విషాద రేఖలకి కారణం ఏమిటో ఆయనకే తెలియాలి. “అదృష్టం అంటే నాదేగదా. ఆ సుహృత్తులకి కూర్పు సేందుకు ఈ రత్న ఖచిత సింహాసనం చాలననుకుంటాను. ఆ సుహృదులూ పాదాలు పెట్టించేసేందుకు ఈ బంగరు పళ్ళెరము చాలననుకుంటాను.” అని ప్రతిచారి విధాల ఆలోచిస్తున్నాడు.

కొద్దిసేపటిలోనే కర్ణుడు కూర్పున్న స్థలం దగ్గరికి ఒక బ్రాహ్మణుడు వచ్చి నిలుచుండి పోయాడు. ఆయన పాదగరికాదు; నేత్రాలు ఎర్రగా జ్యోతిల్లా ప్రకాశిస్తున్నాయి. వక్షస్థలమీద తెల్లగా జండం మెరుస్తూవుంది. మెడలో తులసిమాల, చేతిలో కనుండలం ఆ బ్రాహ్మణునికి వింత కోరిక నిస్తున్నాయి.

“దయచేయండి. భూమిమీద దేవుని వంటివారు. హితవు కోరువారు. దయచేసి ఈ అల్పాసనముపై కూర్చోండి,” అని వినయంగా చేతులుజోడించాడు, కర్ణుడు.

“కర్తా, కుభమగుగాక; ఏమి నీమాటల తీరు. ఏమి నీ దీటు.”

“స్వామీ! ఏమి మీ ఆజ్ఞ?”

“రాజా! ముందర నీవు నేనేది అడిగితే అది ఇస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేయ్యి.”

“బ్రాహ్మణోత్తమా! నేను మధ్యాహ్నం వాకొ జపం చేస్తానని తెలియదా? ఈమధ్యలో ఏ బ్రాహ్మణుడొచ్చి ఏది అడిగినా తప్పక ఇస్తాను.”

“రాజా! నీవిషయంలో నేను ఇటు వంటినే చాలా వినివున్నాను. కాని నేను చాలాదూరంనుంచి వచ్చాను.”

“అడగండి. మీకేది కావాలో?”

“కోరికా? ఇట్లాచూడు. ఏమంత పెద్దది కాదు, చాలా చిన్న కోరిక. కానీ ఆ కోరిక తీరుతుందో తీరదోనని భయంగావుంది.”

“అయ్యో! కర్ణుడు తన ప్రతిజ్ఞను భంగం చేసుకుంటాడని భయంగా వున్నదా?”

“ఆ, నిజంగా అదే భయం నాకు. నాయనా కర్తా!”

“మీరు కర్ణుణ్ణి గురించేకపోయారు. వినండి. ఏరోజునయితే కర్ణుడి ప్రతిజ్ఞ భంగం

అద్దంకి శ్రీదేవి

అవుతుందో ఆరోజున సూర్యభగవానుడు పశ్చిమాన్ని వుదియస్తాడు. ఇప్పుడు అడగండి.”

“అడగనా? కానీ నాకు అవగమండానే వెళ్లి పోవాలనిపిస్తోంది. నువ్వు సుఖంగా వుండు.”

“కారు, కారు. సంతోషంగా అడగండి. సంకోచం ఏమాత్రంవద్దు సుహృదుడా!”

“నాయనా కర్తా! మంచిది. అనుకున్నాను. నీ సహజరక్షణమైన కవచకుండలాల్ని నాకియ్యి.” ఇట్లా మాట్లాడుతూ వుండగానే బ్రాహ్మణుని ముఖభింగిములు తారుమారయి ఒంటినిండా చెమట పటింది.

కర్ణుడి ముఖమిద హాస్యరేఖలు లతల్లా అల్లుకుపోయాయి. కిరీం రోమాంచిత మైంది. వేటితో అయితే ఆయన తన జన్మను సార్ధకం చేసుకుందామనుకున్నాడో ఆ కవచ కుండలాలతీసి ఆ బ్రాహ్మణ యాచకునికి ఇచ్చేసాడు. కవచకుండలాలను తీసుడం మూలకంగా కర్ణుడి కిరీంమంతా రక్తపు దారలతో తడిసిపోసాగింది. ఆకాశంలో విహారం చేస్తున్న సూర్యుడిది చూడలేక నల్లటి మేఘంక్రింద దాక్కున్నాడు. లతామండపంలోవున్న పక్షులు అతిదినంగా విలపించసాగాయి. లతలు పువ్వువృష్టినికురిపించాయి. బ్రాహ్మణుడు అత్యాశ్చర్యంతో కర్ణుణ్ణి చూస్తున్నాడు.

“ఈ కవచకుండలాల తీసికోండి, బ్రాహ్మణోత్తమా! వెనకవై వున్న నిల్వంటాకెమి? నా ఎదురుగా రండి.”

“నా ఆరోగ్యం ఏమీ బాగులేదురాజా! నన్ను పంపించేయ్యండి. నేను వాంఛించిన వస్తువును పొందాను. ఇప్పుడు నాకేం అట్కరలేదు.”

బ్రాహ్మణుడు తెలపుతీసికొని ద్వారం వైపు వెళ్ళినాగాడు. కర్ణుడు బ్రాహ్మణుడు వెళ్ళినంతదూరం చూస్తూనే వున్నాడు. మనస్సులోని భక్తి బొంగగా చేతులు రెండుకలపి హృదయ పూర్వకంగా నమస్కరించాడు. ఆ బ్రాహ్మణుడు కొద్దిదూరం వెళ్ళి వెనక్కితిరిగి కర్ణుడికి వాత్సల్యపూర్వకంగా చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

“భూసురోత్తమా! నిల్చుండిపోయాకెమి? ఇంకా ఏమన్నా కావాలా?” అన్నాడు కర్ణుడు.

“ఈ ద్వారం మూసేసివుంది.” తన సమాధానం తనకే సమంజసంగా వినిపించలేదు. “ఇదేమిటి ఇట్లా సమాధానం చెప్పాను? అనుకున్నాడు మనస్సులోనే.

“నేను ఇక్కడనుంచి చూస్తూవున్నాను, ఆ ద్వారం తీసేవుంది. మిమ్మల్ని ఎవరూ అడగించరు. మీరు నిస్సంకేయంగా వెళ్ళిచ్చు. వెళ్ళండి.”

బ్రాహ్మణుడు రెండడుగులు ముందు కేసి మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగాడు.

“ఎందుకని ఆగిపోయారు? మీరుసుఖంగా వెళ్ళిచ్చు” అన్నాడు కర్ణుడు—ఎప్పుడూ మొహంమీద తాండవించే చిరునవ్వుతోనే.

“కర్తా, నా కాళ్ళలో నడిచేందుకు కూడా శక్తి లేదిప్పుడు” అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు అస్పష్టంగా.

“మీరు ఎక్కడికివెడదామన్నా నారథం తయారుగా వున్నది” అన్నాడు మృదువుగా కర్ణుడు.

ఆ కంఠం వసంతకాలంలో కొత్తగా చిగిరిన లేతమామిడిచెట్లచిగుళ్ళుతని మత్తెక్కిన కోయిల కంఠం ఎత్తి గానం చేసినట్లా, అప్పుడే పూచిన మందారపువ్వులోని మకరందాన్ని గ్రోలి ఆనందంలోవున్న తుమ్మెద ఝంకారం చేస్తున్నట్లు వినిపించసాగింది ఆ అవరచిత బ్రాహ్మణుడికి.

కర్ణుడి నోటినుంచి రథం తీసుకురమ్మన్న అజ్ఞ పూర్తి కాకమునుపే అక్కడ ఒకరథం హాజరయింది. కాని బ్రాహ్మణుడు నిల్చున్న చోటనే వుండిపోయాడు.

“స్వామీ! ఇప్పుడు రథం తయారయింది, పదండి.”

బ్రాహ్మణుడు రథంవైపు వెళ్ళేబదులు కర్ణుడునైపు తనకి తెలియకుండానే నడిచాడు. మళ్ళా ఆయన కర్ణుడిదగ్గరకొచ్చి నిలబడిపోయాడు.

“ఏం స్వామి! ఇంకా ఏమన్నా ఆజ్ఞ వున్నదా” అన్నాడు మృగుస్వరంతో. “అవును ఒక ఆజ్ఞవున్నది. నువ్వు యేమయినా కొరుకో.”

“నాకు మీ ఆశీర్వాదం చాలు. కానీ మీరు నా ఎదుటకు రావటంలేదు. అది నా దురదృష్టం అనుకుంటున్నాను” అన్నాడు చిరునవ్వు నవ్వుతూ ప్రన్నమంగా కర్ణుడు.

“కుమారా! దౌర్భాగ్యం నాదే నాయనా.

నన్ను నువ్వు గుర్తించలేదు.”

“నేను మిమ్మల్ని గుర్తించాను. భండ్రీ! తమరు అర్జునునికి తండ్రి అయిన ఇంద్రులు” అని స్వాహంగంగా నమస్కారం చేశాడు.

“లే, నాయనా కర్ణా! ఆశ్చర్యమయిన విషయం. నేను ఇంద్రుడినని నీకెలా తెల్సా” అన్నాడు భయసంభ్రమాలతో ఇంద్రుడు.

“ఏవిధంగా మీరు అర్జునుని పూజ్య జనకులో అదేవిధంగా నూర్యనారాయణుడు నా జనకుడు. ఎట్లాఅయితే మీరు రాత్రింబగళు అర్జునునిగురించి చింతిస్తూ వుంటారో అట్లాగే నాతండ్రికూడా సర్వదా నన్ను గురించే చింతిస్తూవుంటారు. నీతాళికచిలు

కలు ఎప్పుడూ ఎట్లాఅయితే పువ్వుల్ని విడిచి పెట్టకుండా వుంటాయో అట్లాగే తరిదండులు పిల్లల్ని విడవకుండావుంటారు. మీరు లేపు బ్రాహ్మణవేషంలోవచ్చి నా కవచకుండలాలు దానం ఇమ్మంటారని నాతండ్రి రాత్రి స్వప్నంలో కనబడి చెప్పారు” అన్నాడు విలాసంగా చెయ్యి వూపుతూ కర్ణుడు.

“కుమారా, కర్ణా, ఏం చెబుతున్నావు నువ్వు? నేను ఇంద్రుణ్ణి అని నీకు తెలుసు. ఇవి అర్జునుడికోసం తీసుకొచ్చుతున్నానని నీకు తెలుసా?”

“ఇదంతా నాతండ్రి చెప్పేవున్నాడు.”

“కానీ ఇవి మరి నాకు ఎందుకు ఇచ్చేస్తున్నావు? యుద్ధంలో గెలవాలని లేదా నీకు?”

“లేకేం? వున్నది. కానీ విజయం సంపాదించాలంటే ఈ కవచకుండలాలు మికిచ్చేందుకు అనంగీకారం చూపాలి. అట ఆడి నపుడు గెలవడం, ఓడడం వుంటుంది. అట్లాగే యుద్ధంలో జయాపజయాలు కూడా వుంటాయి. రెండు పక్షాలవారు గెలవాలన్నారెండు పక్షాలవారూ ఓడాలన్నా అసంభవం. అటువంటిప్పుడు మేం గెలిస్తే మంచిదే. కానీ ఓడినా నేనేమీ విచారపడనక్కరలేదనుకున్నాను. నుఖాలు వచ్చినప్పుడు సంతోషించిదుఃఖాలు వచ్చినప్పుడు విచారపడకూడదు. ఎక్కడయితే పాము వుంటుందో అక్కడ మణిగూడా తప్పకుండా వుంటుంది. అట్లాగే రాత్రింబగళూ, నుఖదుఃఖాలు, జయాపజయాలు కూడాను. ఇంకొక కారణం ఏమిటంటే, నేను కర్ణుణ్ణి జపం చేసుకునే సమయంలో ఎవరయినా వచ్చి ఏదయినా అడిగితే ఖాళీ చేతులతో పంపకూడదని నా ప్రతిజ్ఞ. ఈ నా ప్రతిజ్ఞని కలలోగూడా భంగం చేసుకొను.”

దేవరాజయిన ఇంద్రుడి స్వరం గద్దడమే పోయింది. ఆశ్చర్యంలో కన్నులు పెద్దవైనాయి. “నాయనా కర్ణా! ఎంతయినా అభినందించలేగదావోయీ. నేను మొట్టమొదట వచ్చినపుడు నీ ఎదుటకే రాలేక పోయాను. ఎందుకంటావేమో. నీ ఎదుట నిల్చుని నీ లేజన్ను సహించేంత కత్తి నాలో లేదు.”

“ఇప్పుడు మీరు నుఖంగా ప్రయాణం సాగించండి. రథం తయారయింది అన్నాడు విషయంగా కర్ణుడు.

“కర్ణా! నాకాళ్ళు బాధపెడుతున్నాయో లేక ద్వారం మూసేసేవున్నదో తెలియడం లేదు. కుమారా, నా అంతరాంతరాలో వున్న ద్వార మయితే తెలుసుకుంటే” అన్నాడు ఇంద్రుడు.

“అయితే తండ్రి మీరెందుకు వెళ్ళడం లేదు” —కర్ణుడు.

మెరయుచు పొంగే
ఈనో
కడుపులోని
అస్వస్థతలను
ఎనిమిది
సెకెండ్లలో
పోగొట్టును!

ఈనో 'ఫ్రూట్ సాల్ట్'

అమెనిరోధకమైన మెరయుచు పొంగే పానీయము
'ఈనో' మరియు 'ఫ్రూట్ సాల్ట్' అను మాటలు రిజిస్టర్డ్
చేయబడిన ప్రేరు మార్కులు

గ్రాండ్ రేజిస్ట్రేషన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

దాన వీరకర్డుడు

ఎట్లా వెళ్ళిను చెప్ప మమారా? ఈ కవచ
కుండలాల తీసుకున్న తరువాత నా మీద
ఎంత బరువు వుందో నీకు తెలుసా? ఇతరుల
సామ్రాంథా అడిగి తీసుకుపోవటం ఎంత కఠి
నమైన పని? ఈ రోజు నా హృదయం ఎట్లా
వుందో నాకు తెలుసు. నైను అ పరమా
త్యక్తి తెలుసు. కాత్తునులెందరు ఎదురుగా
చంపే దేవతల రాజయిన ఇంగ్లడు ఇంత
అక్రమమైన కయాడో ఒక్క అడుగు కూడా
ముందుకు ఎందుకు వెయ్యలేకపోతున్నాడో
అప్పుడు తెలుస్తుంది," అన్నాడు ఇంగ్లడు.
"స్వామీ తమరు తండ్రితో సమానులు,
నన్ను సిగ్గించేయటం మీకు తగినా?
సిగ్గుపడేట్లు చేయకండి," అన్నాడు తల
వంచుకుని కర్డుడు.

"కర్తా ఒకమాట అడగాలని వుంది నాకు"
అన్నాడు అధికారస్వరంతో ఇంగ్లడు.
"తీక్షణం అడగండి తండ్రి" అన్నాడు
కర్డుడు

ఆ స్వరం ఒక స్త్రీ మృదువైన తన చేతి
మునిగొళ్ళతో విణమిటిస్తూ వినబడింది
ఇంగ్లడికి. "కవచ కుండలాల తీసి ఇచ్చే
సమయంలో నీకు మనస్సులో ఏమీ సంకో
చం కలగలా?"

"సంకోచమా? ఎందుకు? సంకోచం
మీకు వుండాలి కాని నాకు ఎందుకు? తండ్రి,
ఇంగ్లడు లాంటినాడు నా యింటికి యాచన
కొస్తాడని చెప్పినప్పుడు నా కెందుకో కా.
అది నా భాగ్యం కాని? అన్నాడు గభీర
స్వభావుడైన కర్డుడు.

"కర్తా నీమాటలు వింటూంటే వాళిరం
లోవున్న రక్తమంతా గడ్డకట్టుకు పోతోంది.
ఈ కవచ కుండలాల తీకపోతే అర్జునుడి
ముందు అగలేవని తెలియదు నీకు? ఈవిచా
రాన్ని గూడా నవ్వు లెక్క చేయవా?"

"దేవేంద్రా! నేను ఇవ్వాలి అర్జునుడితో
యుద్ధం చేశాననుకొండి రణములో అర్జును
నికి అపజయం వచ్చిందనుకుందాం. అర్జు
నుడు విజయాన్ని చేపట్టేందుకుగాను దేవ
తల రాజైన ఇంగ్లడు నావంటివాని దగ్గర
కవచ కుండలాల అనే భిక్ష అడగటానికి
వచ్చేరు. ఇది అర్జునుడికి అపజయం కాక
మరేమిటి? చెప్పండి. మంచిది, మీరు
సుఖంగా విజయం చేయండి. అర్జునుడితో
చెప్పండి నీ కోసం విజయాన్ని తీసు
కొచ్చాను. ఇప్పుడు నవ్వు ఏ బాణం
వేసినా కర్డుడిమీద పనిచేస్తుందిని.

"కర్తా నామాట ఒకటి వింటానా"

"అజ్ఞ ఇవ్వండి"

"అజ్ఞలేదు గీజ్జలేదు. నవ్వు ఏదైనా
కొడుకా"

(48- వ పేజీ చూడండి)

ఎస్ట్రెలా బ్యాటరీలు లిమిటెడ్.,
బొంబాయి-మద్రాస్-దిల్లీ-నాగపూర్-కలకత్తా-కాన్పూర్

5-6

ఆదాన

అఫీసు పేరేమిటో ఎవరయినా నోరు విప్పి చెబితేనే తప్ప తెలీదు. బోర్డు కూడా ఏమీ కట్టి ఉండదు బయట “నో వేకెన్సీ” తోకు తప్ప.

అందులో పనిచేసే జీవాలు పదిన్నర కాకుండానే గృహప్రవేశం చేస్తారు. అయిదుగంటలకంటే బిల బిలాడుతూ బయట పడతారు. పసిబిడ్డకు పాలపీకలు తీసుకొచ్చాల్సిన వాళ్ళు, కొత్త పెళ్ళాల్కు పూలు తీసుకు పోదల్చుకున్న వాళ్ళు, ఇంట్లో నిండుకున్న బియ్యపు డబ్బాను భర్తీ చెయ్యడానికి తాపత్రయపడేవాళ్ళు బజారు వెళ్ళు నడిచి పోతారు జేబులోని డబ్బులు తడుపుకుంటూ.

అఫీసు వదలగానే ఎటూ వెళ్ళకుండా సరాసరి యింటికేవచ్చి సినీమాకు తీసుకు వెడతానని ఆ ఉదయం యిల్లానికి మాట యిచ్చిన జీవుడు మాత్రం... అఫీసర్ చేత తిన్న చివాట్లన్నీ అక్కడే దురిపేసుకుని, యింటి ముఖం పడతాడు.

సోమశేఖరం రెండున్నర సంవత్సరాలు సర్వీసుగల కిందతరగతి గుమాస్తా. గృహస్థ అయిదేళ్ళయినా కాకుండానే ముసరు పిల్లలు ‘నాన్నా’ అంటూ వచ్చారీ ప్రపంచంలోకి. ఇంట్లో మూడు యింక్రిమెంటు వచ్చినా ఉద్యోగంలో మాత్రం ఒకటికూడ రాలేదు. ముక్కుకు నూటిగాపోయే మనిషి గనక ప్రమోషనుగాని, యింక్రిమెంటుగాని వచ్చే ఆశలేమీ లేవు యిప్పట్లో. అయినా చలించడు శేఖరం.

చాలా అభిమానంగల మనిషి అతని పోకడ లనుబట్టి తెలుస్తుంది. తనమీదకు ఒక్కమాట రానివ్వడు. వచ్చిందా-అన్నవారి ముఖానే సమాధానమిస్తాడు అవతలివాడి అంతస్తుకూడ ఆలోచించకుండా. ‘ఈ రోజుల్లో అది లాభం లేదురా ప్రభుదూ’ అని రాజు లాంటి మిత్రులెవరయినా అంటే, ‘వీళ్ళు ఏం వాగితే అదల్లా పడాలా మనం! వీళ్ళే యింటిదగ్గర పనిచేసే జమాన్లనుకున్నారా’ అనేస్తాడు.

“అఫీసర్ల స్వభావాన్ని బట్టి సరిపెట్టుకు పోవాలిరా బ్రదర్” అంటే “ఏం? మనల్ని బట్టి వాళ్ళెందుకు పోగొడదు,” అంటాడు పెంకగా.

“ప్రపంచానికి విరుద్ధంగా... అందరూ ముందుకువడిస్తే నువ్వు వెనక్కునడుస్తానంటే ఎలా ఒప్పుతుందిరా.”

“అయితే రావులాగా, కాకాపట్టడం నేర్చుకోమన్నావా” అని పోనగా నవ్వేస్తాడు.

అఫీసులో పనిచేసే అందరిలోకి సోమ శేఖరం తలబిరుసువాడని ఎంత కొత్తగా వచ్చిన అఫీసరుకయినా మొదటి పరీక్షయం లోనే తెలిసిపోతుంది. అతనితో మంచిగా ఉండే అధికారి ఒకడూలేడు. అందుకే అతనికి రోజూ పదిన్నరనుంచి అయిదు గంటలవరకు ‘సిట్, స్టాండ్’ వ్యాయామమే.

కొగిలెందాడ కలంపెట్టగానే “సార్! అయ్యగారు ఏడువందల అరవయి అయిదు పైలు తీసుకురమ్మంటున్నారు.” అంటూ వస్తాడు నూపరిం టెండెంటుగారి జమాను. ఆ పైలు వెలికి తీసుకువెళ్ళి అడిగినదానికి

“మార్పుతి”

సమాధానం చెప్పివచ్చి కర్ఫీలో కూచోగానే “సార్, పర్సనల్ రిజిస్టరు, రన్నింగ్ నోట్ బైలు తెచ్చుంటున్నారు మేనేజరు గారు” అంటూ పిలుపు. వెళ్ళినప్పడల్లా పెన్సిల్తో వెయ్యొల్లిన రూకు యింకుతో వేశావనో, అలా నలిగిందనో ఏదో వంకపెటి “యాన్ లెస్, స్టపిడ్” అంటి ఆకీర్వచ నాలు తగుల్తాయి.

“థాంక్ యూ” అని నిర్లక్ష్యంగా వచ్చేస్తాడు తన సీట్లోకి. కూర్చున్న మరో నిమిషంలో యింకోరి దగ్గరనుంచి పిలుపొస్తుంది. వెళ్ళగానే ఆకీర్వచనం.

నెలకొక టైనాచారి మేమావస్తాంటుంది. వార్షికులు, పెసరకు శేఖరంలాంటి వాళ్ళకోసం ప్రత్యేకం ఒక గుమాస్తాను వేశారా ఆ ఫీసులో.

అవేళి అదివారం. మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటకు నూపరిం టెండెంటు అఫీసరుగారింటి ముందు గుమాస్తా రావు నుంచున్నాడు. చేతులో ఫ్రెళ్ళకట్టలో అలివినయంగా గేటు యివతలనుంచే పిల్చాడు ‘సార్’ అని.

వినయం, విధేయత, గౌరవం, ప్రేమ ఉట్టి పడుతున్నా యాపిలుపులో.

అయ్యగారింట్లో పిల్లల గుడ్డలు పిండి బుజానవేసుకుని అరవెయ్యటానికి వచ్చిన జమాను రంగడు, ‘అయ్యగారు యిప్పుడే నడుంవాల్చారు’ అన్నాడు రహస్యంగా, పెద్దగా అంటే ప్రమాదం అన్నట్టు.

“బయట ఎండగా ఉంది. మెలున్నర నడిచివచ్చాను. గేటుతీస్తే ఆ గోడ నీడవ కూచుంటా” అని దీనంగా అడిగాడు.

దసరా మామూలు రూపాయి అడగగానే యిచ్చాడు రావు. అది జాపకం ఉన్న రంగడు మెలిగా గేటుతెరిచి రావును లోపలికి రానిచ్చాడు. రావు మెట్టమీదనే గోడ కొనుకుని కూచున్నాడు. రంగడు తన పని మీద వెళ్ళిపోయాడు.

వరండాలో ఒక వేముఉయ్యాల. అందులో అఫీసరుగారి చూడేళ్ళ ముదుల మనుమరాలు ఊగుతున్నది. అప్పటిదాకా ఊపుతున్న పేరమ్మ లోపలికి పోయింది అమ్మగారు పిలిస్తే. ఉయ్యాల ఆగిపోగానే అమ్మాయి దృష్టి మెట్టమీద కూర్చున్న గుమాస్తామీద పడింది. సన్నగా రాగం మొదలుపెట్టింది. “ఏయ్... ఊపు... ఊప మంటే ఊపవేం” అన్నది రావును చూస్తూ.

రావు కొంచెం తలపటాయించాడు. “ఎవర్రా బయట... పిల్లదాన్ని ఏడిపిస్తారు... ఊపండి” అని అఫీసరుగారు కేకేశారు.

రావు గజంబడ్డలాగా నిలబడి కిక్కురు మనకుండా ఉయ్యాలదగ్గర కెళ్ళి ఊపేస్తూ నిలబడ్డాడు. ఇంతలో అఫీసరుగారు బయటకు వచ్చారు. రావునుచూసి ఒక మందహాసం చేశారు. దానితో రావు పరవశమయ్యాడు. ఆక్షణంలో అతనికి అఫీసరుగార్ని అమాంఠం ఉయ్యాలలో ఎక్కించి ఊపెయ్యాలి లన్నంత సంతోషంతో ఒళ్ళు మెలికలు తిరిగిపోయింది.

“పనిమీద వచ్చావ్!” అన్నా రాఫీసరు.

“మాదాల్సిన పైలు అర్థంటు వుంటేనే తీసుకువచ్చాను సార్” అన్నాడు. రావు కొంచెం తెప్పరితుకుని.

అంతలోకే కొపంవచ్చింది ప్రీ వారికే. “దానికో వేళా పాళా లేదూ” అన్నారు మొగం కందగడ్డలా చేసుకుని.

ఆధిక్యత

“మీరు... మీరే సార్... నిన్న... రేపు
కుదాళిక్కుం తెమ్మన్నార కంట్రాక్టు
ఫైలు, యింక్రిమెంటు ఫైలు, లిలింగ
ఫైలు...” హెస్టు ఒబిడియంటుగా అన్నాడు
రావు.

“ఆర్ రైట్, కమిస్” అని లోపలికి వెళ్ళి
కుర్చీలో కూర్చున్న రాఫీసరుగారు. రావు
పాడ్ తీసుకెళ్ళి ఆయనముందు పెట్టి
చేతులు చెనక్కు పెట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

ఆఫీసరు ఒక ఫైలు తెరిచి “వాల్యూ
బిస్” అన్నాడు. అంటే ‘అది దీనికి సంబం
ధించిందో సమగ్రంగా చెప్ప’ అన్నమాట.
చదువుకోడానికి ఓపిక తక్కువ.

“అది యింక్రిమెంటు ఫైలు సార్...
పోమకేఖరానిది ఈ నెల పది పాడో తారీఖు
ద్యూ సార్”.

“వాట్, పోమకేఖరం!... డబ్బో రోగ్!”

“అవును సార్! అరే...”

“వాడి యింక్రిమెంటు సంవత్సరం ఫ్లాక్
చేకాం Xమా!”

“సంవత్సరం అయిపోయింది సార్!”

“యింకా ఆరనిమీద చార్జస్ ఏమీ
పెండింగు లేవు!”

“లేవు సార్!”

“ఎందుకు లేవు...”

ఏం చెప్పాలో తెలిక తికమకపడ్డాడు
రావు. ఆఫీసరుగారి ఖుర్రలో వేరే ఆలో
చనలున్నాయి. ఆయనకి సంవత్సరం కిందట
పోమకేఖరం తనని ధిక్కరించి మాటాడిన
సన్నివేశం జ్ఞాపకం వచ్చింది. “అంతే తల
దిరుసా! అంత నిర్లక్ష్యమా! మేనేజరు
పాడ్ గుమస్తా కూడ అతన్ని గురించి
చెడగానే చెబుతారు.”

“రావుకుకూడ అవే ఆలోచనలు
స్ఫురించినయి.

పోమకేఖరం తనని పదిమందిలోనూ
యినట్లు చేశాడొకసారి. ఆఫీసర్లతో పితూ

రీలు చెబుతావని, యింకా ఏమిటేమిటో
నానామాటలు ఆ స్పాడు. ఆ పరాభవం
అతన్ని అప్పటినుండి వేధిస్తూనే ఉంది.
కాని పోమకేఖరాన్ని చూస్తేనే భయం
తనకి. వాడు తనంటే మరి ఒంటి కాలిమీద
వస్తాడు! గట్టిగా మాటలాడితే తంతాడు
కూడాడు! రక్తమాతో చేచి పెట్టుకుని, వా
జేదో అన్నాడని ఆ మాంరం పిట్టగోడ
మీదనుంచి ఎత్తి కిందకు వదిలిపెట్టాడు. రక్తం
వర్షం వూసం వూసం అయి చావు తప్పి
కన్నులాట్టపోయి కొంపజేరు కున్నాడు.
అలాంటి ప్రమాద మేదయినా తెచ్చిపెడతా
జేమాననే తనకు భయం.

ఆఫీసరు ఫైలులో రావు వ్రాసిన నోటంతా
సమగ్రంగా చదువుకున్నాడు. ఒకక్షణం కను
బొమ్మలు చిటిచి ‘ఈ ఫైలు రేపు ఆఫీ
సులో ఫుటక్ చేయి’ అని ఆదర్శ వేశాడు.

ఏనిగంగా నయినా పోమకేఖరాన్ని
కన్యించి అతని యింక్రిమెంటు ఆపెయ్యి
డమే ఆయన పరమాధర్మ!

* * *

పోమవారంనాడు ఒంటిగంటలుండి. ఆఫీ
సరుగారు వస్తున్నారసదానికి చివ్వుంగా
బంట్రోతువచ్చి గది తలుపులు తెరిచి
ఉంచాడు.

ఆ చప్పడు నిని ఎక్కడవా రక్కడ
మాటాడటం మాని కలానికి పని చెప్పారు
పెద్ద సినియర్ గా పనిచేస్తున్నట్టు. మేనే
జరు గావుకేలు మాని తగుస్థాయిలో మంద
లిస్తున్నాడు తనలో పనిఉండి వెల్లిన గుమా
స్తాను. ఒకవక్కునుంచి మాట్లా టైపు మిషన్
మోత హోరెత్తిస్తోంది.

రానేవచ్చా రాఫీసరుగారు. కుర్చీలో
సాంతం కూర్చోకుండానే కాలింగ్ బెల్
మోగిందాడు. “అరేయ్! రావును పిలూ...”
జూను పదివేల మీటర్ల నడక పండులో
ఆఖరికి నడిచేటంత వేగంతో నడిచి రావుకు
ఆ హుకుం అందచేశాడు.

తనని ఎందుకు పిలుస్తున్నారో తెలిసిన
రావు యింక్రిమెంటు ఫైలు తీసుకువెళ్లాడు.

‘ఏమిటది’ అన్న రాఫీసరు సమాజ సిద్ధ
మైన కోపంలో ‘ఫ్...ఫ్...ఫ్... ఫైలుసార్...
యింక్రిమెంటు...

‘ఒహో! అదా...యిలా యివ్వు’ అని
తీసుకుని ఓపక్కన పెట్టుకుని ‘అరే పోమ
కేఖరాన్ని పిలూ... నువ్వెళ్ళు’ అని ఏక
కాలంలో రెండుఅజలిచ్చారు.

రావు నిష్క్రమించగాపోమకేఖరంపతే
కిందాడు. పైకిలే కట్టు కట్టిన తెల్లనిగ్లాస్కో
లోవరి, బయటకు కనిపించే అండర్ వేర్,
కట్ బనీసుమీద వేసుకున్న గ్లాస్కో లాల్సీ
అచ్చం పదహారేబాల ఆంగ్లబడికకే ఉట్టి
పడుతున్న దరినిలో.

‘పీపర్స్ నల్ రిజర్వరు చెకింగుకు పెట్టేవా

మీరు ఎప్పుడు రుచి చూడని చాలా

మంచికాఫీ...

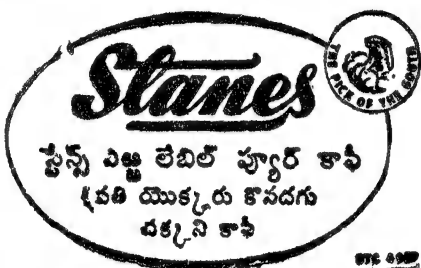
పేన్స్ ఎగ్రలేటర్
పూర్ కాఫీ మీకు
కొరవ రుచి, అంతు

బాల్కనీగాక ఎన్నో కన్యం కాఫీకూడ విచ్చును. ప్రతి
ప్యాకేజీపై పేన్స్ వేరు చూచి చూచి కొనండి. పాల్కనీ
బాల్కనీగాక అదే మీగరంటే దాని కావాదనము చెడకుండా
గారి చొరవట్టు 1/2 టా. 1 టా. 3 టా. 7 టా. 14 టా. &
20 టా.నుంట్లో ప్యాక్ చేయబడినది.

నేడే ఒకటిన్ను కొనండి. ఎగ్రలేటర్ పూర్
కాఫీనే కొరండి.

ది యునైటెడ్ కాఫీ సర్వై
కంపెనీ లిమిటెడ్,
కోయంబతూరు, దక్షిణ ఇండియా

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: కర్నూలు :
మెన్మర్లు రావమడుగు కృష్ణయ్య
చెట్టి & సన్ జనరల్ మర్చంట్సు.
కర్నూలు. పో.కా. నెం. 46.
డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: ఆదోని: మెన్మర్లు
ఎం. హెచ్. గుప్తా & కంపెనీ
జనరల్ మర్చంట్సు. పోస్టుకాపు
నెం. 8. ఆదోని.

యీ నెల అది ఆఫీసరుగారి మొదటి ప్రశ్న. సోమశేఖరం వేవధారణచూడగానే ఆఫీసరుగారికి చీమలు పొకినట్లనిపించింది. బోడితల ఒకసారి నిమరుకున్నాడు. అది కోపం రాబోతున్నదని తెలిపే నూచన. క్షేమ్యం అడపడట్టు సకిలిస్తే యుద్ధ ప్రమాదాన్ని తెలిపే సైర నన్నమాట!

“ఇవాళ పదిహేనవ తేదీయేగా” అన్నాడు సోమశేఖరం నిర్లక్ష్యంగా.

“నా సైన్సు... ప్రతి మనూ ఫీఫీన్లకంతా రిజిస్టర్స్ పెట్టమని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను, బుదిలేదూ... ముసిడీ... అంటూనే తెల్లవొక్కాడు, జమను పోజుగునిలబడ్డాడు.

“రావును పిలూ”

నెకండు వ్యవధిలో రావు ఊడి పడ్డాడు. చేతులూ కాగితం కలంతో. కలం అదివరకే తెరిచి ఉంచుకున్నాడు రడిగా. “ప్రేమ్ చాంద్ ఆన్ హిమ్...” అని ఆఫీసరుగారంటుండగానే “చేనిక వెళ్దా... అర్థంటు కాగితా లున్నాయి రాసుకోవాల్సివని” అన్నాడు సోమశేఖరం.

ఈమటలకు పెంగ్లూ పోసినంతగా మండిపోయింది ఆఫీసరుగారిబట్ట. ఆకోపంలో అతన్ని సస్పెన్షనులో పెట్టామృగాని దాని కీకారణం చాలదు.

సమాధానంకోసం ఎదురుచూడకుండానే వెళ్ళిపోయాడు సోమశేఖరం.

“అల్ రైట్” అని ఒకసారి సకిలించి “అతని యింక్రిమెంటు, ప్రావేదను యింకో సంవత్సరం యొక్కెండు చెయ్యి”

“సరేసార్” అని వెళ్ళిపోయాడు రావు.

* * *

“ఎంత అవ్యాయంరా” అన్నాడు రాజు.

“ఫహా ర మై న దు ర వ్యా యం రా”

అన్నాడు నటేశం అంతకన్న వేరే పద జాలం దొరక్క.

సోమశేఖరం తాపీగా సిగరెట్ కౌలున్నూ “వీడిచ్చే వధన యింక్రిమెంటు డబ్బులు నేను కాల్చే సిగరెట్ల విలువచెయ్యిను. ఎందుకురా అలా బాధపడతారు”. అన్నాడు. అతనికి చీమకుట్టినట్టు కూడ అనిపించలేదు. అందుకు కారణం అతని ఆత్మాభిమానమే. ఎక్కడినుంచో కాండికీకుల్లా వచ్చిన అధికారచేత కూడా మాట పడటమా! అత్రా ఒకింటికొడలే నన్నసంగతి మర్చిపోతారు పైఅధికారాలు రాగానే.

“ఆకాశరామన్న ఉత్తరాలు రాస్తేనో” అన్నాడు లింగమూర్తి.

“ఎవరికిరా” పండేహంగా అడిగాడు రాజు

“ఆఫీసరుగారి దివ్యసముఖమనకు”

“పుత్రై ను పుట్టినబుద్ధి పుడకలవో పోవాలిగాని యిలాంటివాటివల్ల మారుతుందిట్రా!” అన్నాడు నటేశం.

“మారీసా మారకపోయినా తనని గురించి జనం ఎంత చెడ్డగా చెప్పుకుంటున్నారో అనన్నా తెలుస్తుందిగా”—అని లింగమూర్తి అభిప్రాయం.

“ఏమని రాద్దామంటావ్?”

“అదంతా నీకెందుకు?... ఆత్మస్ఫర్తి డికనరీ దగ్గర పెట్టుకుని అయిదు అరతావులకు తిక్కున కాకుండా తయారుచేసే పూచీ నాదీ” అన్నాడు లింగమూర్తి. అతనికికూడా ఆఫీసరంపై కడుపుమంటే. కానీ ఎప్పుడూ బయటపడటానికి సాహసించడు. ఎవరయినా నాలిక బుజానవేసుకునిపోయి ఆఫీసరుచెవన వేసారేమనని భయం.

విశ్వ తంతుమానుంటే సోమశేఖరానికి నవ్వొచ్చింది. వికవిక నవ్వేతాడు. మంత్రాంగం చేస్తున్న మిత్రబృందమంతా కృత్యనమార్కు మొగాలుపెట్టి యిటువైపు తిరిగారు.

“ఎందుకురా నవ్వావు” అన్నాడు నటేశం.

“మిమ్యల్ని చూస్తుంటే నవ్వొస్తున్నదిరా”

ఒకరిమొగా లొకరుచూసుకుని ఏమిలోచక సోమశేఖరం ముఖంలోకి చూచారు.

“ధైర్యం ఉంటే ముఖంమీదే అడిగియ్యాలిగాని... ఈ పిచ్చికమృ ఉత్తరాలెందుకురా” అన్నాడు సోమశేఖరం.

కవుల కకపెట్టాడు రాజు. ఆఫీసరు పిలుస్తున్నాడంటేనే చలిజ్వరం వస్తుంది రాజుకు.

“పిలి మెడలో గంటకట్టే ఎలికెనత్రా నాతండ్రి” అన్నాడు లింగం!

“అందుకే నే నోరుచూసుకు మావోండి. ఇలాంటి అనకతివక పనులు చేస్తే ఏం ఉపయోగం?”

“సరే! నీమీద యిదికొద్దీ అలాగని అనుకున్నాంగాని లేకపోతే కందకులేని దురద చెమకెందుకూ...” అన్నాడు లింగమూర్తి సత్యభామ పోజులో!

కొన్ని రోజులు గడిచాయి.

ఆనాడు ఆఫీసరుగారు ఉగ్రుడై నరసింహవతారం అవ్వతే ఎత్తినట్టుగా తచ్చా రాఫీసుకు.

“ఓరీ హిరణ్యకశిపా” అన్నట్టు సోమశేఖరాన్ని పిలిపించారు. సోమశేఖరం తీనిగా నిలబడ్డాడు “ఏమిటన్నట్టు” ఆఫీసరు మొగంలోకి చూస్తూ.

ఆఫీసరుచేతులో టైపుచేయబడిన అయిదు అరతావుల కాగితాలు కిటికీలోనుంచి వచ్చే నాలిక రవరపలాడుకున్నాయి.

“ఎన్నిరోజులు పట్టింది యిది రాయటానికి” అని ఇంగ్లీషులో గడమాయించాడు.

“ఏమిటిసార్” అన్నాడు సోమశేఖరం, అంతా అయోమయంగాఉండి.....

“ఈ ఉత్తరం నువ్వేకదూ రాసింది?” “కాదు” అన్నాడు విషయం కొంచెం అర్థంచేసుకుని.

“వాట్ కాదు! నాకు రాసింది చాలక పై అధికారల కుకూడ కాపీలు పంపించావు కదూ!”

“నాకు తెలీదు. నాకెప్పుడూ అలాంటి ఉత్తరాలు రాసే అలవాటులేదు.”

“అలా రాయటం ఎంత అవమానకరమో తెలుసుకోలేని బ్రూట్!..... ఆల్ రైట్ పాయంత్రిం ఆఫీసువదలగానే మాయంటివద్ద చూడు నన్ను.”

“ఇశ్శకువచ్చే అలవాటు నాకులేదు... ఏదయినా అడగాలంటే యిక్కడే అడగండి” అన్నాడు సోమశేఖరం.

“నీ చేతులారా నీ భవిష్యత్తు నాశనంచేసుకుంటున్నావ్. యింత పొగరు వనికెరాదు గవర్న మెంటునర్వెంటుకి” అన్నాడు ఆఫీసరు సోమశేఖరం కళ్ళలోకి నిలన చూపులు చూస్తూ.

“అది నాకు తెలుసుసార్.”

“అన్నీ తెలిసేనా యిలాంటి తుచ్చపు పస్లు చెయ్యడం!”

“నేనేమీ అలాంటివి చెయ్యలేదే!...”

“నేను యిడీలో నాంబారేసుకుంటే నీకెందుకు? గో గూర వచ్చడేసుకుంటే నీకెందుకు?... అవన్నీ పై అధికారకు కూడ తెలియవర్చడానికి బుద్ధి ఉండక్కర్లే!”

“ఆ ఉత్తరం నేను రాయలేదని మొదటే చెప్పాను”

“అయితే ఎవర్రాకా రంటావ్?”

“తెలీదు.”

“తెలుసు!... నీకు తెలీకుండా జరగదు!”

“అలాగే అనుకోండి.” అని వినుదుగా బయటికి వచ్చేతాడు.

సోమశేఖరాన్ని చూసి అప్పడే ఎదురుగా వస్తున్న లింగమూర్తి పక్కవాకిలినుండా తిప్పుకున్నాడు. లేకపోతే ఆకోపంలో చీపు

(గర్ల-వ పేజీ చూడండి)

సావరిన్

మితాయిలు, బాపిలు

దేశముంతటా అదరించబడినవి

పూర్తి జీవిత పోలీసు

నాకు భీమా అవసరం వుందా?

వయస్సు ఎంత తక్కువగా వుంటే అంత ఎక్కువగా జీవిత భీమాను గూర్చి ఆలోచించాలి. దాచిపెట్టడానికి సమయం వుండి, దాచిపెట్టగల్గిన ముసలి తండ్రిని పోగొట్టుకోవడం కంటే కూడా వయస్సులో వున్న తండ్రిని పోగొట్టుకోవడం అర్థికంగా గొప్ప డెబ్బ. (ఓ విమిషం అని దీన్ని గూర్చి ఆలోచించండి.)

యువకుడై కొద్ది రాబిడి గల్గిన పొనికి చొక అయిన జీవిత భీమా ఏదంటే పూర్తి జీవిత పోలీస్. ఈ ప్రణాళిక ప్రకారం 30 సంవత్సరాలవరకు, లేక 50 సంవత్సరాల వచ్చేవరకు, ఏది ముందయితే అంత వరకు తక్కువ ప్రీమియంలు చెల్లిస్తారు. భీమా చేయబడిన సొమ్ము, మరణానంతరం, వారిచే విజ్ఞయింపబడిన వారికిగాని, ఉన్నగింపబడిన వారికిగాని చెల్లించబడుతుంది.

ఈ విధానంలో యింకో ప్రణాళిక, లిమిటెడ్ పేమెంట్ (నిర్ణయించ బడిన తనీనకాలం వరకు చెల్లించబడే) పూర్తి జీవిత పోలీస్. భీమా చేయబడిన సొమ్ము మరణానంతరం, ప్రీమియం చెల్లించ వలసిన సమయం ముందు జరిగినా తర్వాత జరిగినా సరే చెల్లించబడుతుంది ఇందులో గుర్తుంచుకోవలసిన అంశ మేమిటంటే పోలీస్ తీసినప్పుడు ఎంత తక్కువ వయస్సులో వుంటే అంత తక్కువ ప్రీమియంలు.

పూర్తి జీవిత పోలీసింను గూర్చి యింకా మీ అవసరాలకు అనుగుణ్యంగా వుండే యితర విధాలైన ఉపయోగకర ప్రణాళికలను గూర్చి యీరోజే మీ భీమా ఏజెంటు వద్ద విచారించండి.

లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

ASP-116 18

చిరునవ్వు

ప్రిలో చిస్తున్నాడు — గోపాలం, ఏమీ తోచక పడుకున్నాడు. పడుకుంటే నిద్రరాక, ఆలోచిస్తున్నాడు — అసలు కారణం, ఎదుటి పన్ను తీపు పెడుతోంది. దాకదు దగ్గర కెడలే, ఊడబీసరాజేమనని పంజేపించాడు. ఆ అభిమానమేనా మనసులో పెట్టుకోక పన్ను ప్రాణం తీసేస్తోంది. పెదవి మూస్తే వరాలన్నీ లాగేస్తున్నాయి. కళ్లుమాత్రం మూశాడు. నిద్రరావడంలేదు. మనస్సు పరిగెత్తుతోంది. “ఫీ! చివరికి తన కిరీంకూడా తిరుగుబాటు ప్రారంభించి వట్టుంటే. అవును మరి, కని పెంచినవాకే ఉద్యోగం లేకపోవడంతో తన్ని ఖాతరు చేయడంలేదు. తన కిరీరానికి తినేం చేయగలిగాడు? ఓసూటా, బూటా? — వాటి పంకతి దేవుడెరుగు, పోనీ సరిగ్గా పోవడేనా చేయగలుగుతున్నాడా? ... మొన్నపంటకు మొన్న అమ్మ, — కన్నతల్లి ‘చదువుకున్న చవటకన్న, చేతనైన చాకలి మేల’ని పక్కింటి బామ్మగారి మీద కాబోలు వేడి—వే—డి నిట్టార్పు విడుస్తోంది. అంటే తనంత బరువైపోయాడన్నమాట! ఇందుకే కాబోలు, ‘ధనమూలమిదంజగత్’ అన్నాడు — తలయేది, తండ్రయేది లాభ పాటి కాకపోతే చుట్టరికాలు బలాదుర్ ... ఎదురు కిటికీపక్క పెవరో కదిలివట్టు ముఖం మీద నీడ తెలియజేసింది. కళ్లు తెరవబుడి వేయలేదు, పెదవి మూయ ధైర్యం లేనే లేదుకద!

“ఏమిటో అసలే ప్రపంచంమీ జే అనవ్వం వేస్తోంది. ఎవరినీ కన్నెత్తిమాడ బుద్ధికావడంలేదు (దమ్ములేవు). అందరూ తన్ని వాజమ్యుకింద జమకట్టే చూపులు చూస్తున్నారు. అబ్బ! కపాలా ఇంత అంటే ముట్టని ప్రపంచం, తన తిప్పల్ని, లోపాల్ని చేలే తి వెక్కిరించే ప్రపంచం, —రేపు తన ఆఫీసరై (ఏ ఆఫీసరో ఇంకా నిర్ణయించుకో లేదు. నిర్ణయించుకో వాలన్నా కూడా కొంచెం కష్టమేగా మరి, చాలా Choice ఉండే.) పదవిలోకి రానీ — ‘ఓహో! వారాండి...నూ పిళ్ళగదండీ, చూపిథి కెప్పుడు వస్తుంటారండీ (నిజానికి పన్నుబాధ గవక లేకపోతే—ఊడిపిథి, పిళ్ళ దొకటే నేమిటి ఎన్ని వీధులు తిరగకు తను!) అంటూ

చేతులు నలుపుకుంటూ తయారయి, చుట్టరికాలు కలిపేస్తారు.

ఈ వేళ పొద్దునంటే పొద్దునే అన్నయ్య సాంతన్నయ్య (ఇంకానయం, పదిల్లి ల్లాక్కటే తక్కువ!) అన్నాడు ‘ఇదేం లాభంలేదురా, అబ్బాయి! నీకు. చదువు చెప్పించాను, లోకంలో పడేశాను. నా పంకతి నీకేం తెలియండికాను-నువ్వా ఎలి మెంటరీ ఎయిడెడ్ స్కూల్ మేనేజర్నీ తుమాపణ వేడుకొని, ఆ ఉద్యోగమే ఖాయం చేసుకో-తనా ఫస్తే-ఫస్తే చేసుకోడు...అబ్బబ్బ, అసలు వాడిమాలాన్నే ఈ పన్ను బాధోచ్చింది-వాడూ, వాడ బుర్రముక్కు, అరదాల కళ్ళజోడును. వాడి బొంద అది ముక్కుజోడే. ఎందుకంటే కళ్ళ జోడేమో ముక్కు చివరా-జోడులాంచి చూడడు, పైనించిచూస్తాడు. పోనీ, ఏదో ఏడు పాడు, నోరే మేనా మంచిదా అంటే, అదీలేదు. తన ఇంటర్మీడియట్ అయితే (Part II పోయిందని

సుందరం

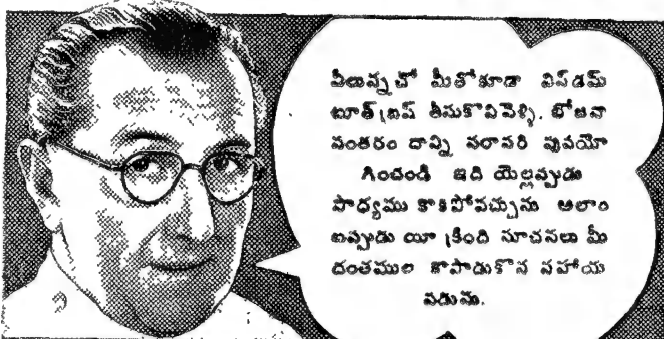
చెప్పలేదు రెండి, అసలు ఉందని వాడికి తెలిసేడునేగా!) (టైయినింగు కాలేదంటాడు. ఇచ్చే 45 రూ. లకి, 50 రూ. రసీదు ఇవ్వంటాడు; ఉన్న కర్మచాలక ఉపాకర్మ వట్టు పెలపెలా పిడికో 5 రూ. వక్షణ ఇవ్వాలిట, కప్పగిల్ల అయ్యేవాక ఇస్తే చాలుట! (కప్పగిల్ల అయితే గవర్న మెంట్, లేకపోతే మున్సిపాలిటీ-60 రూ. (గ్రాంటు చెస్తుందిగా మరి!) గోపాలానికి కోపం వచ్చిందని ఆశ్చర్యం కూడ వేసింది. ఎందుకంటే తెలియకుండా వచ్చింది. లేకపోలే అసలు వచ్చేదికాదు. అతను కోపంరావడం మరిచి పోయాడు-కాని ఎందుకనో ఇప్పుడు మరిచిపోయిన పంకతి మరిచిపోయాడు. పోయి-పోయి అన్నాడు (సరిగా ఇప్పుడే, తలాడించటంలా తాటాకుల్లో దూర్చి వుంచిన రూళ్ళకట్ట జారీ మూతిమీదపడి ఎదుటిపన్ను ఊడిపంత పనెంది) - కోపం తారస్థాయి కెల్సింది. ‘నువ్వెంత, నీస్కూలెంత వాకప్పర్మేమన్ పంకతి చూట్టాడు కున్నావు? అనేశాడు. అని బయట కొచ్చే శారు. కొంత దూరం వెళ్ళక బడి కుర్రా

దొకడు వరిగేతకొచ్చి ‘ఏతం డీ మేష్కరండీ, మరండీ, రూళ్ళకట్టాన్నారండీ!’ అన్నాడు. గోపాలం ‘హూ! అని ముక్కి, చేతులో ఉండిపోయిన రూళ్ళకట్టెచ్చేశాడు - వెధవది, ఆ పొడుంకాయ గాడికా ఇప్పుడు తుమార్మ! మిగిలుక్కుదా ను నుకుంటుండగానే తన్ను సరిపించి...ఇంతలో మళ్ళీ కిటికీ లోంచి మొహంమీద నీడ కదలాడింది. ఊరికే అటూఇటూ, ఇళ్ళలో, తిరుగుతారెందుకో, ఎవరో పనిలేనివాడు-పనిలేని వాళ్ళంటే, ఉద్యోగం లేనివాళ్ళకాదు; ఉద్యోగం లేదన్నమాటే కాని, బుజ్జీ, కార్మికి, కలానికి, కాగతానికి నిరుద్యోగి ద్వారా ఉన్నంతవని మరింతకళ్ళకల్లుంటుంది”...

“పనంటే గురుకొచ్చింది. పక్కనింటి ఎర్రటాయన కేదో పెద్ద పనిలాగుంది, చాలా మంధికారు, దర్బా ఓహో! - తనూ దేవుడు మేలుచేస్తే అటువంటి కారకాలూ, అసలాయన్ని తనవిషయం కదిలిస్తేనే-అమ్మచేత వాళ్ళింట్లో వాళ్ళకు చెప్పిస్తేనే. ఇంట్లో వాళ్ళింటే గురుకొచ్చింది-వాళ్ళకో అమ్మ వున్నట్టుంది. ఎర్రగా, లావుగా, వాజాగా బాగుంటుంది. కళ్ళజోడు కూడా ఉన్నట్టుంది - తనకు మాత్రం ఆ అమ్మాయిని చూస్తే ఒళ్లు మంట! తన్ను చూసి అదోలా వత్తుతుంది. తన కుద్యోగంలేని పంకతి ఆ అమ్మాయిక్కుడ తెలిసిపోలేదుకద! తెలియదాని కేముంది; ఆ అమ్మాయి కాదులా తిరుగుతుంటే తన్ని రోడ్లమీద ఎన్ని పార్కు చూసిందో. తనపని ఎక్కడ ఆఫీసు, దిగే ఆఫీసుగా ఉండే—జనాభా లెక్కల నుకూస్తాలాగా (వెధవది, అదొచ్చి వాటాగానే ఉండు.).....ఆ అది, ఆ అమ్మాయంటే తనకు పడదు, కాని బాగుంటుంది, బాగుంటే బాగుంటుంది, తనేమన్నా పెళ్ళి చేసుకోవాలా-ఉపాహారం పిల్లడు-పెళ్ళి... ప్రేమలేని పెళ్ళెందుకు? కానీ, మరి మరి, అదీదో కథలో రాణాజే (ప్రేమలే పెళ్ళి చేసుకోటం మంచిదే, అది కోరికకున్న బలాన్ని తెలియజేస్తుంది; పెళ్ళిజేసికొని ప్రేమించటం చాలగొప్పది, అది మానవ త్యాగం, హృదయ వైశాల్యాన్నీ చూచిస్తుంది’అని. మరి ఈ అమ్మాయిని-పేరేమిటి ఏదో ఒకటి పోనీ, సావిత్రి-సావిత్రినీ పెళ్ళి

“మీ దంతముల జొగ్రత్త పర్చండి!”

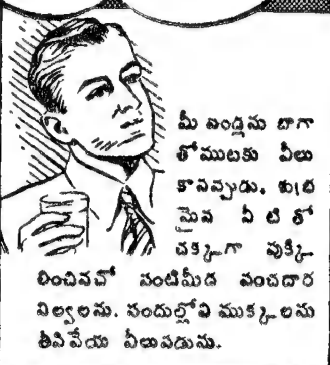
విశేషమే దంత వైద్యుడు అది యెట్లో మీకు తెల్పును

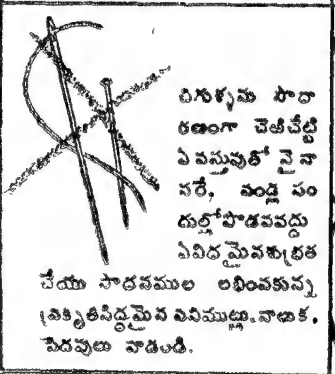
పిలుపుతో మీకోసాడా విశేషమే
బూత్ బ్రష్ తీసుకొనివెళ్ళి. బోజన
సంకరం దాన్ని వరావరి పువయో
గిందండి ఇది యెల్లప్పుడూ
పాద్యము కాకిపోవచ్చును అలాం
బప్పుడు యీ క్రింది సూచనలు మీ
దంతముల కాపాడుకోవ నహాయ
నరును.

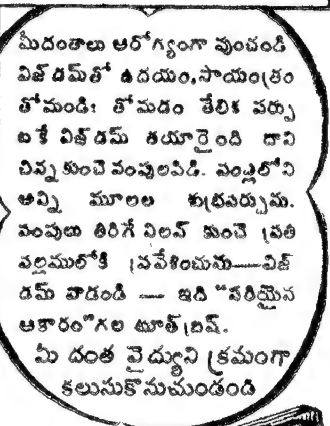
మీకోసమును
యెదైనా గట్టి
వదార్థములతో
అవగా గింజలు
లేక అపిలుతో
ముగింప వయ్యిందండి. ఇవి
నండ్లను కుట్రవరుచును చిగుళ్ళకు
తగిన ఒత్తిడికూడా వివ్వగలవు.

మీ ఇండ్లను బాగా
కోములకు పీలు
కావిప్పుడు. కుట్ర
మైన పీటితో
చక్కగా పుక్కి
లింపివచో నుటిమీద వందదార
విల్యలను. నందుల్లోవి ముక్కలను
తీచివేయ వీలునరును.

చిగుళ్ళను పాద
రణంగా చెతచేట్టి
పవస్తువుతో నైవా
వరే, పండ్ల పం
దుల్లోపాదవవద్దు
పవిదమైవకుట్రత
చేయి పాదవముల లభింపకున్న
వికృతిపిద్దమైన వివిముట్లు, వాణక,
పెదవులు వాడండి.

మీదంతా అరోగ్యంగా వుండండి
విశేషమేతో ఉదయం, సాయంత్రం
కోమండి. కోమదం తేలిక వర్ష
లకే విశేషమే తయారైంది దాని
విన్నుకుంచెవలసింది. ఎండ్లలోవి
అన్ని మూలల కుట్రవచ్చును.
పంపులు తిరిగే విలవ మించే సరి
వర్తముతోకి సవేశించును—విశే
షమే వాడండి — ఇది “వరిమైన
ఆకారం”గల బూత్ బ్రష్.
మీ దంత వైద్యుని క్రమంగా
కలుసుకోనుచుండండి

Wisdom

ఎక్కువ మన్నిక గల
బూత్ బ్రష్

32A

చిరునవ్వు

చేసుకున్న తరువాత క్షేమించుకొందామా!...
కుర్చీ కిటికీనీడ, అంటే కిటికీలోంచి నీడ
గోపాలం ముఖం మీద పడింది. కాని
గోపాలం ఈ నీడని విసుక్కోలేదు. అతని
కప్పుడే కాస్త కుదుకుపట్టింది. పెదవిమాత్రం
తేరిచే ఉంది.

కిటికీ మొదటినీడ, అంటే నీడ తాలుకు
మనిషి గోపాలం అమ్మ యాకోదమ్మగారు.
ఇటు కిటికీలోంచి చూసింది. అసలందుకే
వచ్చింది. అమ్మలో అంతర్నిర్మితంగా ఉన్న
మాతృప్రేమ వెలుగికింది “ఏముటో పిచ్చి
నాయన! తిన్నదికూడా వంట బట్టతున్న
ట్టు లేదు. ఇంకమంది కిన్ని ఉద్యోగాలాస్తు
న్నాయి. వాడికదే ధ్యేయం - మనస్సులో
బాధ. వాడు రద్దీపట్టంగాని, వాడి అందానికి
తోడు, చిన్న బై నా ఓ ఉద్యోగమంటూ
ఉంటే, వేలు గుమ్మరించి పిల్లల్నిస్తామని
రాదూ!.....ఎందుకో సన్నగా నవ్వు
తున్నాడు నాయన. కలలో నవ్వు మంచి
దంటారు. అ ఎలిమెంట్రీ స్కూల్లో ఉద్యోగ
మేమైనా వస్తుంటే మా (సదరు చిరునవ్వు
గోపాలానికి అతి బాధాకరంగా పరిణమించిన
పన్ను మహాత్మ్యమని గుర్తించాలి) యాకో
దమ్మగారు కళ్ళనీళ్లు ఒత్తుకొని వంటింట్లోకి
వెళ్ళింది.

కిటికీ రెండోనీడ గోపాలం అన్న శేఖరం,
అంటే చంద్రశేఖరం బి. ఏ. ట్రైన్ ఇన్నా
రెన్ను కార్పొరేషన్ లో నూపరింటెం
డెంట్, జీతం 150. అయితే శేఖరానికిప్పుడే
ముగ్గురు పిల్లలు - ఇంతకూ చెప్పవచ్చిందేమి
టంటే, ఆశేఖరం పొద్దున్న గోపాలాన్ని
మందరించి ఆఫీసు కళ్ళాడు. వెళ్ళి ఆఫీసుకు
చేరి చివాట్లు తింటుంటే, మొహం జేలవేసిన
తమ్ముడు (వెదన - అలానూ, బాగానే
ఉంటాడు!) తలపుకోచ్చాడు. వాణ్ణవన
రంగా వొప్పించానే అని బాధపడ్డాడు.
శనివారం కనక పెందరాళే ఇంటికిచ్చాడు.
నమ్మనే బయటగడి కిటికీదగ్గర ఆగాడు.
“నిద్రపోతున్నాడు - ఎంతో పనికిల్లాళ్ళా
హాయిగా ‘చిరునవ్వు’ తో పడుకున్నాడో!
సరీగా పోషణ అది లేక కాని, పిడికింకా
ఎంతో బుగ్గలుండేవో, అదివరకు!” అంటూ
నిట్టూర్చాడు శేఖరం. మెల్లగా ఇంట్లో
కళ్ళాడు.

మూడోనీడ-ముచ్చటగా మూడవ ప్లాట్టు
ముక్తపైన నీడ. కాఫీపాదం తిరిగివచ్చాని
కొస్తున్న ‘సావిత్రి’ (పిళ్ళవాళ్ళే గోపాలం
ఆలోచనలో విపక్కింటాయన. ఈయన బ్రూక్

బాండ్ టీ ఏజంటు అందుకని కాఫీ, బదులు తీసుకోవచ్చుగా) ఓరగంట చూసింది.

‘సావిత్రి’—నిద్రపోతున్నాడు - ఇటు పూర్తిగా తిరిగిచూసింది. “అబ్బ! ఎంతం దంగాంటాడో రోజూ ఇతన్ని చూపినప్పుడల్లా తన కండుకో అదోలా ఉంటుంది - పోపం ఎందుకో దిగులుగా ఉన్నట్టుంటాడు. అర! నవ్వుతున్నాడే-అమ్మో! నన్ను చూసి కాడుగద! ఉహూ, కళ్ళు మూసుకుని నిద్ర పోతుంటేనూ. ఎంత చక్కగా, చల్లగా నవ్వుతున్నాడు. రేనెప్పుడు నవ్వినా వేళాకోళంగా నవ్వినట్లే ఉంటుంది!” అనుకుని ముందుకు కదిలింది ‘సావిత్రి’—కదిలి మళ్ళీ ఒకసారి కిటికీలోంచి చూసింది. “అదే చక్కని ముఖం, అదే చక్కని చిరునవ్వు వెన్నెల!” (సదరు వెన్నెల గోపాలాని కప్పడే ముందుతోంది!)

గోపాలం* మంచంమీద బడకంగా కదిలాడు. పన్ను బాధ కాస్త సదుకుంది. లేచి టైంఫీసు వంక చూశాడు. 4-30 అయింది. ఎగిరి కూచున్నాడు “అర! కలెక్టరాఫీసు వాడే సుమాస్తా వెంకటేశ్వరరావుగారిని కలుసుకోవాలే” అనుకుంటూ, మొహం కడుక్కుని కాఫీ తాగి బయట పడ్డాడు. పక్కంటి ఎఱుకైన కాదులోంచి దిగుతున్నాడు—“క్యాంపు నించి కాబోలు. ఆ, అన్నట్టు, ఈ య న ద గ ర కూడా ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నిద్దామనుకున్నాడు కదా!—అర! ఇటుచూశాడు, ఛాన్సు బాగాటోకూడదు. ‘Good evening sir’ అన్నాడు. ఆయన చిరునవ్వునవ్వి కలవంచి, కళ్ళతోడు సవరించి చుకొని ఇంట్లో కల్పాడు.....

“ఆ, అనుకున్నంతా, అయింది. ఒంటి బ్రాహ్మణుడైతావటం, పని సానుకూల మనటం కూడానా! ఈ వెంకటేశ్వరరావుగారిపట్ల నెలపు పెట్టాలి,” అనుకుంటూ, పెళ్ళాం బిడ్డల్లా క్కసారి చూసుకురాక దానికి గుమాస్తాల్లా దిలిపెట్టి, తలుపు లేసుకుంటున్న కలకరేట్ నుంచి బయట పడ్డాడు గోపాలం.

తెల్లవారింది. రోజూ తెల్లవారుతూనే ఉంది. కొత్తలో (అంటే నిరుద్యోగిగారి క్రూట్ అయిన కొత్తలో) ‘ఈ రోజు నుంచి కాకుడదా అనే సన్ననిసంకేపం, కావాలనేలా వైన వాంఛా’ ఉంటుండేవి; ఇప్పుడో, రెండూ లేవు. గోపాలం ఇనతరికొచ్చాడు. శేఖరాని కెవరో ఫ్రూన్ తెల్లవారకుండానే కాగి తమేదో ఇస్తున్నాడు. ముఖం కడుక్కుని లోపలికడుగు పెడుతుండగానే, స్నానం చేసిన వాళ్ళన్నయ్యి, ముస్తాబై, పార్వతితో “నక్కంటాయన కబురు పెట్టారు, ఇప్పుడే

బళ్ళొస్తానంటూ” చెప్పి, బయటికల్పాడు. (దారిలో తంపుదగిర కాళ్ళు కడుక్కున్నట్టున్నాడు, గోపాలం. మరి, ఎంత తిమ్మదైనా (బ్రాహ్మణేగా!) గోపాలం కాఫీ తాగలేదు. వాళ్ళింట్లో ప్రాదుట కాఫీ మానేసి రండేశ్వరియింది. ఎలాగూ తొందరగానే భోంచేస్తామనగా అని వాళ్ళింట్లో కాఫీలప్రమేయం పెట్టుకోలేదు.

భోంచేసి ఊరిమీదపడ్డ గోపాలం, ఆఫీసవర్సులో ఆఫీసులకి, ఇంటర్వ్యూలో లైబ్రరీకి తిరిగి సాయంత్ర వాలుగంటలకి కాళ్ళింట్టుకుంటూ ఇంట్లోకొచ్చాడు. అంత దూరాన్నించే వాళ్ళమృ “మానాయనే! అనుకుంటుండగానే వచ్చాడు. నూరే కల్పాయిష్టు. లోపలికొచ్చి కాళ్ళు, చేతులు మొహం కడుక్కుని కాఫీతాగి, కాస్త బట్టలు మార్చుకున్నా బాబూ!” అన్నది. గోపాలం “ఎండలో తిరగడంచాత కళ్ళు బెరుక్కుమి ఇంకో ఇంట్లోకొచ్చావా” అనుకున్నాడు. “ఉహూ - పక్కంటి కాదు కూడా చూశాడుగా తను, రోడ్డుమీద. తనిలే - అడుగో అన్నయ్య! మరిమరి, ఏమిటి వీళ్ళిలా మాట్లాడుతున్నారేమిటి. “ఏరా! అలా నిలబడిపోయావేం” అంటూ నవ్వుతూ పిలుసున్న శేఖరం పిలుపుతో ఉలిక్కిపడి గోపాలం ఇంట్లోకొచ్చాడు. “అబ్బ!వాణ్ణి, కాస్తదుటపడనీరా!” అంటూ న్న తల్లిమాటలు చెవిన పెట్టకుండా శేఖరం కథిటూకీగా చెప్పాడు. పక్కంటాయనపిలిచి పిలనిస్తాన్నట్టు గోపాలానికి. గోపాలానికి మూర్ఖపోవటం మెలగానే తెలియదు; పోనీ నటించడానికి ఎప్పుడూ చూడైనా లేదు.

కాని ఒకటిమాత్రం నిజం, తెలిస్తే బాగుడని బా - మా మనస్సుల్లిగా అనుకున్న సన్నివేశాల్లో ఇది మొదటిది. అతనికి బాగున్న వేపి లభ్యం కాకపోడం కొత్తకాదు కాబట్టి ఎలాగో కాళ్ళు నిలవడాక్కుకొని సంగతులు విన్నాడు. హాయిగా స్నానం చేశాడు. చేస్తూ “హాయిగా, మనకింకో స్వేచ్ఛగాఁ ఆల”... గుర్తున్నంతవరకు పాడుకున్నాడు (పాతాళ్ళెవరి తరవాత గోపాలం సినిమా చూశాడు. అదీ ఇంటర్మీడియట్ పరీక్షల ముందు అర్ధరాత్రిచదువుకుని ఫఫుడేకల్పాడు!) గోపాలం కాఫీ తాగుతుంటే వాళ్ళమృ పార్వతితో చెప్తుంటే విన్నాడు. “పిచ్చి బాబుకి దిష్టిగానితగిలించేమా. పడుకున్నప్పుడు చూశాను. వమ్మ సమ్మకబాగాని అప్పుడే అనుకున్నాను. కలలో నవ్వుతున్నాడు, కలిమి కలిసాస్తుందని” ఇంతలో మెల్లిగా అన్నయ్య అందుకున్నాడు. “అర! నేను కూడా వాడందంచూసి మురిసిపోయావనుకో, నాకు తెలుసే ఏడెప్పుడో పెద్దవాడైపోతా

(మరి, వీళ్ళొస్తే!) అవలా నవ్వులోనే ఉంది వాడి Magnetic Personality అంతా” గోపాలానికి కాఫీ సయించలేదు.

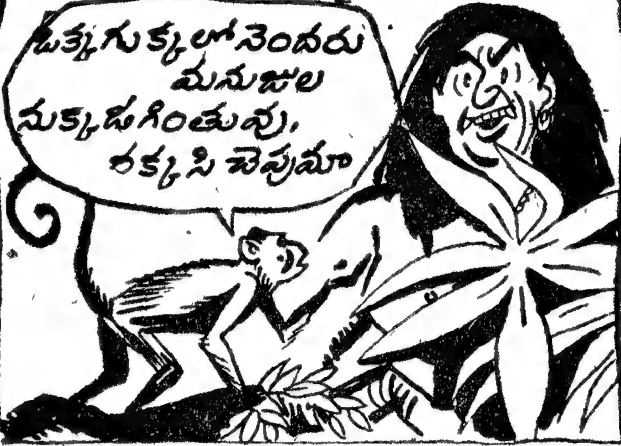
తరవాత సావకాశంగా వివరాలన్నీ తెలికాయి గోపాలానికి. యక్కిటి తన శారీరక మొన్ని మధ్యనే వాళ్ళమృకు చెప్పింది. వాళ్ళకు ఒక్కలే భాతురు కావడంవల ఆ అమ్మాయి అన్ని శారీరకలాగే, ఆలోగే, చూడాలి అనేసినదానిడే. (ఎందుకంటే ఆ అమ్మాయి డిక్టరీలో ‘కాదు,’ లేదు అనే మాటలేవు), కాని నిన్న సాయంత్రం వాళ్ళ నాన్నగార్ని అడిగేసింది! వాళ్ళ నాన్నగారు, “ఓ, అలాగేనమ్మో” అనేసి, మర్నాడుదయమే కబురు పెట్టారట శేఖరానికి. గోపాలం తనకేమన్నా పెత్తనం ప్రజాపించిందేమా ననుకున్నాడు. ఊరే కొట్టకపోయేసరికి వాళ్ళన్నయ్య “ఏమిటా నీ ఆలోచన, చెప్పేది వివకుండా” అవటంలో తను మామూలుగానే ఉన్నట్టు తెలిసింది గోపాలానికి. శేఖరం చెప్పాడు. “కులవాడు బుడి ముందుడు, రూపసీ కావడమే కొవరిసింది, డబ్బుచేయందండీ మాకున్నది చాలకనా! అన్నారా రామేశంగారు.” (“బుడిమం తనం నిర్వచనమే గనక మునుపు తెలిస్తే ఎంతమంది లెక్కరర్తను Good morning, Good evening లతో ఉచ్చేకేవాడినో కదా, అనుకున్నాడు గోపాలం.)

మామూలుగానే పెద్దలు సుముహూర్తం నిశ్చయించారు. యక్కిటి స్వయంవరం యధావిధిగా జరిగిపోయింది. రామేశంగారు ఒక్కగానికక్క కూతురైనందుకు ఘనంగా చేశాడు వెళ్ళునుకున్నారని విచ్చేసిన బంధుమిత్రులు. మనం ఊహించగలిగినట్లే, నెలనా తిరక్కయిందే గోపాలానికి పక్కడో బ్రూక్ బాండ్ రైవెనంటేటి ఉద్యోగం వచ్చేసింది. (ఏ మాట కామాటే చెప్పకోవాలి. రామేశంగారులుకు కాగడం మినహాయించి, గోపాలానికి, ఈ ఉద్యోగాని క్కావరిసిన, అంటే అడ్వర్టయింట్ చేసిన Qualifications ఏవీ లేవు—అయినా, అవి వైవాళ్ళకి) తర్వలోనే కాపురానిక్కుడా వచ్చేసింది. వచ్చిన రోజునో మర్నాడో ఓ రహస్యం చెప్పింది. తను ‘ఆరోజు’ కాఫీ పొడరివ్వడానికి వచ్చి, తన ‘చిరునవ్వు’ చూసి సమ్మోహితరాలయి పోయిందనీ, అందుకే, నాన్నగారిని అడగాలనే గట్టిగా నిశ్చయించుకున్నది. గోపాలం నవ్వాడు. అతని నవ్వు బంగారుకాంతు లీసింది. సావిత్రి “అదేమిటి!” అన్నది. “ఆ, ఏవో నెప్పిగా ఉంటే డాక్టరు, తీసేసి బంగార ప్పువేళాదులే, కొమ్ముదిబోయినా బంగారపు దొచ్చిందిగా” అన్నాడు.

అసంప్రక్యకారిత్యము... పంచతంత్రము

...అబద్ధవర్ణనము

వానిభయంకరరూపము చూడగ
వానరమునకాక హిహజనించెను

ఉక్కుగుక్కులనెందరు
మనుజుల
నుక్కడుగింతువు,
రక్కసి బెవుమో

గాఢకాదు - ఒక తడవకు లక్షను
అప్పుడాలవతె నప్పురించెదను

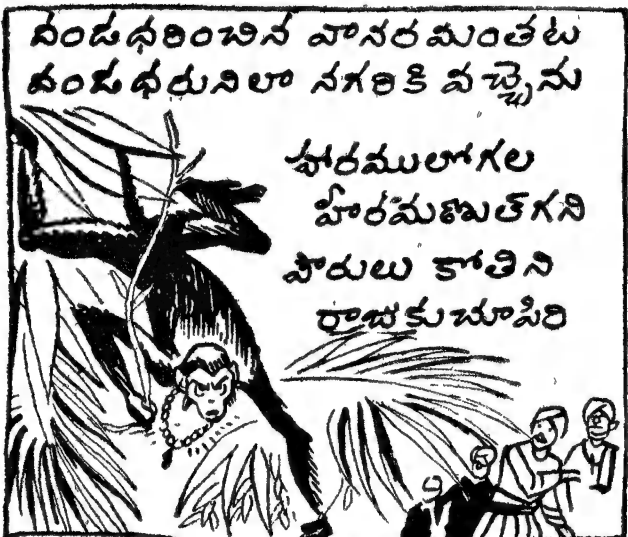

అయితే తెచ్చును
బోతెడుమందిని,
దంతుబెయుమున
మెడలో హారము

వానరవరమా!
హారముదేసికి?
ఆనగతానా
నాపగ తేరును.

నారూరిన దనుజుంగన మనుజు
హారము కాసము హారము నిచ్చెను

నండుధరించిన వానరమంతట
దండుధరునిలా నగరికి వచ్చెను
హారములొగల
హారమణులొగని
పొరులు కాతిని
రాజుకుమూసిరి

అర్జుణకలమనిపించెడి హారము
మర్కటమో! నొకెక్కడ దొరకెను!

అమడదూరము
సందాకమడుగున
ఈమణి హారము నొకులభించెను
తెక్కుమిక్కిలి నక్కని హారము
లక్కడి మడుగున కడుగున దొరకెను

'నాతా వచ్చిన నూపెద' ననగా
కాతి మాటతె నిజమని నమ్మిన
ఆనరపతి పరివారము తాడుగ
వానరపతి తా వనమున కరిగెను

రాజా! నీ పరివారము నెల్లర
నీ జలములలో నడుగిడు మనుషుల

అనుట తడువుగా సైనికులంతా
ధన లోభముచే మడుగున జుట్టరి

రక్కసి కున్నది కడుసో చెరువా!
గ్రక్కన సేనల నన్నిటి మ్రింగెను

హారము పోతే
పోనీ, తన పరి-
వారము కూడా
మడియుట గాంచిన
నృప చంద్రుడు గు
బంధుండే డ్చెను;
కపి వరుడే ప్పుడు
నవ్వుచు నిట్లనె:

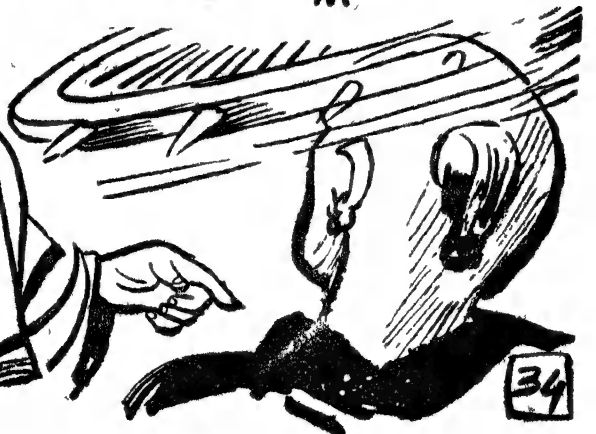

మాజాతిని మడి
యించిన దానికి
రాజా! నోటికి నా
పగ తేరెను
కలకాలము నో
నారల మృతికై
విలపించుటకే
నిన్ను మిగిల్చితి

అని తన దారిని పోయెను
వానర
మని కథ చెప్పిన
బ్రాహ్మణుడు సంతట
"బాలకాలా తేతం
బాయెను,
బాలిక పోదును
సెలవి" మ్మనగా-

చక్రధారియగు విభ్రుడు బాధా
వకలననుడై ఇట్లనెను :-

కుని" అన్నాడు రాజా పుంజుకుని.

దేరానికి హతావుగా ఉత్సాహం ఉప్పొంగింది.

"భేష్. సరేగాని మరి వాళ్లు దండలు లేకపోతే?"

"చెప్పారు"

"అక్కడే పొరపాటుపడ్డావు. వాళ్లు ఘాటించునించి చూడావుడిగా వచ్చేస్తున్నావు. దండలు దొరక్కపోతే? మనం సవయి చెయ్యాలి. ఇంకోటి నాయనా: వాళ్ళు దయా సినిమావాళ్లుగదా? వాళ్లు చూస్తూ ఉండగా నాన్ సినిమావాళ్లు నాలుగై దొరకు మూడో దండలు వేస్తే గొప్పగా ఉంటుంది. వీడెవడో చాలా గొప్పవాడు రోయ్ అనుకుంటారు. లేపోతే లోకువకట్టేస్తారు." అన్నాడు.

రాజాకి ఈ ఊహ వచ్చలేదు. "మీరు దండవేశారనుకొండి. మీగడ్డంగట్రా చూసి, నన్ను స్వామి విశేషానందస్వామి అనుకున్నారంటే జేంజరుగదా.....బుక్ చెయ్యరు. నిజంగా గొప్ప వాణ్ణుకుని" అన్నాడు రాజా.

"నాయనా తిరిగి పొరబడుతున్నావు నుమా."

"ఇగో! రైల్వే దేరానికిగానూ. మీరలా సినిమా డైలాగులా మాటాడకండి. నాకు భయం వేస్తుంది. ఇండాక్ లోకరాషిచ్చిన వాడూ ఇలాగే మాటాడాడు."

"దానికేం సరూ."

"సరూ అనకండి బాగులేదు."

"పోస్తే తమ్ముడూ నేనెచ్చేదేమిటంటే, ఈ లోకంలో డబ్బా చాలా ముఖ్యం. అన్నిటికన్నా సొంతడబ్బా బెష్టు. అది లేపోతే నెలిన కాసిపెట్టి వేలంవేస్తే దమ్ముడి పాడడెవడూనాసినిమాలాంటి రోట మరీ అవసరం. 'సొంతడబ్బా ఎంత ముఖ్యం, అదీ తెమ్మను ఎంతోసేపు' అన్నాడు."

"ఎవకు?"

"సరులేను. భర్తలా నేనే అనిఉంటాను. ఏం? వేయాలాని. నిన్ను చూస్తే నాకు ఎంశుకో దయ్యలిగింది. నేను హృషీకకం బోతున్నాను ఎలాగాను. బోమో బోమో నీకు కాస్త హాయిచేద్దామని...ఒక్క కథ చెబుతా విను..." అన్నాడు దేరాగి.

రైలు గూమారులో ఆగింది. "మొహం కడుక్కు రెండు మాత్రలేసుకుని కాస్త కమాయం సేనించినదాంరద. ఆనక సిమి తంగా చెబుతాను మంచి కథ." అన్నాడు దేరాగి.

గూడురు రైల్వే హోటలు మాత్రం ఆయన సయించలేదు. ఎలాగో అవి తినేసి, కాస్త ఉప్పొక్కుగాడా పుమ్మకుని, కమాయం, ఉరఫ్ కాఫీ తాగి, బీడీల కట్ట కొనిపించు

కుని వచ్చి కూర్చున్నాడు.

"చెప్పండి సరూ" అన్నాడు రాజా, ఉత్సాహంగా.

సరువు, కథ చెప్పాడు బీడీ ముట్టించి.

సొంతడబ్బా మాహాత్మ్యము

ఇది నాసొంతంకాదు. ఎవరో ఎవరో చెప్పగా ఎక్కడో ఎప్పుడో వస్తుబావకు.

ఒక చలచచ్చితనట పితామహుడిని, మరొక కాబోయేనటును పలకరించి, నమస్కరించి, "స్వామీ! కిక్కిరిస్తూ చెప్పి వారూ, లేకపోయినా చెల్లదలచుకున్న వారూ శెళ్ళుమంటూ వెలగలంటే, ఏంచెయ్యాలి స్వామీ" అని పుచ్చుచేశాడు.

వత్స వినుమని ఒకకథచెప్పాడావుదుకు. ఈ ప్రపంచంలో డబ్బా అనేది చాలగొప్పది. విజయసాధనకు ఉత్తమపరికరం. 'డబ్బా' మూడువిధములు. సొంతడబ్బా, పరడబ్బా, పరస్పరడబ్బా.

వీటిలో సొంతడబ్బా కొంతమందికి చాలుతుంది. రెండోది మనకిపనికిరాదు. మూడోది బెష్టు.

దానివల్ల ఏకదమ్మున ఇద్దరేసి వృద్ధిలోకి వస్తారు. కొండొకచో ఒకడు ముందర వైకెక్కి పోయి, అక్కడనించి రెండో వాణ్ని జుట్టుకు పైకి లాగేస్తాడు. (కొండొకచో నెలిన కాతేసి తొక్కిస్తాడనుకో) ఫలానా ఆయనకి దారుణ మయిన తెలివితేటలున్నాయి అని ఒకడు మొదలెడితే, ఆ ఫలానావాడు 'అడుగో ఆ ఒకడులేదూ, ...వాడు అలా ఉన్నాడు గాని నివురుగప్పిన నిప్పు, మసిపూసిన మాటి క్యో' అని ప్రచారంచేస్తాడు. అదీవిర్వాటు.

పోలేరండోమారం ఉండేం, పరడబ్బా. అదిఒకవిధంగా సొంతడబ్బాకి రూపాంతరం. పరడబ్బా అంటే, ఇంకోకు గొప్పవాడూ అని మనం పబ్లికున పెప్పుకోవడమే అన్న అర్థం సరేసరిఅనుకో. అలా కాక మనం ఘనల మంటూ 'ప్రతిఇంకోడూ'కో దైవయ్యడం అనికూడా ఒకఅర్థంవస్తుందిగా. రామచామి అనే మూజిక్ డైరెక్టరు, ఈ రెండోఅర్థం ప్రకారం, చూస్తువుండగా కళ్ళి ఎరుట, పట్టపగలు గొప్పవాడై ఊరుకున్నాడు.

పాపం అతితుముందర, నీలాగే వేషం వేద్దామని వచ్చాడు. అదికుందరక, డైరెక్టర్ చేస్తానన్నాడు. పోనీ ఫోటోగ్రఫీఅన్నాడు. ఆఖరికి కథలూ, డైలాగులూ రాణునిద్ద పడ్డాడు. నటనలోను, రాయడంలోను అతనికి కానో కూస్తో ప్రవేశం వుంది. కొంత అనుభవం వుంది. అయినా అతన్ని గురించి డబ్బా వాయించి ఓహో అనేవాడు లేక, అరణాకి చెప్పలేదు అతనికి కిక్కి.

ఒకొక్క కాఖిలో చాన్సుకోసం వందేసి మందిని అడిగి లేదనిపించు కోవడంతో,

ఒకొక్క కాఖికి ఉద్యానవనం నెబ్బతూ వచ్చాడు. చివరికి, సంగీత దర్శకత్వం ఒకటే మిగిలింది. అందులోకూడా లాకేత్వం ఎదురైతే అతనిగతి ఏమయేటట్టూ?

స్టేజాక్ పాటలు పాడతానని ప్రయత్నించవోయ్ అన్నాడు అతనిమిత్రుడు.

మనకి పాటలు రావుగదయ్యా అన్నాడు రామచామి.

చిక్క. అయితే మ్యూజిక్ డైరెక్టరు కోసం బ్రయిచెయ్యి. అది సులభం కూడా. కిటుకులు నాలుగు చటుక్కున తెలుసుకు ఆనిఇది కాపీకొట్టి కాలక్షేపం చెయ్యిచ్చు. కాస్త పేరొచ్చి గొప్పవాడి వయోసరికి, సంగీతం కూడా చచ్చినట్టు వచ్చేస్తుంది. అని సలహాచెప్పాడు ఆ స్నేహితుడు.

అడిగి లేదనిపించుకుంటే, ఆ దెబ్బతో

సిరోలిన్
మీ దగ్గుకి
కారణము నిర్మూలము
చేస్తుంది

— మీ దగ్గుటను
అపుట
మాత్రమే కాదు
సిరోలిన్ మీకు దగ్గును
కలిగించే అచ్యుతరమైన సాగ.
క్రిమిను నిర్మూలిస్తుంది.

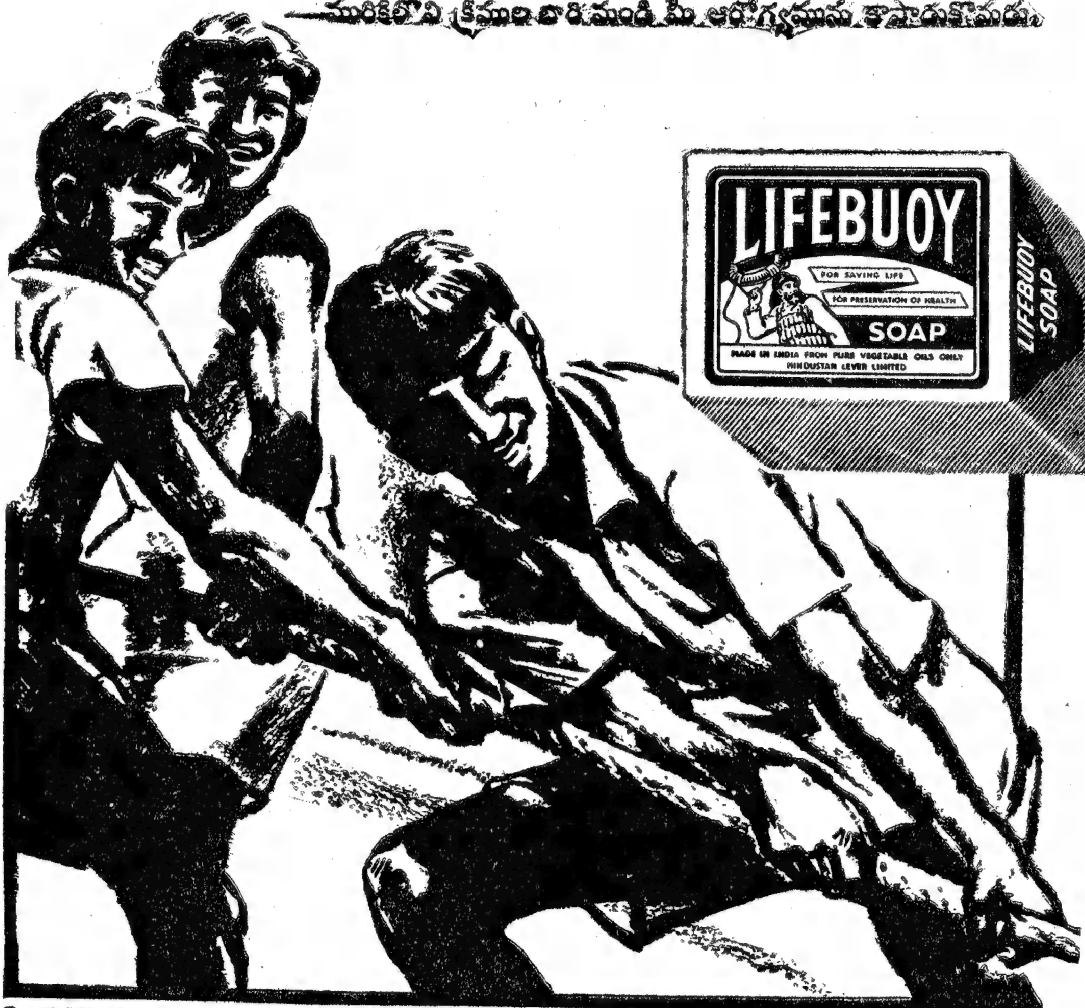

దగ్గుకు
నిరసాయ
మైన కుటుంబ
దైవరము

ఆరోగ్యమునందు ప్రీతిగలవారు ఎల్లప్పుడూ

లైఫ్ బాయ్ తో స్నానము చేయుదురు

ఆరోగ్యము కొరకు అది అడుగు ఆహారము మైయున్నది — అయితే అది అందు గాని నేత
పరిచుందుగాని మనము ఎల్లప్పుడూ మరికొక పనులము మురికితో నాథి కొరకములగు క్రిష్ణ
బున్నచి. వాటివల్ల మన ఆరోగ్యమునకు పాతకము ప్రహరమున్నది. లైఫ్ బాయ్ సబ్బు మురికి
లోని క్రిములను కడిగివేసి ముమ్మారును రక్షించును
లైఫ్ బాయ్ సబ్బుతో స్నానము చేయుచున్న మీరు మరల పోయినా మందురు అలసతి
మటుమాయమగును. లైఫ్ బాయ్ సబ్బుతో ప్రతిరోజూ స్నానము చేయుదు
— మురికిలోని క్రిముల తొలగించుండి మీ ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుదు.

శ్రీ. బి. ఎ. ఎ. ఎ. ఎ.

విక్రమార్కుడి మార్కుసింహాసనం

అతనికి అఖిలభోతుంది. అందుకని చాలా బాగ్గల్గి ఆలోచించాడు.

అప్పటికి అతనికి ఎకరం బాటిక సంఖ్య భూమివుంది.

ఆ పాపాతిక, పెంట్లూ తెగనమ్మి ఒక శిల్పరు జరిగాల్సి కలిసి చిన్న ఫిలిం కంపెనీ తేపాడు. పాపలా అర్థాంతా పెట్టుబడితో పది లక్షల ఆర్కాటం చేసేసరికి, 'విడిదగిర చచ్చు' సంభావన పాతిక వేల ఉంటుందిలే, అనుకుని పదివేలన్న ఒక పెద్దమనిషి అందులో చేరాడు.

సరే రామచామి మూర్తికి డైరెక్టరు; ఆ పెద్దమనిషి ఫిలిం డైరెక్టరూను. మిగతాకంపెనీలకి ఈ రామచామి సంగతి తెలిసింది.

ఓహో! కొబ్బరిమకున్నాడు.

అక్కడినుంచి రామచామి తనప్లాను ఆచరణలో పెట్టేశాడు.

రామచామిది భారీవిగ్రహం. తెలుగు సినిమా అంత—ఆ మాటకొస్తే దాదాపు అరవ వేల సినిమా డైలాగంత పొడుగ్గా ఉండేవాడు. కాగా సగటు భారతీయ హీరోయిన్ అంత లావుగా ఉండేవాడు.

చక్కగా పొదుటే స్నానంచేసి, విభూది పిండికట్టు దిద్ది, అర్ధరూపాయంత కుంభం పొట్టు పెట్టి, గజంబద్ద మింగేపివట్టు నిటారుగా నిలబడేవాడు.

ఏం? ఇలా తెల్లారే సరికల్లా ముస్తాబై, కంపెనీ వాసులో కూర్చునేవాడు. అతని శిష్యబృందం పదిహేనుమంది.

వాళ్ళంతా మాడటానికి శిష్యుల్లా ఉన్నా నిజానికి గురువులన్నమాట. రామచామికి ఒకడు తలకడం చేర్చాడు. ఆ తలక

డాన్ని సంగీతపు గమకంగా మార్చడం చేర్చాడు మరొకడు. కాగా ఆ చేర్చిన రాసిచ్చి బట్టి కేయించాడు మరొకడు. వాయిద్యాలు 'కేసూ, వాటి తప్పుళ్ళ' గుర్తులా తెలియ చెప్పాడు మరొకడు. హిందీ, అమెరికన్, లాటిన్ అమెరికన్ రికార్డులను తర్జుమా చేయడంలో ముఖ్య పాత్రలు పోషించాడు మరొకడు.

((ప్రాచ్యుస్థు డైరెక్టరు అపాలిన్ వాడు).

ఇలా వర్తక రహస్యాలు బాగా చేర్చుకొని, అనక సంగీతంకూడా చేర్చుకుని నిజంగానే కొంత పాపించాడు రామచామి.

"జి. ఎ. టి., ఎమ్మే పాసయాక, పాతికేళ్ళు చెబడి పనికి రాదనిపించుకున్నాక సరిగమలు మొదలెట్టాడు. తెలుసా?"

మొదలగు పెద్దల కథలను పారాయణం చేసేవాడు, నిరాశ చుట్టుముట్టినపుడు.

ఇదంతా ఇలావుండగా మరొకప్పుడు అసలు ప్లాను అమలు జరిగింది. చక్క హా పొద్దున్న ముస్తాబై శిష్యబృందాన్ని వెంటేసుకుని వాలుగేరు కంపెనీలకళ్ళ వాడు కుశలం అడిగే సెషన్లో.

అరవై దశై అడుగుల పొడుగుపించే ఈ ఆసామి, అతని వెనక పదిహేను గురు శిష్యులూ బిల్బిల్లాడుతూ వచ్చేస్తే, ఎవడు మటుకు మర్యాద చేయడు?

"వలకం సార్ వాంగో" అనేవాడు.

"బలకం బళికం" అనేవాడు రామచామి తాంబూలపు నోటితో ముద్దగా ముద్దగా.

అంటునే 'తెరవరనా' అని ఆలపించి చుట్టూ చూసేవాడు. తక్షణం శిష్యులు పదిహేనుగురూ "ఓహో! పెద్దానీ! పెమ్మం గుడిదానీ! నమో ప్రమాదమాకిడి" (ప్రమాదమా ఇరికిడి అని తాత్పర్యం) అంటూ హాహాకారాలు చేసేవారు.

అవి పూర్తికొకుండానే రామచామి మళ్ళి "దారలారలాల లారలాలాల" అని క్వావిష్ట ట్యూను ముక్కువిసిలేవాడు. మళ్ళీ సముద్రపుహోరులాగా ఒక కెరటంవెరిగిన చప్పుడు పూర్తికొకుండానే మరోదాని హోరు మొదలయ్యేది. ఆ దెబ్బకి ఇతర కంపెనీల నిర్మాతల చెవులు 'హోరె త్రిపోయి, మనసులు దారుణంగా ఉచ్చాంగిపోయి, మాకంటే మాకని బుక చేసు కున్నార.

ఆర్కెల్లగిరున తిరిగేసరికి రామచామి పెద్దనెజా మూర్తికి డైరెక్టరుబోయాడు.

ఆ సరికి, అతను చాలాకష్టపడి సాధన చేసి నిజంగానే సంగీతం చేర్చుకున్నాడు కూడా.

అయితే నేం. తీరా చూడే అది పనికి రాలేదు. అందరు ప్రాచ్యుస్థు హిందీనీ, చేతనలే నిడకనాటి ట్యూనీలా మళ్ళీ

మళ్ళీ దింపాలనే వాత. అది వేరే సంగతి అనుకో.

రామచామి, కొన్నాళ్ళు అలా ఉన్నాక చిరాకేసి, అప్పటికి సంపాదించిన పంటకు బడితో, తనకు ఇష్టమైన నటనాశాఖలో ప్రవేశించి మళ్ళీ వెళ్ళాచ్చాడు.

చోతే, తనుగొప్పవాడవడానికి కావలసినంత డబ్బా వాయించి సాయంచేసిన శిష్యు పరమానువులకి ఛాన్సులిప్పించి వాళ్ళకి దారి చూపాడు. సమ్మి తెడి వవాడు లేరు అన్నార వెనకటికి.

అదీ కథ. అని కథ ముగించాడు ఆ అనుభవజ్ఞుడు" అని కథ ముగించాడు రైల్వేతైరాగి

* * *

"బాబూ నీకు ఇంతటి ధైర్యం తెగింపు ఉన్నాయో? నిద్ర చేర్చుకోకుండా, అందులో ప్రవీణుడనని డబ్బాయించి డబ్బా వాయించి నెగుకొచ్చే పట్టుబలా తెగింపు ఉన్నాయో?" అన్నాడు.

అడ్డంగా తలతాటించాడు రాజు.

"అయితే లాభంలేదు" అన్నాడు తైరాగి. రాజు దిగులుపడిపోయాడు.

"అయినా భయపడకు. నేను చెప్పిట్లు చేస్తే వృద్ధి కొచ్చేస్తావు. నా చేతితో విడురూపాయలియ్యి. బేసిన్ బ్రిడ్జిస్తే పనులో రైలాగానే స్టేషన్ వెనుక ఒక ఇంటి కెల్చి ఓ పూలదండకొని తెస్తాను. లేవోతే పూలే నా కొంటాను. రైల్వే దండకడదాం. నెంట్రిలు రాగానే అది వేసుకుదిగు. నీకు స్వాగతం ఇచ్చే సినిమా వాళ్ళు, 'ఫలానా వాడిని నువ్వే' అని గ్రహించడానికి కూడా గురు ఉండాలి కదా. అదే తొదండ అన్నమాట. 'తే డబ్బు' అంటూ తైరాగి అతన్ని లేపేశాడు.

బేసిన్ బ్రిడ్జిస్తే పనులో తైరాగి రైలు దిగాడుగాని, ఎంచెతనో మళ్ళీ ఎక్కలేదు.

అందుకని వరహాలరాజు బిక్కి మొహం వేసుకుని ఒక్కడే మద్రాసు నెంట్రిల్ రైల్వేస్టేషన్లో రెండో నెంబరు ప్లాటు ఫారంబూద కుడికొలు మోపాడు దేముడిని తలచుకుని.

చుట్టూ పరకొయించినాకాడు తనకోసం ఎవరన్నా ఎదురొచ్చారేమానని.

పది నిమిషాల తర్వాత అతనికి బుర్ర పని చేసింది. తనకే సినిమావాళ్ళు స్వాగతం ఇవ్వబోతున్నారని తను ఉత్తేజ్ తైరాగికి అబద్ధం చెప్పాడన్న సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. మర్చిపోయి, అది నిజమే అనుకున్నందుకు, అనుకుని నిరుత్సాహ పడ్డందుకూ, సత్తుకుని, ధైర్యం తెచ్చుకుని, సరసన్న తనకు వదిలిపెట్టిన పెట్టిన (చిత్తుకొగితాలు సహా) చేతబట్టి, ముందరకు అడుగుపెట్టాడు వరహాలరాజు.

(ప్రచారం దండయాత్ర)

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

(GOVT REGD).

రంగులనుమాచి మోసపోవద్దు, అది తాత్కాలికము మానువానన "వెన్ మోహిని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమూలికలతో అయ్యుర్వేద పద్ధతితో తయారైనది. 40 సం.ల వయస్సువరకు వెండ్రుకలను పల్లగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు వల్లదనము నిచ్చును. ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానియ్యదు. జ్ఞానకక్షిణి కంటిహాపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా య. 5-0-0. 3 సీసాలు య. 12-0-0. సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా య. 8-0-0. 8 సీసాలు య. 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా య. 7/- అ 3 సీసాలు య. 18/- అ పది చేయిరేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి పోమ్ము వానసు చేయబడును. కోరినవారికి పూచి.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P.O. Rajdhanwar (H. Bhag.),

కాశీహిమవతీ.. శివాత్రినయనీ..

ఘనుడా భూసురు డేగనో

నదుమ మార్గశ్రాంతుడైచి కై నో..."

* * *

"చాత్రే, నా ప్రాణానికి ఈ భాగవతం వచ్చిపడింది. ఇంకా తెల్లరిందో లేదో, అప్పుడే ఆరంభించావా! నీకు, మా నాన్నకి సరిపోయిందే మాతల్లీ! తల్లీని గదా, కన్నదాన్నికదా నా మాటంటే అంత లక్ష్యం లేకుండాపోయిందేమే? ఎందుకొచ్చి పడుతూ? మళ్ళీ మాస్తే పన్నెండ్లలో ముడికింది కొచ్చాయి. ఏవన్నా అంటే ముక్కు, మొహం ఏకంచేసుకొవడం మాత్రం తెలుసు. ఎన్ని చదివితే మాత్రం ఏమిటి.. తల్లిచెప్పినమాట విసనప్పుడు... భారతాలూ, భాగవతాలూ చదివితే వసుంధా పరమార్థం? వద్దు మొర్రో అంటూంటే విన్నారం ఆయనమాత్రం? ఎందుకొప్పుడీ భాగవతం అన్నాను. బెలంకొట్టిన రాయిలా ఊరుకుంటారంటే! నా నోరు నొప్పైతేదాకా నేనరవటం తప్ప ఒక్కటేనా నేను చెప్పినట్లు చేసిన పాపాన బోయారా? పదిహా నేళ్ళయి కాపరాని కొచ్చాను... అప్పుట్నుంచి చూస్తున్నానుగా ఆయనతంతు. రాత్రి తెల్లనాద్దా దోమలతో నిద్రలేక చచ్చానుగదా, కాస్తంత పెందిరాకేలేచి, నీళ్ళపొయ్యిలో నిప్పు తగలేసి ఓ డేగినాడు నీళ్ళుపడేస్తే ఈపాటి కవి కాగవ్రా? ఆ చేతోటే కుంపటంటించి, గిన్నెతో నీళ్ళట్టి డిక్కాకును దింపేసే, లేవగానే పాలు వెచ్చబెట్టుకుని ఇంతకాఫీ గొంతుకలో పోసుకునేదాన్ని కాదూ? ఎవర్ని ఉదించడానికో తెల్లవాగు రూమునే లేచి దేవుడిమందిరం ముందు కూర్చోవటం? కుండరకాండ పారాయణం చేస్తే, పెళ్ళాన్ని కుఖపెట్టినట్లవుతుంది గామోసు!

ఇంకా మా నాన్న దేవతార్చన పూర్తికాలేదేమిటే. ఆయనే అనుకుంటే ఆయనకంటే తెరవైపోతున్నావు నువ్వు. లోపల చదువుకుని ఏడవటం యెందుకూ? పెనే అఘోరిస్తే నేనూ బింటానుగా. నా చెవు లేంపాపం చేసుకున్నాయే మాతల్లీ? అదిగో గంట తీస్తున్నట్లున్నా...నితే

దనకి కాస్త పటికబెల్లం ముక్కు అక్కడ పడేసిరా. ఇంకో దేవుడికి కోణా నివేదన కానాలి కాబోలు! మొన్న ఏకాదశినాడు గోపాలస్వామిగుళ్ళకి వెడిదామని నాయంత్రం వచ్చేటప్పుడు కొబ్బరికాయ తెచ్చుంటే, ఊరు గొడ్డొయిందన్నాడు. గుళ్ళోదేవుడికి కొబ్బరికాయ దొరకదు కానీ, ఇంట్లో విగ్రహానికి పటిక బెల్లం పంపులకొద్దీ దొరుకుతుంది.

ఆ పూజయితే, కాస్తంత కుంపటంటించండి ఇలావచ్చి.

ఏమిటోనమ్మా వాళ్ళంతా పచ్చిపుంకులాఉంది. ఒక్కరాత్రి నిద్రలేకపోతే, ముచ్చెల్లంఖజాలు చెసినంత నీరసం

ఉషశ్రీ పురాణపండ

వసోంది. ఈ వేసంకాలం ఎలా నడుస్తుందో కానీ మా అమ్మా, పగలూ రాత్రి ఒక్కలాగే వేసోంది, చెప్పినమాట వినిపించుకొని మొగుడిలా.

అబ్బబ్బ! కిరసనాయిలు సీసాంతా అయిపోయిందా, లేదా? ఒక్క పూట కుంపటంటించడానికి తేరు నూనె కానాలి! ఇలా అయితే, సంసారం సాగినట్టే! అందుకే ఏవనీ ఆయనకు చెప్పను. మొన్నటికి మొన్న సంతకల్పి అందరూ మూడణాలు చెసికెస్తే, ఈ మహానుభావుకు పావలా అర్థణాచేసి తెచ్చారు! అక్కడికి పంపుతగునూ, పదలం పుచ్చాను! నేను లేకపోతే తెలిసేది, అయ్యగారికి అమ్మాయికినీ.

వారంరోజుల్నూంచీపోతున్నాను. పిల్లకి ఈదోస్తోంది, రెండంటే రెండు పైటకండువాలూ తెచ్చింది. అలానే అని వెళ్ళి ఇచ్చిన పదిపైటి భాగవతం పట్టుకొచ్చి దాని మొహానపడేశారు! ఆడపిల్లకి చదువెందుకో? మా అమ్మ చదువుకుందా, అమ్మమ్మ చదువుకుందా? నేనేం చదువుకుని యేడికానని!

అయితేనేం, రమ్మను! ఈ చదువులు వేలిగించినవాళ్ళని... వందలకి వందలు పోసి యప్పేలూ, బియ్యేలూ చదువుకున్న పిల్ల ఒక్కతేయినా నాతో వాదించగలడేమో!

మండోదరి రావణాక్షుడి పెళ్ళామా, వారి కూతురో ఒక్కటికే తెలిసే! వారంరోజులూ పురాణానికడితే తెలుస్తుంది విశ్వచదువు. గణపతి నవ రాత్రులలో హరికథలు వింటే వచ్చే చదువు, నాలుగేసి యేళ్ళు చదువుతారు మళ్ళీనూ.

ఏమేవ, నీకింకా రుక్మిణీ కళ్యాణం అవలేదా యేమిటి? కుంపటిమీద పాలు పొంగుతున్నట్లున్నాయి.

ఆయన నూతిదగ్గరకు వెళ్ళినట్లున్నాడు. కాస్తంత కిందకి దింపి, కలిపి నాగొంతుకలో పొయ్యి. అప్పుడే ఏనున్నరయిందిటే!

మూకు నెల్లనుంచి పోతున్నాను. పిల్ల ముచ్చట పడుతోంది ఒక్కలేడియో కొనమని. ఎందుకూ? నా మాటంటే లక్ష్యం ఉంటేగా?

సరిగా నాలుగకరాలన్నా పొలంలేదు. అరవై రూపాయల ముషితీతం... అయితే నేం నుబ్బున్నగారి మొగుడు మూకు వందలు పెట్టికొన్నాడు!

వాళ్ళు లేడియో తిప్పినప్పుడల్లా, నా చెవుల్లో సీసం కరిగించి పోసుకొనాలని విస్తుంది. అక్కడికి ఈ యేడాది నా వంటి మీది కేమీ చెయించుకోనేలేదు.

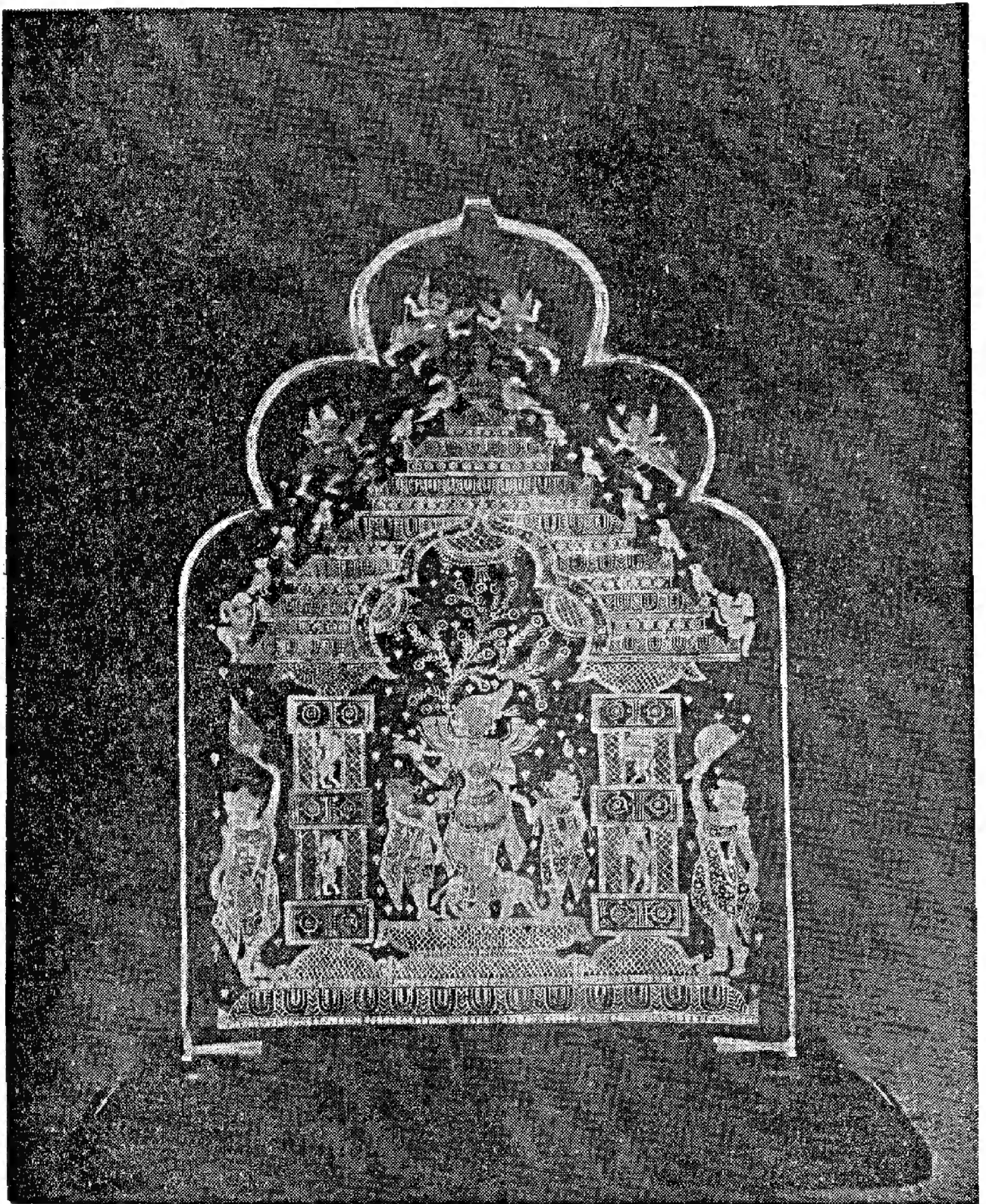
అప్పుడే పొయ్యిలో నిప్పురాజేసున్నా లేమిటి? ఈ వేళే ఆదినారమేకదూ? కాస్త ఆలస్యంగా అయినా చేసుకోవచ్చు వంట.

ఏమిటో మరి నీరసంగా ఉంది. ఆ కవల గోడ గూట్లో డబ్బాలో గొధునునూక ఉన్నట్లుంది. కాస్తంత కరివేపాకూ, అల్లం వేసి కలియబెట్టండి. నువ్వెందుకీ కడుల్తావ్రా? అతొరింటి కళ్ళాక ఎలాగూ చాకిరి తప్పదు! అంతవరకూ అయినా పోయిగా కూర్చో.

ఇనుగో మిమ్మర్నీ, ఈ గ్రామ చెయ్యి కాలిపోతోంది. కాస్తంత చల్లారబోస్తారా? నేను రెండు పురి షెల్లు నీళ్లు నోట్లో పోసుకు పుక్కిలించి వస్తాను.

రామ! రామ! ఏం నీరసమా కానీ... ఎవళ్ళనా మాస్తే, నీళ్ళోనుకున్నా ననుకుంటాను కూడాను. ఏం చెయ్యియూ... ఎవళ్ళకన్నా తక్కువకే తెలుస్తాయీ? వీళ్ళదరికి నేను కొచ్చేసరికి ప్రాణాలుపోతున్నాయిరా భగవంతుడా!...

“రా దా కృష్ణుల వసంతోత్సవం”

చిత్రకారుడు రామ మహారాణా

సింహళభారత

ప్రాకృశ్చిమ సమ్మేళనం

★ గాజుగిన్నెలపై చెక్కి

రామ మహారాణి [పూరి]

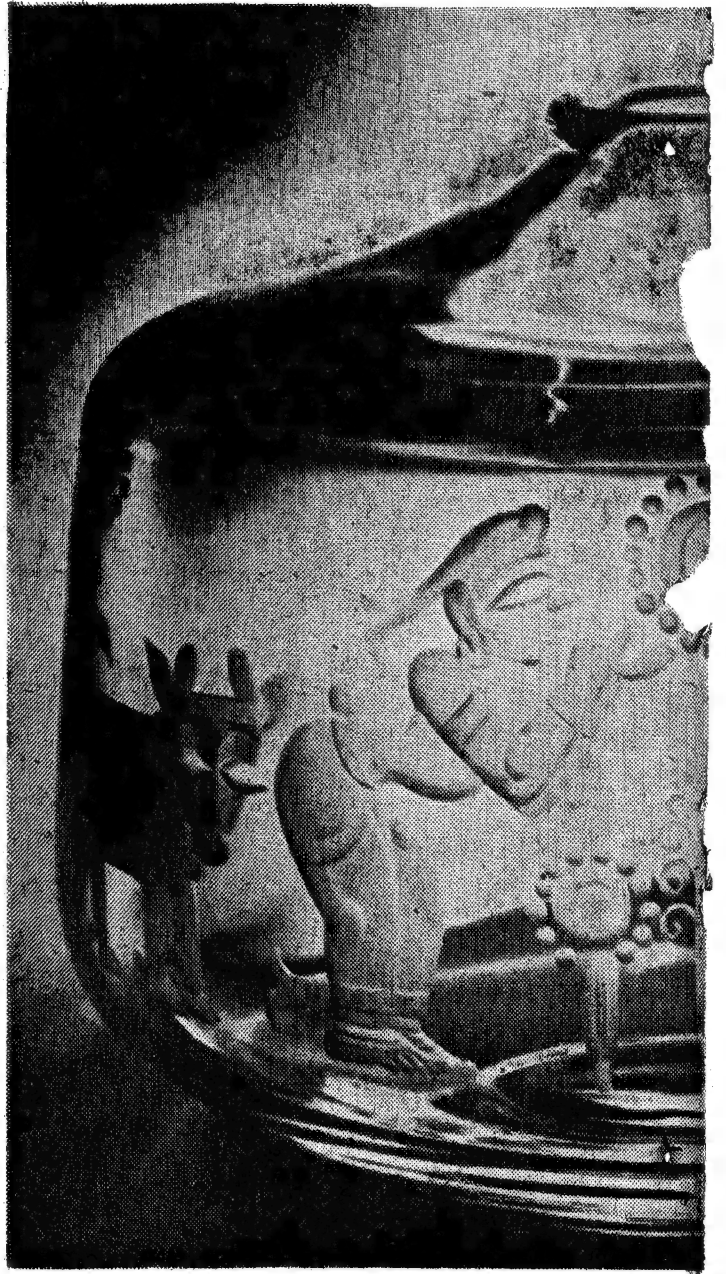
కళలో ప్రాకృశ్చిమాల కలుసుకున్నాయి ఈ నెల 10 వ తేదీనుంచి మద్రాసు మ్యూజియం 'లియేటర్ లో జరుగుతున్న కాచపాత్రల ప్రదర్శనలో ప్రాగృశ్చిల చిత్ర కళానైపుణ్యమూ, పాశ్చాత్య శిల్ప ప్రావీణ్యమూ విశిష్టావం పొందాయి

అయిదుగురు భారతీయ చిత్రకారులు, 21 మంది ఇతర ఆసియాదేశాల చిత్రకారులు చిత్రాలు తయారుచేశారు అమెరికన్ శిల్పులు కాచపాత్రలను, ఫలకాలను మనోహరా కృతులలో తయారుచేసి, వాటిపై ఆ చిత్రాలను తీర్చిదిద్దారు

ఈ కాచపాత్రలు చూపరులను ముగ్ధులుగా చేసే సౌందర్యంతో అలరారుతూ, ప్రపంచంలోని ఆయా అత్యుత్తమ చిత్రకారుల భావనాకేసి, శిల్పుల పనితనాన్ని వేసోళ్ళ చాటుతున్నాయి.

ఆసియా దేశాల్లో ప్రసిద్ధికెక్కిన నేటి ఉత్తమచిత్ర కారుల చిత్రాలను నేకరించవలసిందిగా న్యూయార్కు పబ్లిక్ లైబ్రరీకి చెందిన కార్నెల్స్ మ్యూజియం సొంత వారు నియోగించారు ఈ సంస్థ కాచశిల్పులకు కీర్తిగడించినది ఆసియాలో ఈనాడు సృజనాత్మక కళ ఎలావర్ధిల్లుతున్నదో ప్రపంచానికి చాటిచూపాలని ఆ సంస్థ సంకల్పం

న్యూయార్క్ పబ్లిక్ లైబ్రరీ తరఫున కార్నెల్స్ అధిపతి చాలాసార్లు ఆసియా దేశాలలో పర్యటన చేసి ఉన్నారు ఆయనకు ఆయాదేశాల చిత్రకళలో పరిచయం ఉన్నది అందుచేత ఏయే చిత్రకారుల చిత్రలేఖన శైలి, పద్ధతి, గాజుపాత్రలపై చెక్కిడానికి అనుకూలంగా ఉంటాయో నిర్ణయించడానికి ఆయనకు పూర్తి అర్థం ఉన్నది ఆయన తన అన్వేషణ జపాన్ లో ప్రారంభించారు. కొరియా, చైనా, ఫిలిప్పీన్స్, వియత్ నాం, ఆ తరవాత ఇండోనేసియా,

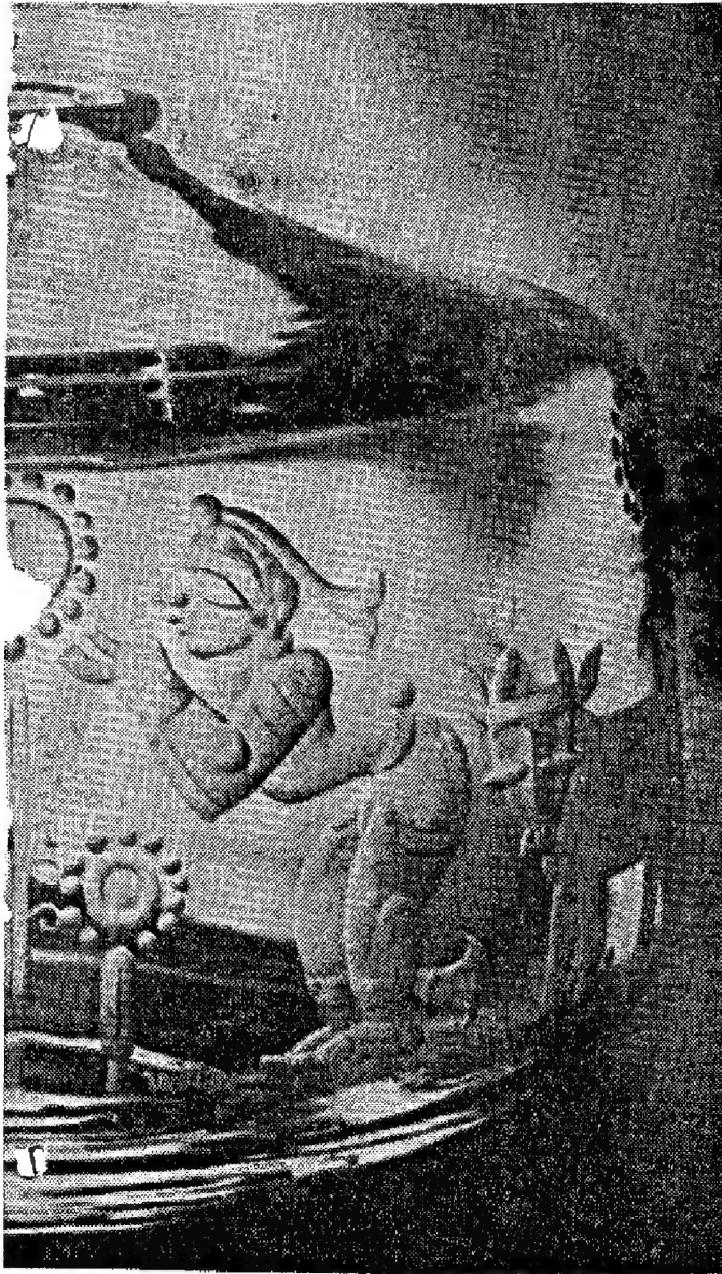

“బృందావనంలో గోపికలు”

దేశాల చిత్రకళ

గుంటూరు కొత్త పోకడ

న అపూర్వ చిత్రాలు ★

చిత్రకారుడు జామినీరాయ్

జామినీరాయ్ [కలకత్తా]

తాయ్లాండ్ బర్మా, భారతదేశం ఎంహ శం, పాకిస్తాన్, బర్మీ, ఈజిప్టు దేశాలలో పర్యటించారు

మొత్తం మూడు చిత్రాలు సేకరించారు పిటిలో 88 చిత్రాలను సేకరించేకాదు ఈ చిత్రాలు శాస్త్ర, హిందూ, మహమ్మదీయ భావాలను, సంప్రదాయాలను ప్రతిబింబిస్తున్నాయి గానామీద యొక్క బడిన ఈ చిత్రాలు ఒక్కొక్క దానిలో ఒక్కొక్క కేరీ కనిపిస్తుంది ఒక్కొక్క భావం కనిపిస్తుంది ప్రతిదానిలోనూ ఒక్కొక్క ప్రత్యేకత వ్యక్తమవుతుంది

అయిదుగురు భారతీయ చిత్రకారులూ జామినీరాయ్ ఒకర పిరి చిత్రం "బృందావనంలో గోవల" అనే దాన్ని సేకరించేకాదు జామినీరాయ్ ప్రముఖ బెంగాలీ చిత్రకారుడు ఈయనకు కృష్ణగాథలు ప్రతిపాత్రమైన వస్తువులు

మరొక భారతీయ చిత్రకారుడు భజీభూషన్ (కలకత్తా) విరాడంబరమైన భారతీయ చిత్రలేఖన సంప్రదాయాన్నే అనుసరిస్తూ పశువులను ఇంటికి తోలుకుపోతున్న కరకుని చిత్రించారు

మరొక బెంగాలీ చిత్రకారుడు గోపాల్ ఘోష్ తన "వానర యాత్రం" చిత్రంలో కోతుల చలనలాఘవాన్ని చాలా చక్కగా రూపొందించి గలిగారు

ఒరిస్సాలో కల్లా ఉత్తమ చిత్రకారుడని పేరొందిన రామ మహారాజా దేవాలయ పుణ్యాల మీద చిత్రాలు లిఖించడంలో సిద్ధిపాడుతు ఈయన చిత్రం "రాధా మాధవుల వసంతోత్సవం" కాచిల్పానికి స్వీరించబడింది

క ఎన్ మలకర్జీ అనే బొంబాయి చిత్రకారుడు "ఖజురాహో దేవాలయ" చిత్రాన్ని తయారు చేశారు అధునిక భారతీయ చిత్ర

(82-వ పేజీ చూడండి)

గృహే న్ముఖం య

చిత్రకారుడు ఫణిభూషణ్ [కలకత్తా]

అంతులముద్రితము

★ పణిభూషణ్ ★

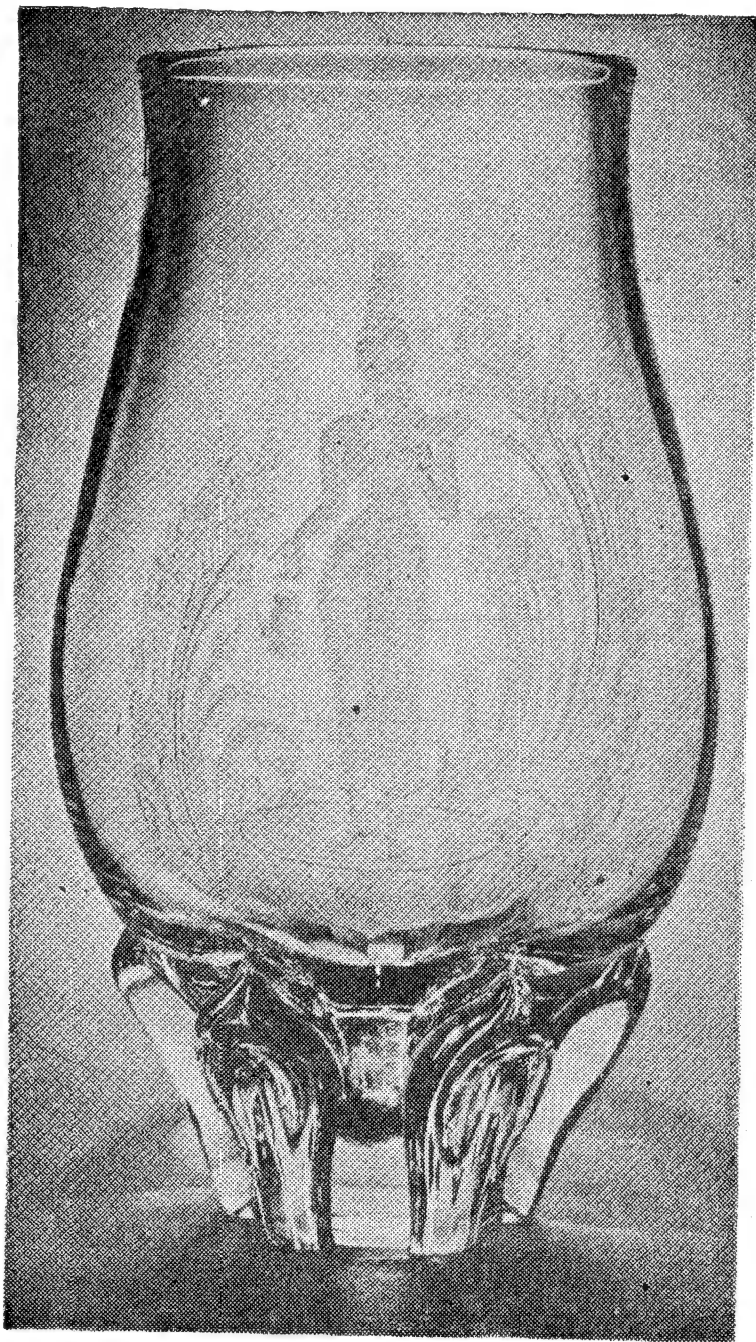
అంతులముద్రితము

అంతులముద్రితము చిత్రము 1819 లో గొప్ప నిదర్శనం. మొట్టమొదటి సారిగా పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో గొప్ప సందలనం కలిగించాయి వాటిలోని చిత్రలేఖన శైలికొద్దం వర్ణనైచిత్ర విరుపమానమైన వాస్తవికతమానీ అంతా దిగ్భ్రమ చెందారు భారతీయ చిత్రకళలో వాస్తవికత అదిమించి ఉంటూనే ఉన్నది భావ ప్రధానమైన పాశ్చాత్య కళ ప్రభావం ఎంతగా వదిలెప్పటికీ, ఆధునిక భారతీయ కళలో వాస్తవికతే ప్రధానంగా పరిగణింపబడుతోంది. దీని ఫణిభూషణ్ చిత్రం

భారతదేశ ప్రాచీనతను, ప్రాచీన సంప్రదాయాల గొప్పదనాన్ని అకళింకుమనన భారతీయ చిత్రకారులలో ఫణిభూషణ్ ఒకరు ఈయన 1919 లో కలకత్తాలో జన్మించారు కాంతినికేతనంలోనూ, కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయంలోనూ విద్యాభ్యాసం చేశారు భారతీయ జానపద కళలు, జానపద చిత్రకళ ఆయన ప్రత్యేకంగా అభ్యసించారు. కలకత్తాలోనూ, ఇతర నగరాల్లోనూ ఆయన తన చిత్రాలు ప్రదర్శించ

పణిభూషణ్

బౌద్ధ దేవత తారాదేవి :

చిత్రకారుడు : మంజుశ్రీ

ప జీ భూ ష ణ్

వారు. 1945 లో హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయం, రెండేళ్ళ తర్వాత లండను సందర్శించారు.

1952 లో ఆయన స్వదేశం తిరిగి వచ్చారు. అప్పటికే బాలనాటక సంస్థ ఏర్పడి, ఆయన జీవితాశయం ఒకటి నెరవేరినట్లుంది. కలకత్తా మ్యూజియం ఆవరణలో ఆయన ప్రతి ఏడాది బాలకళాత్సవాలు జరిపిస్తూ ఉంటారు. భారత పురాణగాథలు నాటకాలుగా పిల్లల చేతనే ఆడిస్తూ ఉంటారు.

టారు.

“గృహలో స్థులుడు” అనే ఈయన చిత్రంలో కర్మకుని దినచర్య సమాప్తం కావడం వస్తువు. నిరంతర జీవిత గమనాన్ని ఇది సూచిస్తుంది. ఈ భావాన్ని ఫణిభూషణ్ వాస్తవికంగా, కొద్ది రేఖలతో చిత్రించారు. పనకాలఉన్న వృక్షాన్ని కొంత విపులీకరించి వేశారు. ఈ విపులీకరణం ఒరిస్సా జానపద చిత్ర శైలికి చెందినది. వాస్తవికత, అలంకారమయ శైలి కలపి ఈ చిత్రానికి విశిష్టతను చేకూర్చాయి.

జనంజన జనంజనం జనంజనం జనంజనం

మంజుశ్రీ

జనంజన జనంజనం జనంజనం జనంజనం

అనంత కరుణాన్వితమైన అవలోకితేశ్వరుని బాష్పపూరంలోంచి వికసించిన పుష్పం బౌద్ధదేవత తార. పతిత మానవకోటిని పరిరక్షించడంలోనూ బుద్ధ స్వర్గం వదిలిపెట్టి భూలోకానికి వచ్చిన బోధిసత్వుడే తారాదేవి సృజించాడు. ప్రజ్ఞకు, శాంతికి, దీక్షకు, ఉత్తమ జీవితానికి చిహ్నం తారాదేవి. ఇదిమహా యానుల నమ్మకం.

ఎల్. టి. పి. మంజుశ్రీ చిత్రించిన తారాదేవి ఆచిత్రంలోదేవీకి, ప్రకృతికాచారిత్ర్యం కనిపిస్తుంది. ఆమె హస్తంలోని లీలా కమలం ఆమె దివ్యత్వానికి చిహ్నం. ఆమె భంగిమలో ‘శ్రద్ధ’ కనిపిస్తుంది. తీవ్ర గోభరిస్తుంది.

చిత్రకారుడు మంజుశ్రీ సింహళీయుడు. 1902 లో అలెక్ గామ గ్రామంలో జన్మించారు. చిన్నతనంనుంచీ బౌద్ధమత వాతావరణంలో పెరిగారు. పదమూడవ ఏట నేనస్యాసియ, పోలీ, సంస్కృతం, సింహళీయ భాషలలో బౌద్ధగ్రంథాలు చదువు నారంభించారు. ఆ తరువాత శాంతినికేతనం వెళ్ళి జపానీస్ బౌద్ధమతాన్ని గూర్చి పరిశోధన చేశారు. ఈలోగా ఆయన చిత్రలేఖనం కూడా మొదలు పెట్టారు. ఆయన కొక ప్రత్యేక శైలి అలవడింది. 1948 లో ఆయన నొక కళాభిమాని అండకో, పారిస్, వియన్నా పంపించారు. ఆ నగరాల్లో ఆయన తన చిత్రాలు ప్రదర్శించారు. అప్పటినుంచి ఆయన చిత్రకళపైన, ముఖ్యంగా బౌద్ధచిత్రకళపైన శ్రద్ధ కేంద్రీకరించారు. ఆయన ఇమడేవార.

★ సంహత భారతదేశాల చిత్రకళ ★

(29-వ పేజీ తరువాయి)

కళలోని చైతన్యభావం ఈయన చిత్రాలలో కనిపిస్తుంది. సహితన అధునాతన కైలుల భావమేళనం ఈయన ప్రత్యేకత.

అయితే ఆయా చిత్రకారుల కళాప్రతిభ యావత్తూ దానంతట అదే గాజాపాత్రల పైకి యథార్థంగా తరుమాకాదు. గాజా పాత్రలు నిర్మించే శిల్పిమాడూ ప్రతిభావంతుడైతేనే ఆ చిత్రాలు రాజీస్తాయి.

స్వాతంత్ర్య సంగ్రామానికి ఇది వరకే మాటిసి, లారెన్స్, గిల్, గ్రాంట్ వుడ్ మొదలైన ప్రముఖ పాశ్చాత్య చిత్రకారులతో 1980 ప్రాంతాల నుంచే అనుభవం ఉన్నది. వారి చిత్రాలను గాజాపై చెక్కడంలో ఆ సంగ్రహిరిగడించి ఉన్నది.

ప్రస్తుత ప్రదర్శనంలోనికళాఖండాల్లో, అసలు చిత్రాల భావాద్వైగ్గుతను యథాతథంగా గాజాపైకి తీసుకురావడానికి స్వాతంత్ర్య శిల్పిలు ప్రయత్నించారు. పాత్రల ఆకృతి నిర్మించడం దగ్గర్నుంచి దానిపై చిత్రం చెక్కడం వరకు అంతా ఆయా దేశాల నుత, జాతీయ భాగోళిక వాతావరణాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని, ఆ వాతావరణం చూపరులకు స్ఫూర్తిచేలా కృషిచేశారు. గాజాపాత్ర తయారుచేసేవాడు, చిత్రం చెక్కేవాడు ఎంతో నిపుణుడైతే తప్ప మొత్తం అంతా ఒక సుందర కళాఖండం అనిపించదు.

ప్రాగ్భావ చిత్రకళ, పాపాత్యకావ శిల్పం కలిసి తాదాత్మ్యం పొంది అపారకరమైన కళగా యాహించాయి.

మొదట వాషింగ్టన్ లోని సేవనల్ గాలరీ ఆఫ్ ఆర్ట్ లోనూ, తరువాత న్యూయార్క్ లోని మెట్రోపాలిటన్ మ్యూజియం ఆఫ్ ఆర్ట్ లోనూ వీటిని ప్రదర్శించారు. తరువాత ఈ ప్రదర్శనం కొరియా, జపాన్, ఫ్రాన్స్, ఫిలిప్పీన్స్, వియత్ నాం, ఇండోనేషియా, తాయ్ లెండ్, బర్మాభారత దేశాలలో జరుగుతూ వచ్చింది. ఈ దేశంలో కలకత్తా, ఢిల్లీ, బొంబాయి నగరాలలో ఈ ప్రదర్శనం ఇదివరకే అసంఖ్యాక కళాభిమానులను ఆకర్షించి ప్రశంసలు యాచ గొన్నది.

రామమహారాజా

వసంతరాత్రి. చల్లనినెమ్మల కాస్తాంది. యమునాతీరాన నిభృతనివసంజ గృహంలో పండుటాకుల పామ్యమీద కూర్చుని, ముతలిపై విరహాగీతం ఆలాపిస్తూ రాధకోసం ఎదురు చూస్తూన్నాడు కృష్ణుడు.

ఇది నిజంగా చరిత్రలో జరిగిందో లేదో గాని, మురళీకృష్ణునివిరహాగీతం యుగయుగాలుగా భక్తుల హృదయాలను రసవరవశించేసింది. కవులచేత కావ్యాలు, చిత్రకారుల చేత చిత్రాలు వ్రాయించింది.

ఇలా కృష్ణ కథామృతం అస్సాదించి, ఆ ఆనందాన్ని చిత్రాలుగా వ్యక్తపరచుకున్న గొప్ప చిత్రకారులలో ఒకరి స్వామి చెందిన రామమహారాజా ఒకరు. ఈయన 1905 లో జన్మించారు. వీరిది స్వతహాగా చిత్రకారుల వంశం. వీరివృత్తి దేవాలయాలలో కుడ్య చిత్రాలు చిత్రించడం. పూరికి సమాసంలో వీరి నివాసం. చేనేతవస్త్రంతో చేసిన

కావ్యానుపై వీరు చిత్రిస్తారు. ఆవస్త్రంపై చింతగింజలపాడి ముద్దచేసి పూసి, దానిపై సున్నపుతూత పూసి, దానిపై చిత్రిస్తారు. సానికంగా లభించే మూలికావర్ణాలనే వాడతారు. పూరిప్రాంతంలోని దాదాపు వంద మంది చిత్రకారులలోనూ రామమహారాజాకే అగ్రతాంబూలం.

వీరు రచించిన “రాధా మాధవుల వసంతోత్సవం” ఈ ప్రదర్శనానికి స్వీకరించబడినది.

జామినీరాయ్

జామినీరాయ్ జగత్ప్రఖ్యాతి వంగ చిత్రకారుడు. ఆయన చిత్రాలు ప్రపంచ మంతటా ప్రదర్శితమైనాయి. ఆయన సిదాంతాలు ఎందరినో ఆకర్షించాయి. కొనివ్యక్తిగా జామినీరాయ్ నిగూర్చి మనకంతగా తెలియదు. 1887 లో తెలియతూర్లో జన్మించారు. ఉన్నతవిద్య వివిధ అభ్యసించేడు. కలకత్తా స్కూల్ ఆఫ్ ఆర్ట్ లో కొంతకాలం పనిచేశాడు. అఫలాయన పోర్ట్రెయిట్ కళాకారుడుగా పైకి రావాలని అనుకున్నారు. ఆయన చేసిన పోర్ట్రెయిట్లు ఇప్పటికీ చాలా ఉన్నాయి. 1921 నుంచి ఆయన సాంప్రదాయక కళను త్యజించి, బెంగాలీ జానపద కళను, హిందూ వేదాంతాన్ని పరిశోధించ సాగారు. ఇతే ఆయన కళకు పునాదులయ్యాయి. ఒక కొత్త జామినీరాయ్ అవతరించినట్లయింది. ఆయన భావన ఎంతవిశ్వంఖలమోరేఖానివ్యాసంకూడాంత విశ్వంఖలం. అయినా ఆయన చిత్రాలలో ఏదో విశ్వజనీనమైన సందేశం అంతర్వాహినిగా ఉంటూనే ఉంటుంది.

వ్యక్తిగా ఆయనకి కొంచెంబిడియంజాన్సి. ఏకాంతి ప్రియుడు. కలకత్తాలోని తన స్టూడియోలోనే నివసిస్తూ, ఎప్పుడూ ఏదో ఆలోచనలో, ధ్యానంలో, పనిలో, పరిశోధనలో మునిగి ఉంటారు. గోడలనిండా ఆయన చిత్రాలు వేలాడుతూ ఉంటాయి. ఆయన ఇద్దరు కుమారులు చేదోదా వాదోడుగా పనిచేస్తూ ఉంటారు. ఆయనను దర్శించడానికి తీర్థప్రజలా బోలెడుమంది వస్తూ ఉంటారు. జామినీరాయ్ కి ప్రతిపాత్రమైన చిత్రలేఖన వస్తువు కృష్ణలీలలు.

కృష్ణుడు యమునాతీరాన గానక్రిడకు వస్తానని గోపికలకు మాట ఇస్తాడు. అతని మాట నమ్మి గోపికలు చెన్నెల రాత్రిలో ఇస్లా వాక్లియా వదిలి అభిసారికరై వస్తారు. చెట్లూ, బాదలూ అన్నీ వెదుకుతారు. కృష్ణుడు కనిపించడు. విరహవేదనలో గోపికలు తపించిపోతారు.

జామినీరాయ్ రచించిన “బృంహావనంలో గోపికలు” చిత్రంలోని భావం ఇది.

బాగా ఆదా! ఒకే ఒకసారి తోముకుంటే

కాలేట్ డెంటల్ క్రిమ్

85% వంటుల వరకు

దంతక్షయం దుర్బంధం కలిగించే క్రిములను తొలిగిస్తుంది!

సత్పరితాలకు సర్వదా వాడండి

కాలేట్ టూత్ ప్రిమ్

గురుకొన్నా ఉంటాయి లెండి) భోజనం చేయటం మొదలుపెట్టాను. అప్పుడే అందరూ చారుదాకా వచ్చేశారని, ఒక ఊపులో గ్రహించి, ఒక వాయి మినహా నేనుకూడా చారులోకే వచ్చానని నిర్ధారణ చేసుకున్నాను.

“వేడిచారు బాబూ... వేడి చారు...” అంటూ రంగడు గరితెచ్చుకొనివచ్చాడు. వాణ్ణి చూస్తే, నిజంగా. విరాట రాజు కొలువులో భీముడు గురుకొచ్చాడనుకోండి.

“ఎవరేడిశారుగా” అని అడిగాను వాడిని భలోక్తిగా... నా తెలివికి, నా సమయ మ్మూరికి నేను గర్వపడదా మనుకుంటూ వుండగానే, “ఏడిశావు లేనోయ్” అన్నాడు. “చచ్చిరి సోదరుల్ సుతుల్...” అనే పద్యం కొంచెండాకానే గురుకొచ్చి అగిపోయింది. ఎందుకంటే, నాకొ పద్యం రాదు కాబట్టి. ఏడుద్దా మనిపించింది గట్టిగా, నోరారా, హాయిగా, తినివీతారా... తీరని పరాభవమైంది, కొని ఇంతలోకే, అప్రయత్నంగా చారు అన్నం నోట్లోకి నా చెయ్యి పెట్టివేయటంతో, ఇందాకటి అధ్యాయంలో వచ్చిన ఆలోచనలకి బందయి వాయి.

కొక్కురు మనకుండా చారన్నం అంత తినేసి, మజ్జిగ కోసం ఎదురుమాడటం మొదలుపెట్టా... అంతలో, ఇందాకటి, మారంగడి బావమరది..., వాడి స్నేహ

తుడు మజ్జిగలోకి అన్నం పట్టుకవచ్చాడు. అందరికీ వజ్జిస్తూ, వా పక్కనున్న బ్రాహ్మణుడి దగ్గరకు... వచ్చి “అన్నమండి... కాస్తున్నారా” అన్నాడు. “అఁ అఁ ఎంతోవద్దు... కొద్దిగా, కోడిగుడ్డంత వేయండి చాలు” అన్నాడాయన.

“నాకు, ఎవరో నా పేపు చరిచినట్లయి, గాసులో ఉన్న మంచినీళ్ళిన్నీ తాగేసి, ఈయన అన్నటువంటి మాటనుగూర్చి ఆలోచించటం మొదలుపెట్టా.

ఎవరైనా నిమృతాయంత అన్నం వేయ మంటారు గాని, కోడిగుడ్డంత గాని, బాతుగుడ్డంతని గాని, అడుగుతారా అని సందేహం వచ్చింది. ఈయన చూడొస్తే స్వచ్ఛమైన వైదిక బ్రాహ్మణుడు లాగా ఉన్నాడు, కోడిగుడ్డు అనే పదం ఆయన నోట్లోకి ఎందుకు వచ్చిందా అనే అనుమానం కూడా వచ్చినమాట నిజం.

“భోజనం కాలే గో వింద నామ స్మరణ గోవిందా!” అంటూ బోలో మని అందరూ లేవడంతోటి, నేను కూడా లేచి, చెయ్యి కడుక్కుని, లోపల గదిలో కెళ్ళి కుర్చీలో కూలబడ్డాను. నాకేమిటో, ఆ “కోడిగుడ్డంత” అనే మాట చెవులో రింగు రింగు మని హృదయేటం మొదలెట్టింది.

ఏమైనా సరే, దీని అంతేదో తేల్చుకోవాలని చొక్కా వేసుకుని పెద్ద డిటెక్టివ్ లాగాబయలుదేరాను. డిటెక్టివ్ లాగాఅంటే,

నేనేమీ సిగరెటుపీకలు అగిపులనునీర లేదు, వేలిముద్రలు వెతక లేదు, స్లిమత్ కారుమీద తుగ్గు మనలేదు.

తిన్నగా వీధి మళ్ళుపు తిగుతున్న ఆ ఇందాకటి మనిషిని వెంటాడేను. వెనకాలే వెళుతున్నా వన్న మాలేగాని, ఏమని అడగాలో తెలియక మధన పడ్డాను. నేనే మన్నా అంటే, తంతాడేమానని కొంచెం భయం లాంటిది వేయసం మొదలు పెట్టింది. కాని, నేనొక కాలేజీ స్టూడెంటుని, అందులోనూ, పురుషవరేణ్యుణ్ణి అనే విషయం గుర్తుకొచ్చి (చతుర్ముఖ నే అనుకోండి) ఆయన రెండు కొడితే, నేను ఒక్కటన్నా కొట్టలేనా అన్నంత ధైర్యం వచ్చి నట్లయి, “ఏమండోయ్” అని మాత్రం అనగలిగాను.

ఆయన నెమ్మదిగా వెనక్కి తిరిగి, నా వెపు దెరురుమాపులు చూడటం మొదలు పెట్టాడు ఆయన కొద్దిగా వణికినట్లుకూడా కనిపించి, నీళ్ళు కూడా నములుతున్నట్లు గోచరిస్తే, నాకు ఎక్కడలేని ధైర్యం వచ్చి నట్లయింది. “నీ పేరేమిటి, నీ యిల్లెక్కడ” అని, ఈసారి గట్టిగా అన్నాను.

ఆయన తన గుట్టంతా నాకు తెలిసిపోయిందనుకున్నాడో, ఏమో, బోనులో ఎలక లాగా అయిపోయి, గొలుసులతో బంధించిన ఏనుగులాగా అయిపోయి, ఇంకా ఏమిటో కూడా అయిపోయి, నా రెండు చెతులూ పుచ్చుకుని, కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకొని, “బాబ్బాబు...” ఎవ్వరికీ చెప్పకండి బాబు, మీకు పుణ్యముంటుంది” అన్నాడు. “ఏమిటయ్యా... అది” అన్నాను, గడమయింపుగా... “బాబుగారు... ఏదో పిల్లలుగలోణ్ణి — వెరటి వీధి, వెంకన్న కాపు గారి పాలే లోడి బాబాయిని... పూటగడవక, ఇలా ఏసమేసి, అందర్నీ మోసగించాను. బుద్ధి తక్కువవనిచేశాను... బాబూ రక్షించాలి... ఇంకెప్పుడు ఇలాంటి పనులు చేయను. ఇదిగో రెండు పలు వేసుకుంటున్నాను. చాలా” అంటూ రెండు చెంపలూ వాయిచుకుని, ఏడవడం మొదలెట్టాడు. వాడి ఏడుపుమాచి, నాకూ ఏడుపొచ్చినంత పర్యంతమైంది.

దక్షిణదెబ్బలు తదిలి వెళ్ళిపోతున్న వాడి నిపించి, ఆదెబ్బలు వాడికే ఇచ్చి, ఈవిషయం ఎవ్వరికీ చెప్పనని వాడికే ధైర్యం చెప్పి, చొక్కా కాలను సమిరిం చుకుంటూ, విజయగర్వంతో ఇంటి కొచ్చాను. అంతా బాగానే ఆడాడు నాటకం కాని చిత్రంలో రసాభాసయినందుకు మాత్రం నేను విచారించాను. మొత్తానికి వాడు అసాధ్యుడేననిపించాడు నాకు మటుకు నాకు.

ఈసంగతి ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు, ఇంతవరకు మీతో తప్ప... ఎవ్వరికీ చెప్పకండే... ★

రాజా

(REGD)

బాల్మం పాడర్

మీ ముఖాందర్యం హాయినిక, మిమ్మలను ఆకర్షించుటకు వుంచును.

రాజా

(REGD)

ఆప్టా హేర్ ఆయిల్

కేశవృద్ధుక, చరిమమునకు పెంపుదలకు, చల్లదనమునకు

Use RAJA KASTURI SOAP for luxury Bath, RAJA BAR SOAP for easy washing.

MANYAM & CO.,
Raja Snow Buildings, Bangalore-3
Branches:
Bombay, Madras, Madurai.

కోడి గుడ్డంత...

ఎరా! రంగా...ఒంటి గంటయినా భోజనాలు లేవా? పెళ్ళి మాడావుడిలోవుండి మా భోజనాలమాటే మర్చిపోతున్నావేమిటి?" అని, మా రంగడిని అడ్డక్క తప్పించికొడు. ఏం చేస్తాను చెప్పండి, ఆత్మారాముడు అల్లరి చేస్తుంటే.

"అచ్చే లేదురా! అంత అయిపోయింది. ఇంకేమీ ఆలస్యంలేదు. విస్తళ్ళు వేయటం, భోజనానికి సిలవటం, అన్నట్లు నువ్వు ఆ సావిట్రితో ఉన్న బ్రాహ్మణుల్ని ముడి కట్టుకోమని చెప్పి, నువ్వుకూడా ముడి కట్టుకుని భోజనానికి రా! ఇంతలో నేను మిగిలిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను" అంటూ పంచె చెంగు పోపుకుంటూ వంటింటిచేపు వెళ్ళాడు, రంగడు, నేనెదో చెబుదామనుకుంటూ వుండగానే.

నే చెప్పేదేమిటో వినిపించుకోకుండా వెళ్ళాడంటే, చెప్పినవని తప్పుకనేసి తీరతానని, నామీద అంత నమ్మకమన్నమాట వాడికి. బాగానేవుంది. ఇంకేదేనా సందర్భంలో నా సినియారిటీకి నేను గర్వపడి ఉండేవాడినేమాకొని, ఇప్పుడుమాత్రం, నవ్యాలో, వీడవాలో తెలియలేదు.

నేమృదిగా సావిట్రికి వెళ్ళాను. ఈ బ్రాహ్మణుని బాగా వుందనిపించింది. ఏవో నాలుగు మంత్రాలు చదివి, తనివితీరా భోంచేసి, దక్షిణాదిబులు పుచ్చుకుని ఉదాయస్తారు. పిలకలు వదులుచేసి, రూపించి, ముడివేసుకుంటూ కొంతమంది, వినన కర్రలతో విసురుకుంటూ కొంతమంది, పొడుం పీలుస్తూ కొంతమంది...ఇలా కూర్చుని ఉన్నారు, ఆ బ్రాహ్మణులంతా...

"ఏమండోయ్ ... ఇంక మడికట్టుకుని భోజనానికి లేవచ్చుట" అన్నాను నేను, నా పట్టుపంచె కుచ్చిక్కు సవరిస్తూ...

"అయ్యో...ఇదిగో ఎంత నేవు...వస్తున్నా" అంటూ లేచి మడిపంచె కట్టుకుంటున్నాడు ఒక బ్రాహ్మణోత్తముడు.

ఎందుకో, నా దృష్టి ఆయన మీదికి పోయింది...ఆయనకూడా, అందరి బ్రాహ్మణుల మల్లే ఉన్నాకూడా, ఏదో కొంత తేడా, వెలితీ ఆయనలో కనిపిస్తున్న తోచిందినాకు. ఆజంధ్యం, సవరించుకోవటం,

మొదలైనవన్నీ చూస్తుంటే, బాగాకాస్తాల్లు చదివిన వాడిలాగానే కనపడ్డాడు నా కంటికి. "ప్రతి చిన్నదానికీ, ఏదో ఒకటి పట్టుకుని అలోచిస్తూ కూర్చునే నల్లు పట్టిందిరా నాయనా నీకు" ఎవరో ఎప్పుడో అన్నమాట నాకు గురుకొచ్చి, నా ఆలోచనలకి ఒక పుల్ ప్లాప్ పెట్టి, భోజనాల పోల్లోకి వచ్చాను.

"అలా కూర్చోరా...వడ్డించేస్తున్నారు"

విడిద వెంకట సత్యనారాయణమూర్తి

అన్నాడు మా రంగడు. అమాట అవటమే తడవుగా నేను ఉన్న పళ్ళెంగా కూలపడ్డాను, ఒక పక్కగా. తీరా మార్దను కదా, ఇండాకటి నా ఆలోచనలకి కొరగామైన బ్రాహ్మణుడు నా పక్కనే కూర్చుని ఉన్నాడు. ఏదో మంత్రాలు కాబోలు బఠాణీలు నమిలవట్లు, చదువుతున్నాడు నోట్లోనే, కట్టు మూసుకుని. ఈ బ్రాహ్మణుని చూసి, మిగి

లిన వాళ్ళలో కొంతమంది, 'మనం కూడా ఏవో కొన్ని మంత్రాలు చదవకపోతే ఏమైనా అనుకుంటారు' అనుకుని ఏవో వాళ్ళా నెమరు చేస్తున్నారు.

అంతలోనే, 'నెయ్యి, నెయ్యి' అంటూ మావాడి బావమరది మావగారి సెత్తలి కొడుకు స్నేహితుడుట, వాడొచ్చాడు. "ఆ.. ఇలా పొయ్యిండి బాబూ! అన్నాడు నా పక్కనున్న బ్రాహ్మణుడు. హరి వీడి తన్నాగొయ్యి...నెయ్యి పొయ్యి వంటున్నాడు, నెయ్యినునటం పోయి...నాకు భలే కోపమొచ్చింది. కాని, మావాడి బావ మరది...మొదలుగాగల వారి యొక్క కొడుకు స్నేహితుడు..., ఆయనకు నెయ్యి పోసి, చక్కపోయాడు. ఈయనే అద పోలేడు నెయ్యి ఒక్క పప్పు వాయలోనే కలిపాడే, భోజనం అంతా అయ్యేటప్పటికీ, ఈయనొక్కడూ పోలడు తిమ్మవగా వీకే నెయ్యి లగాయించేటట్లు కనబడ్డాడు నాకు. ఈయనకి నెయ్యి ఎంత పడుతుందో అని మాత్రమే ఆలోచిస్తున్నాననీ, నేను భోజనం చేయటంలేదనీ, నాకు చటుక్కున గురుకొచ్చి (నాకు ఇలాగే చటుక్కున

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నీ, నీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, నీవు వ్రాయులేదీ, వేళి వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరువామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డువ్రాసిన లేదీలగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరిశోధనమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, విధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్తవ్వలాభము మొదలగు వానివిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు, మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

వనితా లోకం

ఈమధ్య మా ప్రక్కయింట్లో ఒకరు కొత్తగా కాపురం వచ్చారు. ఎక్కడి నుంచో హఠాత్తుగా బదిలీ అయి వచ్చారుట. వాళ్ళ అమ్మయికి టి. పి. తీసుకువచ్చి ఇక్కడ స్కూలులో చేర్పించాలంటే ఒక పట్టాన చేర్చుకోలేదు. బదారుపార్లు స్కూలుకి తిరగవలసివచ్చింది.

ఆయన మా 9 గంటలకి ఆఫీసుకి వెళ్ళి సాయంత్రం అయిదుగంటలకి తిరిగివస్తారు. కాబట్టి స్కూలు తైములో వెళ్లేందుకు తీరదు.

అవిడ వెళ్ళాలంటే, "నాకు భయం. నా కలవాటులేదు. అక్కడివాళ్ళతో యెలా మాటాడాలో తెలియదు" అంటుంది.

"ప్రతిసారి కలవు పెట్టాలంటే ఎలా" అంటాడు భర్త.

ఈ సమస్యకు పరిష్కారమార్గం కనుపించింది. చివరికి ఆ అమ్మయ్యే స్వయంగా వెళ్లి చేరిందనుకోండి.

ఇంట్లో నలుగురు మనుష్యులుంటే ఫరవాలేదుగాని, భార్యభర్తలు చిన్నపిల్లలతో ఉండేసంసారాల్లో ఇలాంటి ఇబ్బందులు చాలా ఉంటాయి. సాధారణంగా ఈ రోజుల్లో పెద్ద దిక్కువుండే సంసారాలు తక్కువ. ఎందుచేతనంటే చిన్నవాళ్ళు ఉద్యాగతీత్వా పూరుగా వాళ్ళకు వెళ్ళక తప్పదు. పెద్దవాళ్ళు ఉన్నవూరు, పొలం, పుట్టా వదలివారు. కాబట్టి ఈవిధమైన సమస్యలకి పరిష్కారమార్గం ఆలోచించటం అవసరం.

భార్య, భర్త అనే పదాలు భాషలో పుట్టినపుడున్న అర్థానికి, ప్రస్తుతం వాడుకలోవున్న అర్థానికి ఏవిధమైన సంబంధం లేదు. దీనికి కారణం నిత్యనూతనంగా మారిపోతున్న మన సాంఘికవ్యవస్థే కాదు. మొదట్లో, భార్య అనగా 'భరింపబడునది' అని, భర్త అంటే 'భరించువాడు' అను అర్థాలతో ఈ పదాలు సృష్టించబడ్డాయి.

అనర్థాలు

భార్య ఎవరికులవృత్తులు వారు

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

భార్యలు - భర్తలు

చేసుకునే రోజుల్లో బ్రాహ్మణులు సంస్కృతాధ్యయనం, వేదపారాయణ ఇత్యాదులు చేసుకుంటూ వుంటే ఏ మహారాజులో దానంచేసిన అగ్రహారాదుల మీది ఆదాయంతో భుక్తిగడచిపోయేది. కాబట్టి వంట తప్ప, ఇంటికి సంబంధించిన సమస్తమైన విషయాలూ వ్యయంగా గాని, ఇతరుల సహాయంతోగాని పురుషుడే (యింటి యజమాని) చూసుకునేందుకు వీలుండేది. ఈవిధంగా ఒక్క బ్రాహ్మణులకే కాక అన్నివర్గాల వారికీ వంశపారంపర్యంగా వచ్చే మాన్యాలుగాని, అటువంటి ఇతర ఆధారాలుకాని ఉండేవి. కాబట్టి ఆరోజుల్లో

మతుకుమలి సుగీల

(తరువది)

పురుషులు సంసారభారం అంతా 'ధరిస్తుంటే' స్త్రీలు వంటవాళ్ళు, అతిథి ఆభ్యాగతి సత్కారం చూసుకుంటూ, భర్త భార్య అనే పదాలను సార్థకపరచేవారు.

ఈనాడు ఈ రెండు పదాలు దంపతులలో స్త్రీ పురుషులను సూచించే పేర్లుగా మాత్రం నిలిచిపోయాయి. కారణం, అన్ని రంగాలలో స్త్రీ పురుష సమానత్వం సాధించాలనే అవిరళ కృషి కావచ్చు. ముఖ్యంగా స్త్రీలలో ఇంతవరకూ తమ కేవల అన్యాయం జరిగి పోయిందనే భావన, ఇకముందైనా దీనిని ప్రతిఘటించాలనే సంకల్పం, కలిగాయి. ఇంతవరకూ బాగానేవుంది. కాని పురుషులతో సమానంగా అన్ని చాక్కులూ కావాలనుకునే ముందు, చాక్కులకి, బాధ్యతలకి అవివాభావ సంబంధం వున్నదనీ, ఆరెందూ విడివిడిగా

వుండవనీ మన మహిళలుగూర్చి చిన్మయమౌతారు.

అనర్థాలు

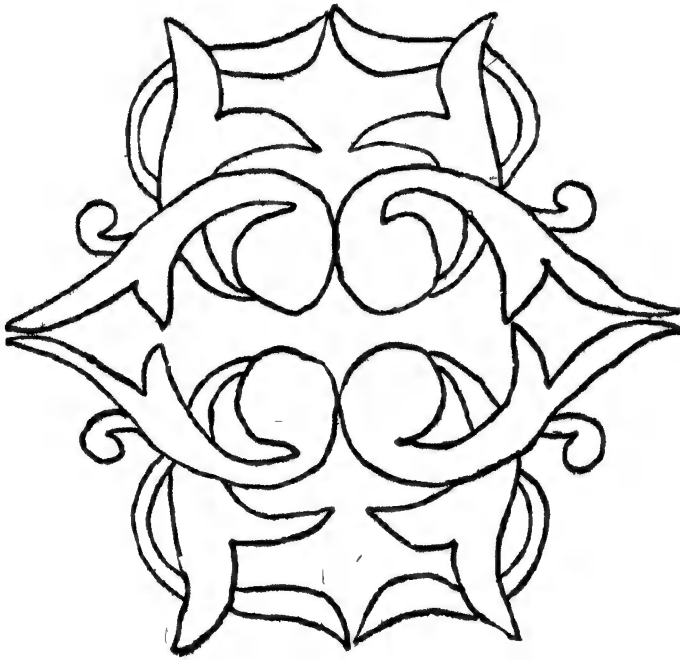
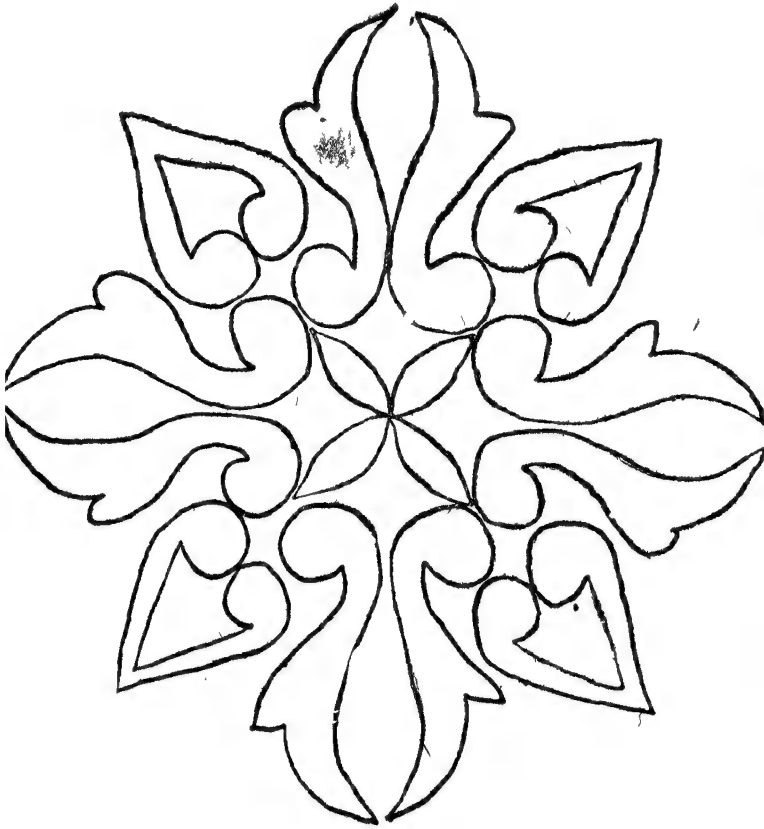
మన అమ్మలో, అమ్మమ్మలో అయితే భర్త యింట్లో

కావలసిన వస్తువులన్నీ తెచ్చి, యిచ్చి, పై ఖర్చులకి రోజూపావలో, అర్థోయిస్తే తృప్తిపడి ఉరుకు నేనారు. అధునాతన స్త్రీ మన సత్త్వం యిలావుండదు. కాపురానికి వచ్చిన మర్నాటినుంచీ (ముఖ్యంగా ఒంటరి కాపురాలవలంవల్ల) భర్తమీద అధికారం వెలాయించబోవటం, జీతం తెచ్చి తనచేతికి యివ్వలేదని గుమస్తా కూలోవటం, ఆ కారణంగా అరిగి కూర్చోవటం మొదలైనవి జరుగుతుంటాయి. అంటే యీ రోజుల్లో ప్రతి స్త్రీ ఇలాగే చేస్తున్నదని కాదు. ఏక్కువచోట జరుగుతుంటుంది.

ఈ విధంగా అధికారం చేయటంలో సమానత్వం ఎక్కడవున్నది? భర్త భార్యను తన అనుపాజలలో పెట్టుకోవటం నేరమేతే భార్య భర్తను లొంగతీసుకోవాలనుకోవటం అంతకన్న ఘోరమైన అపరాధం. సంసారంలో కావలసినది పరస్పర సామరస్యం కాని అధికార వినియోగం కాదు. అలాగే కొత్త కాపురాలో జీతం, భర్త జాగ్రత్తలో వుండటమే మంచిది. ఆతడు వయసులో కనీసం 5, 6 ఏళ్ళు పెద్దవాడుకాబట్టి భార్య సంసారరంగంలో ఆరితేలేవరకూ ఆతడే డబ్బునుగురించి జాగ్రత్తపడటం వాంఛనీయం.

కానీకి ఆరణాకి ఒకరిదగ్గర చేయి చాచాలంటే కష్టంగా వుండడా? అనవచ్చు. జీతమంతా మనకిచ్చేసినపుడు ఈ ప్రశ్నే పురుషులూ అడగవచ్చుగా? 'ఎవరు ఖర్చుపెడుతున్నారు' అనే దుగ్ధతో బాధపడకుండా ఇద్దరికీ అందుబాటులో నుండేచోట డబ్బు వుంచి, అణా, పేడాకాక రూపాయ్లు ఖర్చుచేసేప్పుడు పరస్పరం ప్రతిపక్షమే చేయటం మంచిది.

ఆడవాళ్ళు జీతమంతా 15వ లేదీక్షియరుని (42-వ పేజీ చూడండి)

అందరూ కుట్టినటువంటి దీక్షై ను లే
కుడితే తప్పి వుండదు యెంతో
నుంచి దీక్షై నేలే తప్ప అందరూ కుట్టినటు
వంటిది కుట్ట బుద్ధికాదు. ముఖ్యంగా పూజ
గుర్తులు కుట్టివట్టి మొగం మొత్తినాళ్ళకి
ఇవోక కొత్త దీక్షై నలు. పూవులు అది కుడు
కున్నప్పుడు ఏమాత్రం తప్పించినా కొట్టా
చ్చినట్లు కనబడిపోతుంది బిటికిమాత్రం ఆ
భయం లేదు. అందుకే ఇటువంటి దీక్షై నలు
వాళ్ళు ఏదీ తోచకపోనే అతీనలు, కళా
వదులు, దైనునులన్నా గీనుకు కుడతానుగాని
పువ్వుల దీక్షై నలు కుట్టదాని సాధారణంగా
పూసుకొను.

ఎప్పుడూ ఒకేరక మైన పువ్వులు, ఆకుల్లు,
చిలకలు, గెమిళ్లే కాకుండా కొత్త రకాలు
కుడుకుంటే ఆకర్షణీయంగా కూడా వుం

★ వి. స ర ల్లా

టుంది. ఇవికుట్టడం ఏనుక పెద్దక ఉంకొడు.
దీక్షై ను చూసినపుడు కంటికి నవరుగా కన
బడక పోయినా కుట్టిచూస్తే చాల బాగుం
టుంది. అందులోనూ డబుల్ కలర్స్ దారా
లతో కుడితే పేడి వస్తూ మరి బావుంటాయి.

అసలు ఏ దీక్షై నులన్నా, పువ్వులతో
వదిలినట్టూ, ఎక్కడో చూసినట్టూ కొత్తవిడ
అలాచిస్తే ఎన్నో రకాలుగా కుట్టాల్సి వున్నా
ఎవరయినా మట్టాడుకున్న పుడు మాడండి:
'అలా ఎందుకు కొనాడదూ', ఇలా ఎందుకు
కొనాడదూ' అని అడుక్కుంటుంటే నేర్పాడు
అలాగే ఇవికూడ 'అలాకుడితే ఎలా వుం
టుంది', 'ఇలా కుడితే ఏమవుతుంది' అని
అలాచిస్తే ఒక్కొక్క దీక్షై ను ఎన్నో రకా
లుగా కుట్టవచ్చుననే సంగతి తెలుస్తుంది.

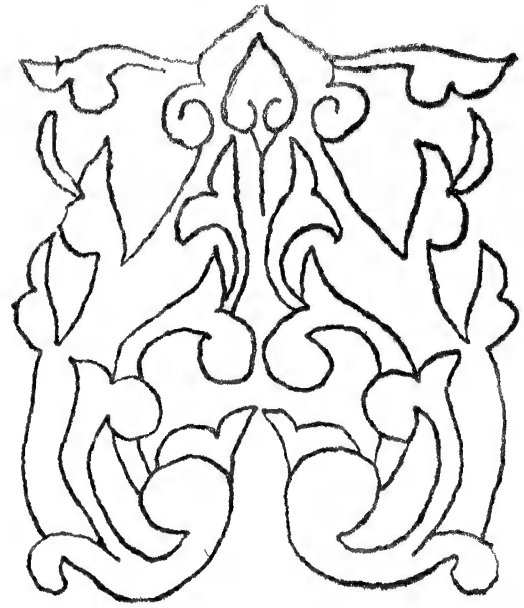
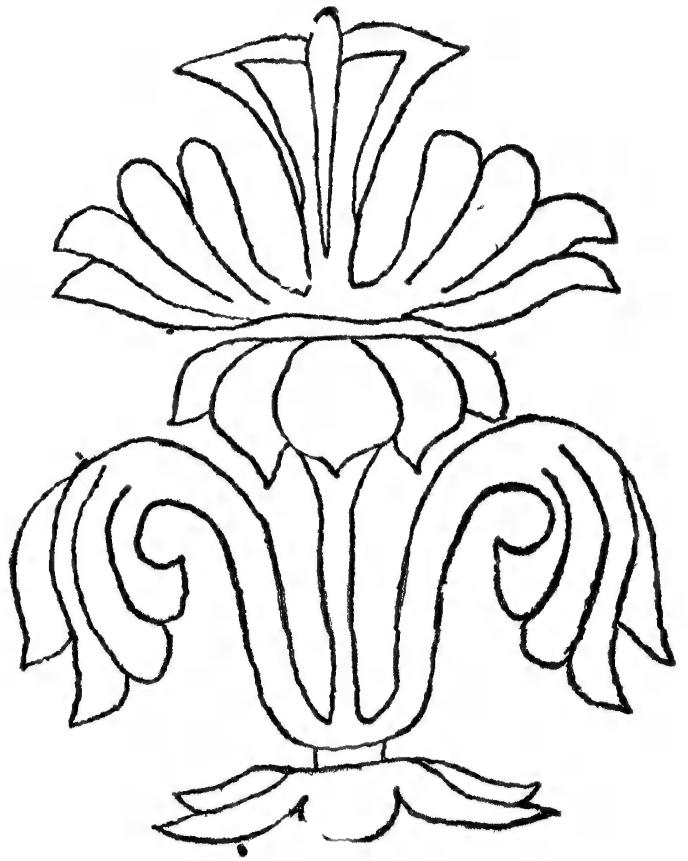
ఇప్పుడిచ్చిన దీక్షై నులన్నీ డబ్బుస్కో
(గొలుసుకుటు) తో నయినా, స్టెక్కుస్కో
(కొడకుటు) తో నయినా పూర్తిగానిదివ
వచ్చు మొదట దీక్షై ను పేన్ తీసుకుని,
ఎవరికి ఏకుటు (నై రెండింటిలో) ఇచ్చినా,
ఆ కుటుతో బోల్ రైసంకా కుటుకొవారి.
ఆ తరువాత ఆ రైసం పక్కనే దీక్షై నులోవరి

డిజైనులు

ఈక్కుగా మళ్ళీ అనేకమట్లు పట్టారీ ఒకవరస ఈక్కు ఒక వరస, అలా మట్టుకుంటూ డిజైన్లతో నింపేయాలి. మొదటే చెప్పాను కదూ! డబుల్ కలర్స్యూలే కావుంటుందని డబుల్ కలర్స్ లేకపోతే ఒకరంగు దారంలో ఒకపోగు, ఇంకోరంగులో ఇంకో పోగు కాగా మళ్ళీ రంగులు కలిపి ఎక్కించి మట్టిగా కాగుంటుంది.

ఇలా డిజైన్లునిండా నింపి మట్టలేని చాళ్లు మూడు వరసలుగాని, ఐదు వరసలు గాని, మట్టి మిగిలింది కాళీగా వదిలేసిగా కాగానే వుంటుంది అయితే మరి బద్దకించి, ఒకవరస అంటే, ఔట్ లైన్లు మాత్రం గోలునుమట్టుతో నింపేసి వదిలకండి.

ఈ డిజైన్లన్నీ “అప్లికో” వర్క్కు మాడా చెయ్యొచ్చు దానికైతే, ఈ అప్లికోచేసే

దేవి ★

మట్ట అంతా ఒకరంగు అయితేనే కావుంటుంది. ఈమట్ట మందపాటిదీ చలవనీదీ వుండాలి. రంగులు ఎవరి అభిరుచిని బట్టి వారు నిర్ణయించుకోవచ్చు ఆ రంగు బట్టమీద ఈ డిజైన్లు (లేన్ రీసి, ఔట్ లైన్ల తరువార 1/8 అంగుళం గుడ్డ వదలి నేర్పుగా కత్తిరించాలి. ఈ కత్తిరించిన డిజైన్లుని మనకి కావలసిన గుడ్డమీద కదలకుండా వుండేటట్టుగా తెట్టి,మట్టూ టాకొలుపోసుకోవాలి. అపైవ ఔట్ లైన్లంతా బటన్ హోల్ స్టీచ్ (కాళా మట్టు)తో, 1/8 అంగుళాల బటా కనబడకుండా, ఆ రంగుమట్టకు నచ్చే రంగుదార మతో మట్టుకోవాలి ఇప్పుడు రోపలి గీతలన్నీ నన్ను గా కాడ మట్టుతో మట్టుకుంటూ వస్తే డిజైన్లు పూర్తవుతుంది. కొనబా, దారాలూ పైకి రాకుండా మట్టుకుంటే ఈ “అప్లికో” చాలా కావుంటుంది.

హిపిక వున్నవాళ్ళూ, ఇవ్వం వున్నవాళ్ళూ ముద్దమట్టుతో మాడా ఈ డిజైన్లు మట్టకోవచ్చు డబుల్ బాస్ స్టీచ్ (ఇంటూమట్టు)తో డిజైన్లంతా మట్టి, తరువార గీతలన్నీ కాడమట్టుతో మట్టిగా కాగానే వుంటుంది ★

ప్రకృతిప్రసాదించిన పరమౌషధాలు: (5)

(గతవారం తరువాయి)

తేలుకాటు

తేలుకుట్టినచోట స్వచ్ఛమైన తేనెతో మర్చనచేసి, గుడ్డతో పుగబట్టాలి. తేనె లోపలికికూడ పట్టించాలి. (తేలు కాటుకు ఒక్కొక్క తల్పింవారికి ఒక్కొక్కమందు చటుక్కున పనిచేస్తుంది, యేది యేవరి కుపయోగిస్తుందో చెప్పట కష్టం. అన్ని తెలుసుకొనుట మంచిది.)

కాల్కులకు :

కాలిన తక్షణం తేనె, తాజావెన్న కలిపి పూస్తే చాలా గుణమిస్తుంది.

మూత్రపిండములకు :

అనేక కారణాలవల్ల మూత్రపిండములు, మూత్రకోశము పాడగుచున్నవి. తద్వారా అతి మూత్రమునే వ్యాధి సంక్రమిస్తుంది. ఇది 20 మేహములలో నొకటి. (1. కఫజములు పడి, 2. పిత్తజములు ఆరు, 3. వాతజములు నాలుగు.

ఈ మేహము లన్నియు సకాలంలో చికిత్స చేయబడనిచో మధుమేహంగా మారునని చెప్పబడింది. మధుమేహ మొక అసాధ్యవ్యాధి (కొన్నిచోట్ల మధుమూత్రం కూడ ప్రమేహాలలో ఒకటని తెల్పబడింది.) సామాన్యంగా ప్రమేహ వ్యాధులు 60 సం॥ లకు పైబడినవారికి వచ్చేవి. కాని నేడు వయస్సుతో నిమిత్తం లేకుండా వచ్చేస్తుంది. ముఖ్యంగా మేహములు కిరీరపరిక్రమ చేయకుండా తిని కూర్చోనే భోజనం, సోమరులై అమితంగా నిద్రించేవారికి, పెరుగును అధికంగా వాడే వారికి, విశేషగుణములు కలిగిన

మ క ర ం ద ము

నిషిద్ధాహారాలను ఒకే పర్యాయం భజించు వారికి సంప్రాప్తించును. ఉదా : పాలు, జెలం, చేపలు భుజించిన వెంటనే పాలు త్రొగడం, ఇలా చేయడంవల్ల కిరీరతత్వం మారుతుంది. అట్టి మరీవ్యాధులు తొలగించుటకు తేనే చాలామంచిది. శుష్కంగా పని చేస్తుంది. గాబట్టి అతిమూత్ర వ్యాధిని నిర్మూలించుటానికి తేనె ఉపయోగ పడుతుంది. అతిమూత్ర రోగులు, (వ్యాధివచ్చిన కొంతలోనే) తాజా నిమ్మరసం, తేనె, నీళ్లతో కలిపి ఉదయం (పరగడుపున), రాత్రి పరుండబోవునపుడు వాడితే చాలా మేలు చేస్తుంది. అతిమూత్ర రోగులు కాఫీ, టీ, పంచదార విసర్జించాలి. గోధుమ ఎక్కువ వాడితే చాలామేలు. లేకపోతే క్రమిపీ మధుమూత్రములోకి దింపుతుంది. తేనె మూత్రపిండములను, మూత్రకోశాన్ని శుద్ధి బరిచి, బలముచేస్తుంది. ఇది మరువ వద్దు.

పక్షవాతము

పక్షవాతము మరియొక భయంకర రోగము. తరుణంలో జాగ్రత్తపడి తగిన చికిత్స చేయకపోతే జీవితమంతా కిరీర అవయవాలు (పక్షవాతం వచ్చినవి) అవడిగా ఉండిపోతాయి.

వారతేష్టముల ప్రకోపంవల్ల పక్షవాతం వస్తుంది. తేనె, వారతేష్ట హారము ముఖ్యంగా వారహరం కొబ్బరి పక్షవాత రోగులకిది మందు!! అహారము!! పక్షవాతం

సంగని ప్రభావతి, భానుమతి

పున్నవార్కి ఎంత తేనె వాడితే అంత మంచిది. ఇక్కడ, యేమందు లేకయే కేవలం తేనెతోమూత్రమే, అమృత మాను లని పేరుబడ్డ మామమయ్యగారి (మేవ మామగారు కూడ) చే, సంపూర్ణంగా నివారణ చేయబడిన పక్షవాతం కేసు నొకటి వివరిస్తే నమ్మకం కలవచ్చు.

సరిగా పది నెలల క్రిందటిమాట. ఒక రోజున ఉదయాన్నే 18 సంవత్సరాల పిల్లవాడు ఏడుస్తూ యింట్లోకి పరిగెట్టుకొచ్చి,

ఇది మీకు తెలుసా!

ములక్కాయలో కన్నా, ములగ పూవుల్లోనే ఎక్కువ బలాన్నిచ్చే రదార్థాలు వ్నాయి - కాయలకన్న ములగపూలే ఎక్కువ రుచికరంగా వుంటాయి—

బొప్పాయి పండులోని గింజర్ని ఎండబెట్టి పొడిచేసి పాయసంగా తయారు చేస్తారు.—

అరు వారింజ కాయల్లోవుండే 'సి' విటమిను ఒక్క వునీరీ పండుల్లో ఇమిడి వుంది!—

గులాబీపూలకేకుల్ని రాత్రంతా తేనెలో వానేసి ఉదయాన్నే తింటూంటే ముఖానికి చక్కటి లేజస్సు వస్తుంది—చేతివ్రేల్లో గోళ్ళు సహజమయిన గులాబీ వర్ణంలో మిల మిల మెరిసిపోతాయి—

బాగా ముడిదిన గోంగూర కాయ లతో రుచికరమైన శామ్ తయారు చేస్తారు—

బి. ప్రేమలీల.

మామగారి పేరుతో గట్టిగా పిలుస్తున్నాడు. ఆయన ఆత్మను స్వానంచేయబోతున్నాడు. ఆ పిల్లవాని గాఢ రాచూచి వారు దగ్గర కెళ్లి గా, వాడు ఏడుస్తూ. “ఇప్పుడే మా వాళ్ళు గారు మంచం మీడి నుండి లేచి రెండడుగులు వేసి క్రిందపడి పోయారు, నోటివెంట మూటరావడం లేదు. కదలటం లేదని చెప్పి మళ్ళీ గొల్లన యేడ్వ పోగేడు.

ఆయన వెంటనే రోగియింటికి (మాయింటికి కొన్ని గజాల్లోనే ఉంది) వెళ్ళి చూచి వచ్చాడు.

రోగి వివరాలు : వయస్సు 45 సం॥లు 30 సం॥ల నుండి ఉబ్బసంతో బాధపడుచున్నారట. కొద్ది నెలల క్రితం నుండి ఉపరిపిలుపనివ్వనంత ఉధృతంగా ఉంది ఉబ్బసం. దాంతో కొన్ని నెలలనుండి నిద్రలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో, తొందరపడి క్రివంతమైన మందులు వాడితే యేమి ప్రమాదం వస్తుందోనని మాయింట్లో పాత తేనె యేమేనా వుండేమా చూడుతున్నారు. పాధారణంగా తేనె మాయింట్లో నిల్వ చేయటానికి పిలువడం. ఏమందో తయారు చేయడానికి వినియోగించేస్తారు. ఉండదని తెలిసివున్నా, ఆయనకి లేదని చెప్పటానికి యింట్లో యెవరికీ ధైర్యం లేక, అన్నీ గాలించగా ఒక కుండలో నుంచూ 2 పౌన్డ్ తేనె దొరికింది. దానిని దా అంటించిన లేబుల్ నిబటి 14 మాసాలు నాటి తేనెగా తెల్పుకొన్నాం. అది వేరేపాత్రలో పోసి వాత తీసుకొచ్చి 1/2 పౌన్డు వరకూ తాగించితిమన్నది వాళ్ళయింట్లో వాళ్ళకచ్చి సరిఘంటకు రెండేసి ట్రాన్సులు చొప్పున పట్టించమని చెప్పివచ్చేశారు.

అప్పటి పరిస్థితి: రోగి చాలా నీరసస్థితిలో నున్నాడు. మూతివంకరపోయింది. ఎడమ నెయ్యి, ఎడమకాలు వైతస్యం లేకుండా పడిపోయాయి. పెదములు మెదపులేగాని మాటలేదు. సాజచేయటానికి కూడా కుడి చేయియే త్రేనీ నీరసస్థితిలో నుండి, తేజావీ చూపుతూ నున్నారట.

మర్నా మధ్యాహ్నం చూచినప్పుడు. మొటమొటల తేనెయిచ్చిన రీ నిమిషాలకి గాఢనిద్రపట్టించటం. 4 గంటలు చక్కగా నిద్రపోయింతర్వాత లేచేసరికి కేరీరానికి సత్త, పక్షువారింజెందిన అవయవాలకు 10 వంతు క్షీకలి కదపగలదు. అప్పుడు వేడి నీళ్ళలో గుడ్డతడిసి కేరీరమంతా తుడిపించి, ప్లాడిఫడ్తో వెంటనే తుడిచివేసి మర్నా 1/2 పౌన్డు తేనెపట్టించి పక్షువారింజెందిన అవయవాలకి అర్కక్షీరత్రైలం మర్దనచేయించి వేడినీళ్ళకాపడం పెట్టించారు. సాయం కాలానికి పూహించజాలనంతటి అత్యధుత

దీర్ఘ ఆ జీర్ణ రోగమునకు

‘సుజాముఖీ’ ఆకు (10 తులాలు) దోరగా వేలిలోగాని ఆమడములో గాని వేయించి తరువాత పటిక బెల్లము (5 తులాలు) తో మెల్లగా పొడుముగా నూరి 5 అవున్సుల మంచుపుట్తేనెలో వేసి ఒక పెద్ద సీసాలో వుంచుకొని రాత్రులు పరుండబోయేటప్పుడు గచ్చకాయంత వుండి చేసుకొని తినవలెను. ఇలా తినుటవలన దీర్ఘ అజీర్ణవ్యాధి క్రమేణా తగి తిన్న పదార్థము జీర్ణమై క్రమేణా జీర్ణ క్షీ వృద్ధియగును. మలబద్ధకము, పోగొడుతుంది. ఆకలి గలిగించి, జఠరాగ్ని వృద్ధిచేయును.

ఒక మాసము ఈ ‘సుజాముఖీ’ తేనెవ్యాము తీసుకున్న దీర్ఘ అజీర్ణవ్యాధులు నివారించును.

సుజాముఖీ ఆకు మనము నిత్యము పెట్టుకొనే చాడలో ఒక తులము ఆకు వేసుకొని సలసలా కాగాక చారుదిం పేశాక కాస్త బెల్లము అందు వేయవలెను. అన్నములో పోసుకొని తినుటకు, రుచిగా ఉండును. అజీర్ణము పోగొట్టును. నిద్ర బాగా పట్టును.

వై త్య ము

ఒక తులము సుజాముఖీ ఆకు కాస్త చింతపండు కాస్త బెల్లము, పోపు పెట్టిన మినప్పప్పు, ఆపాలు, కాస్త ఇంసువవేసి నూరి పచ్చడిలాచేసుకొని ప్రధమమున అన్నములో నెయ్యి వేసి కలుపుకుతిన్న ఎడల వైత్యము, అజీర్ణ నివారించి భుజించిన ఆహారము సులభముగా జీర్ణమగును.

రెండు నిమ్మకాయలరసము ఒక కవ్వలోనో లేక ఒక సీసాలోనో పోసి కాస్త సైంధవలనము వేసి అరతులము అల్లము, తొక్కతీసి చిన్నముక్కలుగా తరిగి అందువేసి కాస్త జీలకర్ర కూడా వేసి ఒకరోజు వుంచవలెను. నిత్యము ఉదయం ఒక చెంచాదురసము 3/4 అల్లముక్కలు తిన్నచో వైత్యం, వికారం, నోటిదురంధము పోగొట్టి నిక్కాక అణచివేసి ఆకలి కలిగించును. ఆరోగ్యము బాగుండును.

ఇవటూరి శ్యామలదేవి, తెనాలి.

ఆశ్చర్యకర నివారణకనబడింది. రోగి ఒకరి ఆసరాతో గదిలో తిరగగలిగాడు! ఆనాడు ఆహారంగా తేనెపువ్వుపండ్లుగా మార్పాడు పల్పటిగోధుమజాత, మధ్యాహ్నం ఆహారంగా యివ్వబడింది. ఇలా 15 దినములు తేనెను, గోధుమరొట్టెవాడగా ఆయన సంపూర్ణరోగ్యం పొందాడు. మేకపాలు యిచ్చివా మేలుంది కాని స్వచ్ఛమైన మేక పాలుదొరక్క యాయనకివ్వలేదు.

కాబట్టి శిశువులకునచ్చు పక్షువారింజెందినివారించాలంటే ప్రతివిడ్డకు తగినంతతేనె వాడాలి.

పక్షువారిపు రోగులకు ముషిజియోపుష్పించినకాలంలో నేకరించిన తేనె వాడితే చాలాగుణంయిస్తుంది.

కంటివ్యాధులకు :

వ్యచ్చమైన తేనెచుక్కలను కండ్లలో వేస్తే కొద్దిగానుండి, కంటియందలి దుష్టమును తొలగించి మంచుద్రవ్యకలించును మధ్య కాలంలోవచ్చిన అంధత్వమునకు కాళ్ళిగా నుంకివచ్చే పరిస్థితిమైన తేనెనుపయోగిస్తే దృష్టివస్తుందట.

మూలకాయలకు, బక్కచిక్కినవారికి మూలకేరీరంగలవారు భోజనానికిముందు తేనెవేసి నే నూలత్వం తగ్గుతుంది. బక్కచిక్కినవారు భోజనంతరువాత తేనెవాడితే కేరీరముపురవగును.

ముఖ్యగమనిక :

తేనెను అన్ని పండ్లసాలోమకలిపి తాడవచ్చు. శీతలజలంలోను, గోరువెచ్చని నీటిలో కూడకలిపి వాడవచ్చును. జ్వరంపున్నవారికి వాడరు. (కాని పన్ని పాతజ్వరంలోకూడా గోరువెచ్చని పండ్లరసంలోకలిపి పాశ్చాత్యులువాడుతారట.) మనవైద్యులు జ్వరావంతిరం తేనె అనుసాసంగాను, ఆహారంగా వాడతారు.

తేనె వేడిగానున్నది గాని, పచ్చిది (కాయనిది) గాని, వేడివేడిపదార్థాలలోకలిపి గాని (గోరువెచ్చని పదార్థాల్లో కలుపవచ్చు) వాడరాదు.

పశుభోగములుగాకలుపబడ్డ తేనె, నెయ్యి వివతుల్యము.

నిల్వగావుంచినకల్తీతేనె వాడరాదు. ★ (అయిపోయింది)

పద్మిని ఇలా చెప్పుచున్నది

“నేను ఎల్లప్పుడూ లక్ష్మీ లామరెట్ వజ్రపు నాడు డివ్వాచు...
అది ఎంతో పరిపూర్ణమైన తల్లినిది. భర్తమైవది!”

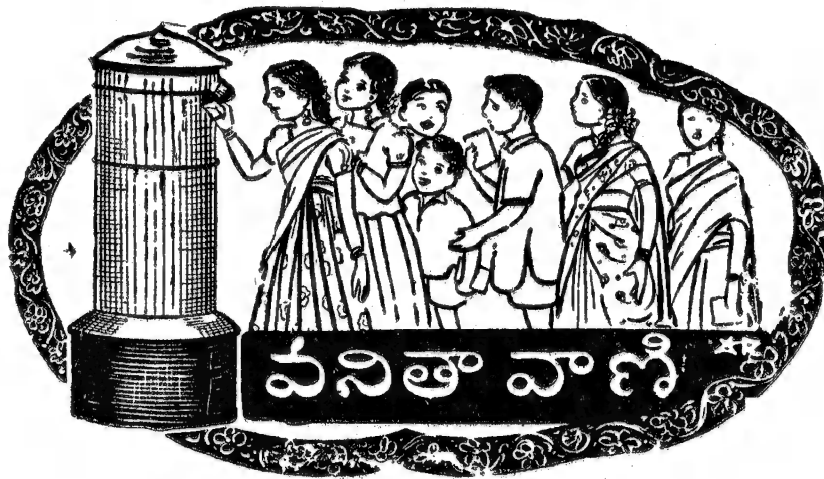
భర్తని, అదేలాగా ముసాయిదాన్ని ఇలా
లక్ష్మీ లామరెట్ వజ్రపు రోజు నాడుచూచి
సౌందర్యమును కాపాడుకొనుటమొనె
కుడిపడుచు... దాని తెలుపు, భర్తక నాభి
మును మృదువుగాను, మనసుగాను వీరి
దివ్వని” అని ఆమె చెప్పుచున్నది
దీనిమార్మన, సౌమ్యమగు, లక్ష్మీ లామరెట్
వజ్రపు మీరే నాది చూడండి—తల్లరలో,
మీరు కూడ దాని తెలుపు భర్తకనెనుండి
అందాడనుచున్నది.

లక్ష్మీ
లామరెట్
సబ్బు

పిసీమా కారంకు
సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

డబ్ల్యు. 549-1232 కె.

బ్రహ్మతరం కాదు

వనవి నిర్మల ప్రభావలిగాదు జూలై 31 లేదీ వారపత్రికలో వ్రాసిన "పాము వారి కలు" అనే వ్యాసం చూడుస్తారు చదివాను. వారితో నేను యుక్తిధర్మస్నాను. వారికి కా ధన్యవాదాలు.

పాము వారికలు కలవారు ఆడవారిలోనే కాక మగవారిలో కూడా గలరనడంలో భారభాటేమీ లేదు. అటువంటివారికి మరీ సిమితం వుండడమైనాస్నాను. మరీ సిమితం లేకపోవడం కాదు, కేవలం ఒకరిని మోస గించి జీవించే పలుగాకు లంటాను. ఎలుక మీద పిలిచి, పిలిచింది ఎలుకను ఎక్కించే వారు, స్వలాభపరులు. వారు ఎటువంటి నీచ ప్రవర్తనకైనను దారితీస్తారు. ఇదంతా నాలుకలలో లేదని నేనంటాను. స్వతహా వారికి జన్మనాకుక్కుగా సంక్రమించిందంటే మంచిది.

పున్నమంటంటే పులుకెక్కువ. ఇటు కంటి వారందరూ సమాజానికి చీడపురుగుల కంటివారు. పామువారికలు గలవారిలో విలువుండదని మన మనకోరాదు. వారికి నేటి లోకంలో విలువెక్కువగా వుంది. ఇటువంటివారు పట్టణాలలో కంటే పల్లెల లోనే ఎక్కువగా కనబడుతున్నారు. అటు కంటివారికి మాటిత్రోవ మాపుటకంటే, దుమర్ని దూరంగా వుంచడం మంచిది. వారి మనస్సుల్ని మార్చడం మనల్ని పుట్టిం చిన బ్రహ్మకే తరంగాదు.

జి. యస్. గోపాలకృష్ణ,
కోడు కొట్టె.

* * *

టీ కా లు

"ఫసిఫిల్లు, టీకాలు" ఎం.జి. కొంతమర్మ గారు వ్రాసిన వ్యాసం చదివేను. ఆమె వ్రాసినట్లుగా చేసినకూడా మంచిదే. కాని వాకు తోచినది, నేను చేసినకూడా వ్రాసు

న్నాను. టీకాలు పిల్లలకు చాలా ముఖ్యము. పిల్లలు బాధపడిపోతారని, టీకాలు వేయించ దానికి పెద్దవాళ్లు జడుస్తారు. అదేమి అక్కరలేకుండా, టీకాలు పొక్కుతున్న పమయంలో, చాలాల గట్టిమీద మెత్తిటి మమ్మ, (అనగా) రేగటిమమ్మ నిశ్చయో తడిసి, లేడ లేడునులేకుండా మెత్తగా చూచుకొని, ఆ టీకాలమీద బిళ్ళలు మదిరి పెట్టి, పైన చక్ తెల్లటి గుడ్డటి, అప్పు డప్పుడు విగపట్టుకుండా తడుపుతావుంటే, ఏ మందు వెయ్యక్కరలేకుండా 4, 5 రోజు లలో చిప్పలు మదిరిగా వచ్చేస్తాయి. ఏ మాత్రం పచ్చివున్నా, పిల్లలు పుపమోగించే పపుడకు అద్దితే పూర్తిగా తగిపోతాయి. మా పాపలకు అదేవిధంగా చేసేము. ఏమీ బాధ పడలేదు.

కె. నత్యవతమ్మ (పితాపురం).

24-1-57 వనితాలోకంలో భాగవతుల రాజేశ్వరిగారు వ్రాసిన "ఆధికప్రసంగం" చదివేను. ఆ వ్యాసంలోనున్న ప్రతివాక్యం నిజం. నేను ప్రతిరోజు చూస్తూనేవున్నాను మగవాళ్లు పిథిలోకివెళ్లి అల సీ పోయ్ని తిన్నది జీర్ణించుకొంటే, ఆడవాళ్లు ఆధిక ప్రసంగంచేత జీర్ణించుకొంటారు. అసలు మాటాడుతూంటే ఆకలే వెయ్యదు. ఇటు కంటి వ్యాపాలు వ్రాస్తుంటేగాని ఆడవాళ్లు బాగుపడరు.

ఎస్. లక్ష్మి బి. ఏ. (మద్రాసు.)

7-8-57 ఆంధ్ర వారపత్రికలో "వనితా లోకం"లో క్రిమీ పోమంచి అనంతలక్ష్మి ప్రభాకరంగారి "పాతబట్టలు" వ్యాసం చాలా బాగుంది. విజయగా ఇంటికదపున్న వనితలు మరగాయ మొక్కలు, పూల మొక్కలు పెంచుట, కొన్ని చేతిపనులు చేయటం చాలామంచిది.

బూర అచ్యుతాంబ (సాలూరు.)

ని ట్టి పా వ

ఫోటో: ఎరిబోయిన మార్గప్రకాశరావు,
—మద్రాసు—

దీనా మంచిదే అంటూ ఒకసోదరుడు (సికింద్రాబాదు) వ్రాసినదానితో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తాను. అంతేగానీ "నేను పెళ్లి చేసుకోను. బ్రహ్మచారిణిగా ఉండి ఉద్యోగం చేస్తాను" అని ఆమెకోవడంలో ఆర్థంలేదు. ఇటు వివాహంకోక, అటు ఉద్యోగంలేక వానాబాధ పడతారు. సో జని గారు వ్రాసినదానితో పూర్తిగా ఏకీ భవించలేనప్పటికీ చూడువంతులు ఆమె వ్రాసినది రైతే. అట్లా ఉద్యోగం చేసే స్త్రీని చూసి పురుషులేకాదు, స్త్రీయే ముందు బుద్ధితెచ్చుకుని ఒకరిజోలికి వెళ్ళు కుండా, ఆమెను ఏమీ ఆనకుండావుంటే అదేచాలు. ఇప్పుడు మనకి పురుషులకంటే స్త్రీలబాధే ఎక్కువగా వుంది. స్త్రీని గౌర వించడం పురుషులకంటే స్త్రీలు ఎంత త్వరగా నేర్చుకుంటే మనబాధలు అంత త్వరగా పోతాయి.

బలభద్రుని వరలక్ష్మి,

(విజయనగరం.)

* * *

X మ ని క్

గతవారం వనితాలోకం 37-వ పేజీ లో డోక్ కరెస్ మీదకు డిజైన్ చేసిన వారు: డి. రాజేశ్వరి (తెక్కలీ).

భార్యలు - భర్తలు

(నిరంతర వీక్షణీయత)

శ్రీమతి, "ఈ భార్యలని తీరంతో సంపాదించేటట్లుగా వాటిని కాపాడుకోవాలి", అంటూ తన పుట్టింటి గొప్పలుచెప్పి భర్తను ఎవ్వరూ చేసే తనివలన మనమందరం ఎరుగుదుము.

ఈ సందర్భంలో వాళ్ళ చిన్న పోరాటం వస్తోంది. ఒకటో రేడియో కూడా భార్య తేలుతో తిరిగి ఒక వ్యక్తిని స్నేహితుడు వలకరించి. "నీ పద్ధతిభర్తలకి కొంత డబ్బు పుంతుకుని మిగిలిన జీతమే ఇంట్లో యింకా రావా?" అని అడుగుతుంది. అలాచేసేందుకు ఒక 'లా' (Law) అడం వస్తుందన్నాడు. ఆయన అది ఏ 'లా' నో తెలియక అవస్థపడి మితుని, 'మదర్-యన్-లా' (అత్తగారు) అని విపులీకరించాడు మొదటివ్యక్తి. ఇటువంటి పరిస్థితులు సంసారాలలో కలుగుకుండా నివారించటం ఎంతైనా అవసరం.

ఇంకా కొంతమంది యింట్లో కాలి బయట పెట్టకుండా యిది తెండి అని తెండి అని పురమాయిస్తారు భర్తలకి. ఎలాగో కష్టపడి అతిమ తెస్తే అవి భాగలేవు తిరిగి యిచ్చేయమనీ, ఇచ్చేళ్ళొచ్చినా యింత మాత్రం తెలియదా అని సాధిస్తారు ఇంతకంటే కావలసిన ఆ వస్తువేదో తామే తెచ్చుకుంటే యే యిబ్బంది వుండును. ఉదాహరణకు గంటలకి ఆఫీసుకి వెళ్ళేలోపల ఇంటిపనులు అన్నీ చేసి ఆదరాభాదరా భోజనం చేసి ఆఫీసుకి వెరుగడాలి. తిరిగి గంటలకి యింటికి రాగానే బజారుకి వెళ్ళాలంటే మగవాళ్ళకి మాత్రం కష్టంగా వుండదు? ఆ స్థితిలో వాళ్ళని పనిచేయమంటే ఆ పనిమీద దృష్టి లేక, కాదని చెప్పలేక యేదో మొక్కుతీర్పుకు వేసుకు చేస్తారు.

ఉభయతారకం

సాధారణంగా ఆఫీసులకి వెళ్ళే మగవాళ్ళుంటే యిళ్ళలో 9 లేక 9.30 కి వంట అయిపోతుంది. అయిపోవాలి. 11 గంటలు అయ్యేసరికి అందరి భోజనాలు అవుతాయి. ప్రతిరోజూ సాయంత్రం టిఫిన్ చేయాలన్నా గంటలనుంచి సాయంత్రపు పని మొదలు

తెలిసే చాలు. మధ్యాహ్నం వేళ ఒక గంట విశ్రాంతి అవుతారు. బజారునుంచి ఏవైనా వస్తువులు కొనాలనుకుంటే 11-12 గంటల మధ్య స్త్రీలే తెచ్చుకోవచ్చు. ఆ టైములో మిస్సెస్ కూడా రద్దీ తిక్కుతగా వుంటుంది. ఉదయం, సాయంత్రం అయితే గంట పట్టే పని, ఈ వేళలో సామ్రాజ్యంలోనే అవుతుంది. తరువారీ గంటలవరకూ విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు. అంత ఎండలో భోజనం చేయగానే బయలుదేరటం కష్టం అనుకుంటే రెండూ మూడు గంటలమధ్య వెళ్ళవచ్చు. అలా అయితే మనకు వచ్చిన సరుకు తెచ్చుకోవచ్చు. వాపసుచేసి బాధ లేవ్వకుండా.

ముఖ్యంగా కూరల విషయంలో వాళ్ళిం తెలిసిన మగవాడు తక్కువ. మార్కెట్ లో యేవి యిస్తే అవి వాడు లేవటం, అందులో సగం పుచ్చులు దమ్ములు పోవటం మన కందరికీ తెలిసిన విషయమే. డబ్బుకి డబ్బు దండగ, అవసరానికి పదార్థాలూ ఉండవు. శని, ఆదివారాలు ఆఫీసు మాదావడిఉండదు. వంటకీ తొందరఉండదు కాబట్టి ఆరోజులో ఒంటరిగా కాని ఇరుగు పొరుగు స్త్రీలతో కాని, పని మనిషితో కాని మార్కెట్ కి వెళ్ళి సుమారుగా వారం రోజులకి సరిపడే కూరలు తెచ్చుకుంటే మంచిది. నిల్వవుంటే చెడిపోయే కాయగూరలు ముంగు వాడుకుంటే దుంపకూరలు, నిలవవుంటే వారం చివర భాగంలో వాడుకోవచ్చు. అంతగా తిక్కుత అయితే ఏవో యింటి దగ్గర అమ్మ కానికి వచ్చిన కూరలు కొనుక్కోవచ్చు. పల్లెల్లో అయినా, పట్టణాల్లో అయినా కూరగాయలు ఇంటి దగ్గరకు వస్తాయి.

"ఇంత బ్రతుకు బ్రతికి యింటి వెనుక చచ్చే" నన్నట్లు నేను మార్కెట్ నుంచి కూరగాయలసరిచీ మొనుగురావా అని కొందరికి కష్టంగా వుండవచ్చు. అందులో తిప్పకానీ అవమానంకానీ ఏమీ లేదు. సాధారణంగా స్త్రీలలో ముప్పాతిక మందికి (ఉద్యోగం చేసే వారిని మినహాయించి) "ఫలానావారి భార్య"గానే తప్ప స్వంత హోదా ఏమీ వుండదు. అలాంటివ్వడు "ఫలానావారి భార్య"కేయిలాంటి పనులు (సంచులు లేవటం వగైరా) వామోషి అయితే ఆ "ఫలానావారికి" ఎంతవామరా!! అందుకని నాకరచేత తెప్పించుకుంటా మనవచ్చు. కాని నాకరని పెట్టుకునే కత్తి అన్ని సంసారాల్లో వుంటుందా? వాళ్ళనా మంచి పనులు తెస్తారని గ్యారంటీ పిడి?

కొందరు రైలు ప్రయాణాల్లో సహచరించే మంచినిశ్చయిస్తా తీసుకు రా గు.

వంటిపిల్లో, పిల్లవాడో వుంటే ఆయన ఎటుకోవలసిందే. అవసరానికి చిన్న చేతిసంత అయినా పట్టుకోరు. ఒక వేళ యే స్త్రీయైనా ఇందుకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తే, ఆ మేను చూసి నవ్వుటం, ఆ మేధ రైతు వాగరికత తెలియని మూర్ఖుడని హేళనచేయటం జరుగుతుంది. ఇది చాలా పొరపాటు. "గృహిణి అంటే సమానభాగస్వామి" అని చెప్పకోగోరే స్త్రీ అతిని గుఖాలనేకాక కష్టాలను కూడా సమానంగా పంచుకోవాలి. భర్తకు 1000 రూపాయలు జీతమైతే అతనితోపాటు కారులో తిరగగలిగినప్పుడు, అతడు నూల్ కోన తెస్తే తన కనీసం చేతిసంత అయినా మోయగలగాలి.

అలా చేయలేనిపక్షంలో స్త్రీలు వాంఛించేది సమానత్వంకాక ఆధిక్యత అవుతుంది. అంటే మళ్ళీ పాత పరిస్థితి. అయితే చోట్లు మారాయన్నమాట. దావివల్ల తృప్తి ఎంత మాత్రం సాధించలేము. ప్రతి విషయంలో భర్త తనను సంప్రతించాలి అనుకునే భార్య, ప్రతి చిన్న పనికి అతినివాద ఆధారపడక, తన కూడా కొన్ని పనులుచేసి అతని శ్రమ తగ్గించాలని గ్రహించాలి.

ఎవరిపనులు వారు చేసుకోవటంలో అనుమాన మేమీలేదు. అందరూ కాయ కష్టం గారవాన్ని గుర్తిస్తే, విసుగుపర్చి వుండదు.

చీరలు నగలు కొనుక్కునేందుకు సామ్రాజ్య వల్లే లేనిఅవమానం వచ్చాలంటుండే, కూరల మార్కెట్ కి వెళ్ళేందుకు ఎందుకుండాలి? "మాకు నాకర్లున్నా గు. పని చేస్తూ నాళ్ళు వాలుగురూపాయలు తిన్నా మాకు కొరత లేద"నుకునే వారిమాట మనకప్రస్తుతం. ఆ సౌకర్యం లేనివాళ్ళని నురించే ఆలోచన.

మావారి జీతం చాలటంకేదు. నేనుకూడా ఎలా సంపాదించగలను? అనుకునే వారు నాకర్లమీద ఎక్కువగా ఆధారపడకుండా స్వయంగా పనులు చేసుకోవటంవలన కొంత డబ్బు కలిసొస్తుంది. అంతేకాక ఆ ప్రమాదం వాలుగుగోడలమధ్య ఇరకాటంలో వుండే వారికి పరిశుద్ధమైనగాలి పీల్చుకునేందుకు ఒక అవకాశం. శరీరానికి వ్యాయామం. ఇంకా యిలాటి లాభా లేన్నో చేసి చూచే వాళ్ళకి తెలుస్తాయి. భర్త శ్రమను కొంతవరకైనా తగ్గించకలిగినానే భావం ఎంతో తృప్తిస్తుంది.

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము అనుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.

ఎడ్యంప్టో జాబు వ్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం సెన్,

మలకపేట బ్రిలింగ్స్, హైదరాబాదు - 2

శ్రీకాఫ్
దగ్గు, ఉబ్బసములకు
దివ్యోషధిము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
అమెరికా, మద్రాసు-30

బాల సాహిత్యం

★ చెల్లీ మల్లీ!

లేలేమ్మ చెల్లీ!
 రారమ్మ మల్లీ!
 మల్లెపూ పొదలన్ని
 కొల్లలుగ పూశాయి
 చూసేవచ్చానమ్మ
 కోసి కొందము రమ్మ.
 మనమల్లిపూలచే
 ఘనమైనవాసనలు
 గాలిలో వ్యాపించి
 తేలిపోతున్నాయి!
 నవ్వుచున్నట్టున్న
 పువ్వు లిన్నిటివలన
 మల్లిపొద లన్నిటికి
 తల్లికథ హెచ్చింది.

మావటికి రేవటికి
 మరికొన్ని చినిచిన్ని
 పెండి మొగ్గలు కనుల
 చండుగై వెలుగునే!
 పాడుకుంటూ ఆట
 తాడుకుంటూ పూలు
 కోసికొనివంతులే
 నేసికొందాములే!
 నీవంతులో నగము
 నావంతులో నగము
 అమ్మకిద్దాము లే!
 ఆడుకుందాము లే!
 రారమ్మ చెల్లీ!
 లే లేమ్మ తల్లీ!

నాగపేట వెంకటప్పారావు.

‘బాకీ తీరింది!’

క్రాంత పట్నంలో గోవిందశెట్టి అనే కోమటి ఉన్నాడు.

ఆతడు ఒకనాడు జ్యోతిష్కుణ్ణి బిలిచి, ‘అయ్యా, ఈ సంవత్సరం నేను ఏ పని తలపెట్టినా భగ్నం పడ్డాపోతోంది. ఎందువల్ల?’ అని అడిగేడు.

‘నీకు వలినాటిశని పీడిస్తున్నాడు. మందపల్లి వెల్లి అక్కడ శనైశ్వరుడుకి కుంచెడు నూనె అభిషేకం చేయించు. దానితో పీడ వదిలి పోతుంది’ అని సలహా చెప్పేడు జ్యోతిష్కుడు.

‘కుంచెడు నూనె అంటే ఇంటిల్లి పాదికి ఏడాదికి సరిపడే ఆవకాయకు సరిపోతుంది! అంత నూనె తీసుకు పోయి, అభిషేకమంటూ శనైశ్వరుని నెత్తిమీద పోసేయడమేనా?’ అని పించింది మావుకారుకి. ఆ అభిషేకాన్ని వా యి దా వేసుకుంటూ వచ్చాడు.

ఆ దరిమిలానే ఊరగాయల రోజు లొచ్చాయి. శెట్టి భార్య ధనలక్ష్మి ‘నూనె కొని తీసుకురండి’ అని, జాడీని ముందు పెట్టింది.

మావుకారు ఆ జాడీ మోయించుకుపోవడంకోసం వీధిలో నిలబడి కూలివానికోసం పరకాయించాడు.

ఒక మనిషి కనపడి రాకపోకల కూలి అర్థ రూపాయి అడిగాడు. శెట్టి ఆరణాలకు బేరమాడపోయాడు. ఆ మనిషి, ‘ఒక్క దమ్మిడి తక్కు

వైనారాను.’ అని నిక్కచ్చిగా చెప్పి చక్కాపోయాడు.

వాడి వెనకాలే మరొకడు వచ్చాడు. వాడు మాంచి జబ్బు పుట్టి ఉన్నవాడే గాని, మొహం తీరుచూస్తే మటుక్కి శుద్ధ పెట్టి బాగులవాడిలాగ క్షనపడ్డాడు. వాణ్ణి చూడటంతోనే శెట్టి సంగతంతా చెప్పి, ‘ఆరణాలకు వస్తావా?’ అని అడిగేడు. వాడు సరిగా వినిపించుకోక, ‘నాలుగణాలా బాబూ? వస్తాను’ అన్నాడు.

శెట్టి, ‘బాబూ, నాలుగులకాలే! రా.’ అని తనలో, ‘వీడు చెవిటి వాడు గనక సరిపోయిందిగాని, నాల గణాలకు బదులు, ఆరణాలు ఇచ్చుకోవలసి వచ్చును! నా తెలివి తెల్ల వారిపోనూ! ఏకంగా ఆరణాలన్నా నేమిటి?’ అనుకుంటూ జాడీని వాడి నెత్తిమీదపెట్టి, బజారుకు తీసుకు పోయాడు.

ఆ కూలివాడికి చెముడూ లేదు గిముడూలేదు! వాడు అసలు కూలి వాడేగాదు! ఎవరుమరి? ఎవరికైతే కుంచెడు నూనె అభిషేకం చేయించ వలసిందని జ్యోతిష్కుడు గోవింద శెట్టికి సలహా ఇచ్చాడో ఆశనైశ్వరుడు! ఆయనే శెట్టి కెలాగైనా

బుద్ధి చెప్పాలని ఆ వెంగళ పువేషంలో చక్కా వచ్చి నాలుగణాలకూలికే సిద్ధమై జాడీని నెత్తిన బెట్టుకున్నాడు.

కొట్టవద్ద కుంచెడు నూనె జాడీలో పోయించుకున్నాడు శెట్టి. కూలివానికి మల్లే వచ్చిన శనైశ్వరుడు జాడీని నెత్తిన బెట్టుకుని శెట్టి వెనకనే నడుస్తున్నాడు. ఆయన ప్రభావంవల్లనే శెట్టికి నోరుపెరిగి ఊసుపోక ఒక ప్రశ్న వేశాడు. ‘ఎమిరా అబ్బీ, నువ్వీరోజున సంపాదిస్తూన్న కూలి, ఒకటి రెండాగాదు, నాలుగణాలు కదా. ఈ సామ్యంతా ఏమి చేస్తావు?’

‘దీనితో ఒక కోడిపెట్టను కొంటానండి.’

‘కాని?’

‘కోడిపెట్ట గుడ్డు పెట్టడాడి మరి? ఒక్కొక్క గుడ్డే పొదిగి పిల్లని జేస్తుంది.’

‘చేస్తే?’

‘ఆ పిల్లలన్నీ పెద్దవై గుడ్డు పెడతాయి. అవన్నీ పిల్లలై తరవాత పెద్దవై గుడ్డు పెడతాయండి.’

‘సరే, బోలెడు కోడిపెట్టలూ, పుంజులూ పోగవుతాయి నీకు.’

‘వాటిని అమ్మేసి ఒక మేకని కొంటాను. అది పిల్లల్ని పెట్టి, ఆ పిల్లలు పెద్దవై క్రమంగా కొద్దిరోజుల్లోనే—’

‘ఒక పెద్ద మేకలమంద తయారా

రివుతుంది. అప్పుడేం చేస్తావు?

‘వాటి నమ్మేసి ఆవుల్ని కొని—’

‘ఒక పశువులమంద నం పాది స్తావు. దానితో ఏం చేస్తావు?’

‘అరబ్బీగుట్టలు కొంటాను. ఎవరో అరబ్బీవాడు ఒక రాజుగారికి తన గుట్టాన్ని లక్ష రూపాయలకి అమ్మేడుట. నా గుట్టలు కూడా ఒక్కొక్కటే లక్ష రూపాయలకు అమ్ముడైపోయి—’

‘నువ్వు కోటిశ్వరుడివి ఏ ఊరు కుంటావు! అప్పుడు?’

‘అప్పుడు ఇంక వ్యాపారం మాకేసి ఒక మంచిపిల్లని పెళ్ళి చేసుకుంటాను!’

‘పెళ్ళి చేసుకుంటే పిల్లలు పుడతారు. తర్వాత?’

‘పుట్టి ఊరు కుంటారాండీ! ఒకటే అల్లరి మొదలెడతారు. కాని నేను మాత్రం వాళ్ళని గారం చెయ్యను!’

‘ఏం చేస్తావు మరి?’ అని సెట్టి నైశ్వరునికేసి చూశాడు.

‘అల్లరిచేస్తోన్న పిల్లవాడి చెవిని ఇలాగ దొరకపుచ్చుకుని మెలిపెట్టి, రెండు చేతితో ఇలాగ చెంప పగిలేటట్టు ఒక్క జెల్ల కాయకొడతాను!’ అంటూ శనైశ్వరుడు జాడీని వదిలి చేతులతో అభినయిస్తూ తల ఎగరేశాడు. జాడీ కింద పడిపోయి ముక్క-

ముక్కలై నూనె అంతా నేలపాలై పోయింది.

సెట్టికి దానితో వళ్లు మండి, ‘ఓరి వెధవా, కుం చెడు నూనె భగ్గం పాడుచేశావు!’ అంటూ కొట్ట బోయాడు.

కూలివాని రూపంలో ఉన్న శని దేవుడు తొణుకు తొణుకు అంటూ అదృశ్యమయ్యాడు. ★

లేకుండా నిలిపడి, ‘ఏమిటయ్యా, కాస్త నూనె పోతే ఇంత గల్లంతు చేస్తున్నావు? నా కోడి, గుడ్డా, పశువులూ, గుట్టలూ, నా భార్య, పిల్లలూ, నా సమస్తైశ్వర్యం పోయిందని నే నేడుస్తోంటే, నీకు కొంచెం కూడా సానుభూతి లేదే!’

మరియూ హైదరాబాదు.

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

చూడండి! సన్లైట్ సగంబళ్ల మాత్రమే ఈ బట్టలన్నిటని ఉతికింది!

అట్లు చేసినట్టిది దాని అధికమైన నురగ!

సన్లైట్ సబ్బు బట్టలను తెల్లగాను, కాంతివంతముగాను ఉతికును.

S. 242-30 T1

21-8-57

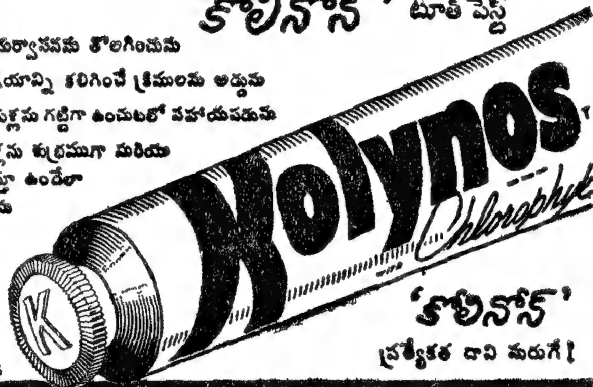
45

నోటి దుర్వాసన తొందరలు లేవు!

అక్టివ్ క్లొరోఫిల్ గల అద్భుతమైన ఆకుపచ్చని

'క్లోనినోస్' టూత్ పేస్ట్

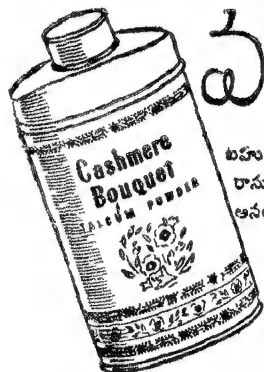
- * వోటి దుర్వాసనను తొలగించును
- * దంతక్షయాన్ని కలిగించే క్రిమిలను అధిగమిస్తుంది
- * మీ ఇగుళ్లను గట్టిగా ఉంచుటలో వహించును
- * మీ పళ్లను క్లుప్తముగా మరియు మెరుపు ఉండేలా ఉంచును

GK, 3026

'క్లోనినోస్'
ప్రత్యేక దాని మరుగి!

జియోప్రెమియర్ అండ్ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, రిజిస్టర్డ్ వాడకందారు.

ఎంతోదయం లో ప్రల్లాసం

మీకు నేడు, ప్రతిరోజు కూడా!

బహు ఉల్లాసాన్ని కలిగించే కాఫీర్ బోకే బాల్మమ్ పొడర్ రాసుకుంటే వసంతోదయ తాపాన్ని మీకు కలిగిస్తుంది ఆనందదాయకమైన దాని కమ్మనివ్వవచ్చు, చల్ల దనం రజంగతా వుంటుంది.

కాష్మీర్ బోకే బాల్మమ్ పొడర్

ప్రయమిలు/పెమింపు పరిమితం!

ఆంధ్ర పాఠశాల కౌనికి కవిత్వా పబ్లికేషన్స్ వారి

నూ త న కా ను క లు

న క ల లు :

1. నరుడు : బాపిరాజు 2/-
2. జాజిమల్లి : బాపిరాజు 2/-
3. మధురక్షణాలు : 'మాస్సు' 1-75
4. ప్రణయకలహం

'మనీమాణిక్యం' 1/-

పిల్లల నవల :

1. చిలుకప్ప : పాలంకి 1/-
 2. మత్స్యకన్యలు : కె. సఖా 1/-
- పై పుస్తకాలు ఒకేసారి తెప్పించుకొనువారికి పోస్టేజ్ ఉచితం వి.పి. పదితరేడు. పుస్తకం ఖరీదు M. O. చేయండి. వర్తకులకు సులభమైనది.

వివరములకు : కవిత్వా పబ్లికేషన్స్, బి.సెంటుకోడ్ విజయవాడ-2.

దానవీర కర్ణుడు

(12-వ పేజీ తరువాయి)

“నాకు మీ ఆశీర్వాదం చాలు. ఇంకేమీ అక్కరలేదు. పెద్దల ఆశీస్సులే చిన్నల్ని వెంటాడి రక్షిస్తాయి.”

“కాదు కాదు. ఇది కాకుండా ఇంకా ఏమయినా కోరుకో.”

“మీదగ్గర నుంచి కోరుకునేందుకు నాకు మనస్సు ఒప్పటం లేదు తండ్రీ! పెద్దల ఆస్తి చిన్నలకి రాక ఏమవుతుంది?”

“కానీ, నన్నే మీ కోరుకోకపోతే నేను ఇక్కడినుంచి వెళ్ళలేను. ఇక్కడ నన్ను పరు ఆపుతున్నారో వాకే తెలియకుండా వుంది. నేనిక్కడి నుంచి ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వెళ్ళలేకుండావున్నాను. మనస్సులో ఏదో పరివరి విధాలయిన ఆలోచనలు కీకుతున్నాయి. నువ్వు ఏదయినా సరే కోరుకో!” అన్నాడు విచారింగా ఇంద్రుడు.

“అట్లా వుంటే, మీరు ఏది ఇవ్వదలచుకున్నారో అదే ఇవ్వండి.”

“కాదు, కాదు, అట్లా కాదు. నువ్వు నీ అంతట అడుగు. అప్పుడే నాకు కాంతి లభిస్తుంది.”

“అయితే అమాఘకే క్రి అనే ఆస్త్రం మీ దగ్గర వున్నదిట. అదే నాకు ఇప్పించండి నూర్యుల్లగావానుని ఆజ్ఞ కూడా అదే.”

“కర్ణా మంచిది. ఇదిగో అమాఘకే నువ్వు ఉచితమైన వస్తువు నే కోరావు. ఈ అమాఘకే క్రి ఎవళేమీద ఉపయోగిస్తావో వాళ్ళు తక్షణం చనిపోతారు. కానీ నీవు యిది ఒక్కమారే ప్రయోగించగలవు అని చెప్పే తన అమాఘకే క్రిని కర్ణుడికిచ్చాడు.

“కుమారా! ఇప్పుడు కవచకుండలాలు బరువు కొంచంతిగింది. నేనిప్పుడు వెళ్ళగలను. నేను నీ కవచకుండలాలు తీసుకున్నానన్న విచారమే ఇప్పటిదాకా నన్ను బాధించింది. కానీ వాటి బదులుగా నేను నీకు ఏదో కొంచమయినా ఇవ్వగలిగాను. అందుకని నా మనస్సు కాంతి పొందింది. ఈ అమాఘకే క్రిని నువ్వు అర్జునుడిమీద ఒక్కడి మీదే వెయ్యగలవు. ఎవరి మీదయినా సరే కేవలం ఒక్కమారే ఇది తన ప్రభావం కనబరుస్తుంది. ఇక వెదుకున్నాను. పరమాత్ముడు కుంభం చెక్కుతున్నాడు” అని ఇంద్రుడు దేవలోకం వెళ్ళిపోయాడు.

కర్ణుడు నిల్చున్నచోటనే వుండి నూర్యునికేసి తిరిగి చేతులు జోడించి భక్తితో కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

నూర్యుడు కర్ణుడి సగర్వంగా మామూలు ఆర్యుడించాడు.

[హిందీ నుంచి స్వచ్ఛానువాదం]

ఆంధ్ర - వారకపత్రి

సినిమా

★ బొంబాయి సినిమా లేఖ ★

ద్రష్టక నిర్మాత మేనూబాజ్ తన కొత్త గేవాలర్ చిత్రం "మదర్ ఇండియా"ను విజ్ఞానంలో విడుదల చేయాలని కొయిర్పూర్ ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాడు. మేనూబాజ్ కు సాధ్యపడని పని మనక్కడ పాగి వస్తుందిన్న నిరాశతో, చాలమంది బొంబాయి నిర్మాతలు, ఇంగ్లీషులో చిత్రాలు నిర్మించాల్సిన అవకాశాలకు ఉద్వాసన చెబుతున్నారు. అక్కడ మేరీకాలో మన చిత్రాలకు చోటు కోరడం అసంభవం అన్న భావం సర్వత్రా

కలిగింది. రూపాయలు బట్టాడా చెయ్యడమేతప్ప దాని ద్వారా సంపాదించుకురావడం జరగనిపని అని అందరూ అనుకుంటున్నారు. దావాదీనా, విదేశీచిత్రాల దిగుమతి పరిమితం చేస్తూ భారత ప్రభుత్వం కొత్త నియమాలు పెట్టడంమీద అంతా ఎంతో సంతోషిస్తున్నారు.

కేద మారింది!

అక్కడితో, ఇక్కడి వేదిమో యజమానుల వైఖరిలో కూడా మార్పు వస్తోంది. కేవ

లం విదేశీచిత్రాలే ప్రదర్శించే థియేటర్ల వారు ఇప్పుడు కేవల చిత్రాల ప్రదర్శనకు మెల్లిగా అనుమతిస్తున్నారు. నగరంలో ఉత్తమ కేటికీ వెండిన మూడు థియేటర్లలో ఇప్పుడు భారతీయ చిత్రాలు ఆడుతున్నాయి!

రీ లోలో ఒక ప్రకాష్ చిత్రం "గేట్" కే ఆఫ్ ఇండియా ఉంది. రాజ్ కపూర్ "హాగ్ కే రహా" తో సామ్యం ఉందని ఎంతో ఈ చిత్రం ఇక్కడ వారంతా అంటు ఉంటుంది.

రెండోది ఈ రాష్ థియేటర్ దీని దర్శితలో ఇక్కడ మన చిత్రాలు ఆడివడి. రెండో రెండునాడు! ఇక్కడ గతవారం లింక ఫలింస్ వారి "నయా జమానా" ప్రారంభోత్సవ ప్రదర్శనం జరిగింది.

బొంబాయి నగరంలో కల్క ఉత్తమం అనతగ్గ మెట్రో థియేటర్ లో, ఎ.వి.ఎం. వారి, బాల చలనచిత్రం "హమ్ ఫంచీ ఏక్ దాల్ కే" విడుదల అయింది.

లి ఆర్ కోశా నిర్మించిన "నయాచార్"లో టాంగవాలాగా చిలీప్ కుమార్, బస్టిల్లగా వైజయంతిమాం

సుఖంగా ఊపిరి పీల్చుకోండి!

'సాన్ఫోరైజ్డ్' ('Sanforized') డ్రెసు మార్కుగల బట్టయిప్పుడు విరివిగా లభిస్తోంది కనుక మీ దుస్తులు క్రంగిపోయి ఊపిరి పలవక బాధపడ అవసరము లేదు. మీరు కొనే బట్టలమీద 'సాన్ఫోరైజ్డ్' అని ఉన్న లేబిలు ఉంటే ఎన్నో సార్లు ఉడికినా కూడ అవి ఎల్లప్పుడూ సరిపోయేలా ఉంటాయి.

లేబిలుమీద **'SANFORIZED'**

REGD TD MK

ఈ గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి

అలాచేస్తే మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రంగవు!

రిజిస్టరు చేయబడిన 'సాన్ఫోరైజ్డ్' అనే డ్రెసు మార్కునకు అధికారమైన క్లౌబ్. పిటోర్డి అండ్ కంపెనీ ఇన్ కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు. ఎస్. ఎ. టో వంశావళిము) వారిచే ప్రచురింపబడినది. ఈ కంపెనీ యొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణములకు తగినట్లు క్రంగకుండా ఉండే బట్టలమీద 'సాన్ఫోరైజ్డ్' డ్రెసు మార్కు చేయబడు అంగీకారము యిస్తాము.

వివరములకు: 'సాన్ఫోరైజ్డ్' సర్వీస్, 95 పెరిస్ డ్రైవ్, హంబయ 2

బొంబాయి సినిమాలెఖ

భారత రమ్యల సంయుక్త నిర్మాణం "పరజేఖి" చిత్రంలో పాల్గొనే నిమిత్తం ఇటీవల మరికొందరు భారతీయ నటీనటులు ముమ్మడి వెళ్లారు. పద్మినీ, రాగిణి తరువాత ఇల్లినవారు అచలాసన్ దేవ్, మన్ మోహన్ కృష్ణ, పి. జైరాజ్, బల్ రాజ్ సాహెబ్ ప్రభులు.

దర్శక నిర్మాత గురుదత్ చిత్రం "వ్యాస" ఈ వారం రజతోత్సవాలు జరుపుకొంది. క్రితం చిత్రం 'సి. ఐ. డి.' కూడా 25 వారాలు విజయవంతంగా నడిచి ఉత్సవాలు జరుపుకోవడం విదితమే.

తెలుగునటి వహీదా తొలిచిత్రం 'కోజులు' మారాయి, ఆంధ్రలో అఖండ విజయం సాధించింది. అలాగే ఆమె పాల్గొన్న తొలి హిందీచిత్రం 'సి. ఐ. డి.', రెండో హిందీ చిత్రం 'వ్యాస' కూడా రజతోత్సవాలు జరుపుకొన్నాయి.

"ఇది నా అద్భుతమే అనుకుంటాను" అన్నది వహీదా.

గురుదత్ ఇప్పుడు బెంగాల్ లో "గౌరీ" అనే చిత్రం నిర్మించడానికి సన్నాహాలు చేస్తున్నాడు. ఇందులో నాయక, అతిథి భార్య, ప్రముఖ స్టేజీగా గాయని గీతా (రాయ్) దత్. గాయనిగా సర్వత్రా అభిమానపాత్రురాలైన గీతాదత్, నటిగా ప్రేక్షకుల ఎడట నిలబడడానికి ఇదే తొలిసారి.

సవకేతన్, అధిపతి దేవానంద్, అతిథి సతి కల్పన తమ కొత్త చిత్రం "నా దో గ్యారా" విడుదల సందర్భంలో, ఢిల్లీ కలకత్తా ప్రదర్శనలకు హాజరుకావడానికి వెళ్లారు. కల్పన ఇటుపై ఇతర సంస్థల చిత్రాలలో కూడా నటించాలని నిశ్చయించుకుంది.

కొత్త హీరోయిన్

"వెండి తెరకు కొత్త నటిని పరిచయం చేస్తున్నాను" అంటున్నాడు దర్శక నిర్మాత విమల్ రాయ్. ఆ అమ్మాయి పేరు 'లిలియన్'. విమల్ రాయ్ తీస్తున్న అపరాధ పరిశోధక కథాచిత్రం "అపరాధి కాన్"లో ఆమె రుంబా సాంబా నృత్యం చేస్తుండటం. ఈ వేషంలో ఆమెకు అఖండ కీర్తిప్రతిమలు రాకపోయినా, త్వరలోనే 'హీరోయిన్' పాత్రలు సంపాదించడానికి దోహదం చేస్తుండటంన్నాడు.

ఖరారైన వుకారు

రాజ్ కపూర్ సర్వీసు మాట్లాడుకోరన్న వార్త పరిపుకారని ఖరారైంది. సర్వీస్

మొన్న మాస్కోనుండి వస్తున్న ప్రధాన లండన్ లో దిగి రాజకీయాలను కలసుకొంది ఇరమా తమ తమ చిత్రాలను గురించి, కార్లవారి ఉత్సవం గురించి మాట్లాడుకొన్నారు

“దుష్మన్”

క్యాతా ఫీలింస్ వారి “దుష్మన్” ఇటీవలి చిత్రాలలో ఎన్నతగది ఈ ఏడాది దేవానంద్ నటించిన చిత్రాలలో ఉత్తమం అనతగది

తల్లి పెంపకంలో చిన్నప్పటి పెడదారి పోక్కి బందిపోటుదొంగగా తయారైన ఒక యువకుడి కథ ఇది సండిప్ ముఖరాం కర్క (వాసిన ఈ కథను, దర్శకుడు (కొర్రి లోపాలు ఉన్నా) అద్యంతం రక్షిస్తేలాగ ఆహ్లాదకరంగా తీర్చిదిద్దారు ముఖ్యభూమి కను దేవానంద్ అద్భుతంగా పోషించాడు ఉసుకరజ్, రాధాకృష్ణన్, ప్రభుదయాళ్, తల్లిగా చాంద్ బర్మన్లు కూడా ఇందులో ఉత్తమస్థాయి నటన ప్రదర్శించారు ఉన్నంతలో, ఈ చిత్రం ఇంత బాగుండడానికి ప్రధాన కారకులు రచయిత ముఖ్ రాంకర్క, నటుడు దేవానంద్ అని చెప్పకోవాలి సంగీతం ఆఖండంగా లేదు అబాల గోపాలం చూచి అనందించతగ్గ చిత్రం

నయా జమానా

లింక్ ఫిలింస్ వారి “నయా జమానా” ఇటీవల విడుదల అయింది రచన సండిప్ గిరిష్ దర్శకత్వం శేఖర్ రాజ్ భాగ్ శ్రీలక్ష్మి విద్య చాలా ముఖ్యమైనది, అకసరమనీ ప్రబోధించడం ఈ చిత్రం లక్ష్యం ఈనా మంచిదేకాని, ఈ సంగతి

చెప్పడానికి చాంతాడంత కథ అల్లారు ఇందు వ్యచిత్రం కొంత బెబ్బరింది ప్రతిభా కూన్యమైన దర్శకత్వం, విసుగ్గతడానికి ఇంకాస్త సాయంచేసింది

ముఖ్యపాత్ర ధరించిన మాలాపిన్సా, పాత్ర తిరహాకు తగినంత భారీగా ఉన్నా, ఎక్కడా అన్యాయం జరుగకుండా మంచి నటన ప్రదర్శించి ఓప్పించింది లీలామిత్రా, బద్రిప్రసాద్, కీ కే గోపాలు కూడా నటించారు

కథానాయకుడు ప్రదీప్ కుమార్ సంగీతం పి మోస్తరుగా ఉంది; పాటల సాహిత్యం అందుకు తగ్గిస్తే ఉంది.

(ఆంధ్రవార్ పత్రిక బొంబాయి నికేటి)★

ఆలివర్ హార్టీ మృతి

మృంగుడిగా బాలపాటు చేశారలవారిని నవ్వించి, దిగులా, కేంగా ఆ నేరండుపీడలచూ యథాక్తి తరుమగొట్టిన ప్రఖ్యాత హాస్యనటులద్వయం ‘లారెల్ తండీ హార్టీ’లలో ‘లారెల్ ఫాటి గా ర్టీ’ ఆలివర్ హార్టీ గతవారం లా సెంజర్స్ లో కాలసర్పం చెందాడు అతని చిత్రాలలో ఏ ఒక్కటి, ఎంత పాతది ‘కాలసర్పం’ చెందదు. లక్షలాది అభిమానులకు హార్టీ ఎప్పడూ జ్ఞాపకం ఉంటాడు

ఇతగాడి జతగాడు క్లాన్ లారెల్ కొంత కాలం క్రితం చనిపోవడంతో కొత్తచిత్రాలు తయారుకావడం జరుగలేదు అయితే పాతవిన్నో మనదేకం వస్తునే ఉన్నాయి ఎన్నో పాల్లు చూచిన వారెందరో ఇంకెన్నో

హార్టీ ప్రజల హాస్యనటుడు హార్టీ

పాల్లు చూస్తూనే ఉన్నాడు ఎన్ని పాల్లు చూసినా ఎప్పటికప్పుడు పొట్ట చెక్కులయేలా వచ్చుతునే ఉన్నాడు 1927 నుండి మొన్నటి వరకూ ఈ బ్రిటిష్ జంట నటించిన చిత్రాలు రెండువందలు పైచిలుకు ఉన్నాయి. వీటిలో కొన్నిటికి నిర్మాత క్లాన్ లారెల్ వీళ్ళ చిత్రాలు బాగుండడంతో, హార్టీ వుడేలో యింకొటి బయలుదేరింది—బడే అబాట్, యా కాస్టెలో

“లారెల్, హార్టీలది అసంగతమైన హాస్యం ఉల్లిచెత క్లాప్ నెక్ పిల్లు చూడొమ్మ” అని గంభీరంగా అర్థనిమితికే నేత్రులై ప్రవనించే పెద్దబా ఉన్నాడు

“మానవుడిలో కరుణరసం కాస్తాకరడు గట్టి పోతుండా, మంచి గుణాల నుంచి దూరం పోతుండా కాయ శివులా కృషి చేసే మహనీయులు” అని తోహాధలు అర్పించే మహాభక్తులూ ఉన్నాడు

వాళ్ళానాలు చెయ్యకుండా చూచి అనందించే లక్షలాది జనమూ ఉన్నాడు పసిపిల్లడి దగ్గర్నుండి పండు ముసలివరకు వాళ్ళవాళ్ళ శ్రీశ్రీబట్టి, దృక్పథాన్నిబట్టి, ఒకవిధంగా సంస్కారాన్నిబట్టి, లారెల్, హార్టీల హాస్యం మధురంగా, మధురతరంగా భావిస్తుంది

నవ్వి నవ్వి, కంట నీరు పర్యంతం అయి, అఖరు క్షణాన, నవ్విం చిన ముదిరి పట్ట సామర్థ్యాతో, ఆ పైన అభిమానంతో, ఒకప్పుడు వాత్సల్య భావంతో బరువుగా మందహాసం చేస్తాడు నిజమైన హాస్యాన్ని ఆస్వాదించిన ప్రేక్షకుడు అదే హాస్యం పరమప్రయోజనం లారెల్ హార్టీల ఇందులో పరాకాష్టను అందుకొనకపోయినా, చెప్పకోతగ్గ గొప్పకళిలు సాధించారు

★

మెహబూబ్ ప్రొడక్షన్ వారి “మదరిండియా” చిత్రంలో ఒక సన్నివేశం

ప్రసాద్ ఆర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి కొత్త చిత్రం 'కొమమల కొమ్మ'కు రచన లూరీకొచ్చింది. సెప్టెంబరు నెలఖరలోగా నిర్మాణం ప్రారంభం కాగలదుకొంటున్నారు.

* * *

సంగీత ప్రొడక్షన్స్ వారి 'ఇంటిగుట్టు' వేదాంతం రాఘవయ్య దర్శకత్వం తయారవుతోంది ఎన్ టి రామారావు, సావిత్రి సమ్మిడి, రేలంగి ఆర్ వాగేశ్వరం వు వుప్పవల్లి, నూర్యకొంతం మొదలగు వారు పాల్గొంటున్నారు కళ మాటలూ సదాశివబ్రహ్మం వ్రాశారు పాటలు మల్లాది రామకృష్ణకృష్ణ సంగీత దర్శకుడు, నిర్మాత ఎం ఎస్ ప్రకాష్

* * *

రిపబ్లిక్ వారి 'శిల్పి' నందడి డి యోగా నంద్ దర్శకత్వం తయారవుతోంది హాస్య రస ప్రధానమైన ఈ చిత్రానికి సముద్రాల జూనియర్ రచయిత అంజలి వాగేశ్వర రావు, సమ్మిడి, సి ఎస్ ఆర్, దలం రమణారెడ్డి వ్రాశారు రామకృష్ణయ్య, నటిస్తున్నారు సంగీతం ఘంటసాల స్వత్యాల పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి నిర్మాత సి పీతారాం ★

వెనిస్ ఉత్సవంలో 'అపరాజిత'

ప్రేక్షక పొందాలి! ప్రస్తుత సత్వజీవరాయ్ రెండవ చిత్రం 'అపరాజిత' వెనిస్ అంతర్జాతీయ చలన చిత్రోత్సవానికి ఎన్నిక అయింది

అంతర్జాతీయ ఉత్సవాలలో అగ్రగణ్యం అనెరిగి వెనిస్ ఉత్సవంలో, దేశదేశాలనుండి వచ్చే చిత్రాలలో బొటీకి అర్హమైన వాటిని ఎన్నిక చేసే ప్రత్యేక సంఘం ఒకటి ఉంది వచ్చిన వాటిలో ఉత్తమకళా ప్రమాణాలను అందుకున్న వాటి నే ముందర ఎన్నిక చేసే, విజయమైన ఈ ప్రాధమిక పరిశ్రా విధానం

సరసూవారి "సతారోంసే ఆగే" చిత్రంలో జమాల్, వైజయంతిమాల

★ సినిమావార్తలు ★

అంజలి ఎక్స్ ప్రెస్ వారి జానపదం 'సువర్ణ కుందరి' ఈ గారం ఆంధ్ర దేశంలో శతదినోత్సవాలు జరుపుకుంటోంది అంజలి, వాగేశ్వరరావు, రేలంగి సమ్మిడి, రాజ కులచన ప్రభృతులు పాల్గొన్న ఈ చిత్రానికి వేదాంతం రాఘవయ్య దర్శకత్వం నిర్వహించారు మల్లాది రామకృష్ణకృష్ణ పాటలూ, సముద్రాల సీనియర్, జూనియర్ కొసరాజు పాటలూ వ్రాశారు

నిర్మాత అదివారాయణరావు, సంగళం కమలారావు స్వల్ప విరమణకు వెంటటి ఫర్మింగ్—ధాయగ్రహణం రెహమాన్

* * * శ్రీ వెంకటరమణాఫిలింస్ అనే కొత్త సంస్థకు జూలై 23 వ తేదీ ఉదయం ప్రారంభోత్సవం జరిగింది వేదాంతం ఆర్ థియేటర్ అధిపతి ఎన్ త్రివిక్రమరావు ఎన్ టి రామారావు డి నూర్యకొంతం రాజు, సముద్రాల రాఘవారావు రామణం ప్రభృతులు పాల్గొన్నారు

వీరు నిర్మించే చిత్రానికి వేదాంతం రాఘవయ్య దర్శకత్వం వహిస్తారు సంగీత దర్శకుడు టి వి రాజు, నిర్మాతలు వి

కుబ్జరాజు, డి నరసింహరాజు

* * * విశ్వరూపా ఎక్స్ ప్రెస్ వారు సాంఘిక చిత్రం నిర్మిస్తున్నారు మాటలు ఎన్ శైలి, పాటలు వడ్డాది గ్రాసున్నారు సంగీత దర్శకుడు రమేష్ నాయుడు

దర్శకుడు కోభి నాడి (స్వయం ప్రభ) రావు నిర్మాత శేషగిరిరావు పిరి చిత్రానికి ఎక్స్ ప్రెస్ రచన లూరీకొచ్చింది

* * *

శ్రీ వెంకటరమణాఫిలింస్ కు ఇటీవల ప్రారంభోత్సవం జరిగింది సంగీత దర్శకుడు టి వి రాజు, దర్శకుడు వేదాంతం రాఘవయ్య, నిర్మాతలు, వి కుబ్జరాజు, డి నరసింహరాజు

ఈ ఒక్కటేటనే ఉంది. ఈ సంఘంలో సమర్థులూ, ప్రసిద్ధులూ అయిన చలనచిత్ర కళాకారులూ, విమర్శకులూ సభ్యులు.

ఈ సారి ఇక్కడ ఏటేటా ఇచ్చే సువర్ణ విగ్రహంతోపాటు, ద్వితీయ బహుమతిగా ఒక రజత విగ్రహాన్ని కూడా ఇవ్వ నిశ్చయించారు. ఇదికొక ఉత్తమ సభ్యులకు కూడా చేరొక బహుమతి ఇస్తారు.

‘అపరాజిత’ కథ “పథర్ పాంచాలీ”

తరువాయి భాగం.

(పథర్ పాంచాలీ నవలను ఆంధ్ర వార పత్రిక ఇదివరలో వీరియర్ గా ప్రచురించడం విదితమే.)

వెనిస్ ఉత్సవం అనంతరం, “అపరాజిత” చిత్రాన్ని లండన్, పారిస్ ప్రభృతి నగరాలలో కూడా ప్రదర్శిస్తారు. దర్శకుడు సత్య జిత్ రాయ్ ఇందుకై మొన్ననే వెనిస్ నగరం వెళ్ళాడు.

విచిత్ర వృక్షజాతుల చిత్రాలను తీగారు భయపడి పారిపోయే చేపలకు, ఆహారం పెట్టి మెల్లిగా మచ్చికచేసుకునేవారు! 60 బానుల బరువుండే అపురూపమైన చేప ఒకటి ఒకసారి వీరితో జత కట్టింది. దానికి “యూలిసిస్” అని పేరు పెట్టారు ముద్దుడి. ముందర దాన్ని మంచిచేసుకోవడానికి “కూస్తా” కాస్త కాస్త మాంసం ముక్కలు పెడుతూవచ్చాడు. అవి మరిగి అది వారి వెంట పడింది. వచ్చినపని చూసుకుని, ఇతర ప్రాణులను చేరదీసి చిత్రాలు తీయబోయి వస్తున్నాడని ఇది అడ్డు తగిలేది. మిగతావి భయపడి దూరంగా పోయేవి. చివరకి, ‘కూస్తా’ ఒక ఉక్కుబోను సముద్రంలోకి దిప్పి, ‘యూలిసిస్’కు తాత్కాలికంగా ఖైదు శిక్ష విధించవలసి వచ్చింది!

సముద్రంలో అపురూపమైన చేపలు కవబడి, పారిపోతున్నపుడు వెంట తరుముడానికి పిలుగా, వీళ్ళు చిన్నచిన్న ‘సెయ్రిన్’ యంత్రాలు కట్టుకున్నారు. విద్యుచ్ఛక్తితో పనిచేసే ఆ యంత్రాలు సన్నటి పీపాలలా ఉంటాయి. మీటనొక్కి దాన్ని పట్టుకుంటే, సునాయాసంగా, చేపల వేగంతో ఈ నావికులు కూడా సముద్రగర్భంలో ప్రయాణంచేసేవారు.

వీచేపనీ అనవసరంగా చంపడం వీరిమతం కాదు. ఒకసారి తిమింగలాల మంద తిలస్థ (55-వ తరువాయి)

సమర్థుల సంతకం

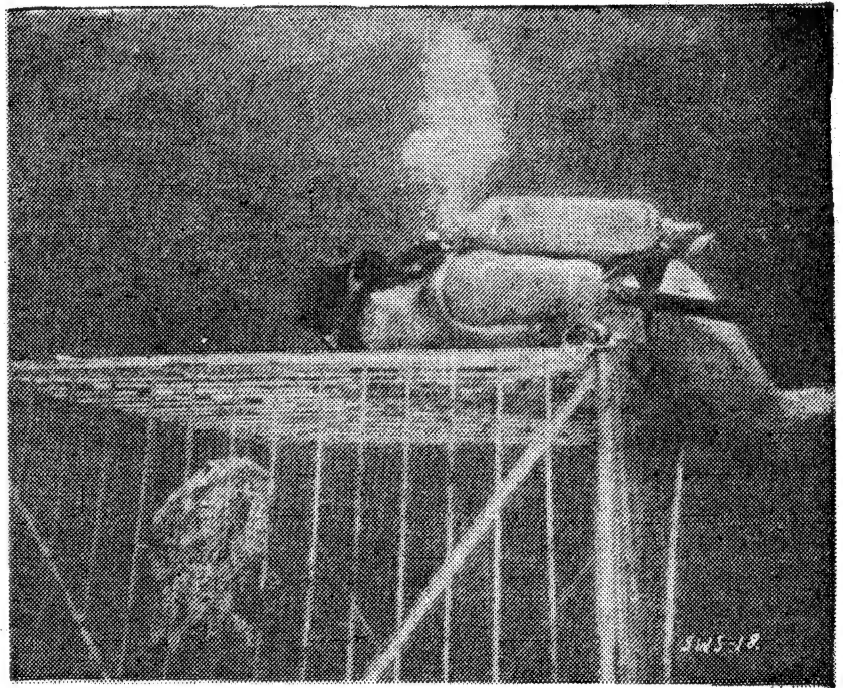
నిశ్చయ ప్రపంచం

ప్రెమ్ గర్భంలోని నిశ్శబ్ద ప్రపంచాన్ని దర్శించడం అందరికీ సాధ్యంకాదు. అది సాధించిన కొందరు, ఆ ఆనందానుభూతిని అందరికీ అందించాలన్న సంకల్పంతో, అధునిక సాధనం చలన చిత్రం ద్వారా ప్రయత్నించారు. ఆతరహా చిత్రాలు చిన్నచిన్నవి ఇదివరలో విదారుతీసి చూపిన ప్రాచీన నావికుడు జాక్స్ కూస్తా ఈసారి 11 నెలలపాటు సుదీర్ఘంగా, హిందూమహాసముద్ర గర్భాలలో యాత్ర చేసి నేత్రపర్యవసరిగ చిత్రాన్ని నిర్మించాడు. “నైలెంట్ వరల్డ్” అనేపేరుతో కొలంబియా పిక్చర్స్ వారు ఈ చిత్రాన్ని ఆగస్టు 16 న మద్రాసు ఓడియన్ థియేటర్ లో విడుదలచేశారు. పదివారేది ఉదయం పత్రికల వారికి చూపించారు. మద్రాసురాష్ట్ర లెజిస్లేటివ్ కాన్ఫరెన్స్ అధ్యక్షుడు శ్రీ పి. వి. చెరియన్ ఈ ప్రదర్శనానికి అధ్యక్షతవహించారు. నగరంలో ప్రముఖ విద్యావేర్తిలు పలువురు దీనికి హాజరయ్యారు.

సముద్రం ఉపరితలాన ఎంత ఘోష ఉంటుందో, అంతరంగంలో అంతటి చైతన్యంఉంటుంది. తిండికిలిప్పులుపడుతూ, ఆత్మరక్షణ కోసం తాపత్రయపడుతూ, ఆ లెంగ లేనపుడు జంటమానుషుని కులాసాగా పికార్లు చెలాయిస్తూ కడలి కడుపులో తిరిగి రకరకాల రంగురంగుల జీవకోటి చైతన్యాన్ని, నిశ్శబ్దమే సంగీతంగా దర్శించడం ఒక మహత్తర అనుభూతి. ఇంతకు మించి ఇందులో రక్తికట్టే కథ ఏమీ లేదు. ఎప్పుడూ ఇంకేవిధంగానూ సాధ్యపడని వర్ణాల్ల వర్ణన మే ఈ చిత్రం ప్రధానాకరణ.

ఇందుకోసం “కూస్తా” బృందం, అమెరికన్ నాకా దళానికి చెందిన “కాలిఫోర్నియా” అనే నాకను సంపాదించింది. ఇందులో అధునిక పరికరాలు అన్నీ ఉన్నాయి. ఓడ

వడుపున్నపుడు సముద్రంలో 20 అడుగుల లోపల ఏం జరుగుతోందో చూడడానికై అద్దాలమర్చిన ఒక గొట్టంవంటిది ఉంది. నావికులు (వీరిలో సముద్రగర్భ పరిశోధన జరుప వచ్చిన శాస్త్రజ్ఞులు కొందరున్నారు.) ప్రాణనాయువు సరఫరా చేసే హంగులు అమర్చుకుని, కేమెరాలు పట్టుకుని ఓడకు లంగరువేసి, నీటిలో దిగేవారు. 40 నిలువుల లోతుకువెళ్లి, ఎన్నడూ సముద్రం మైకిరాని జలచరాల తీరుతెన్నులను పరిశీలించి, నెల్యూరియడ్ మొదకు ఎక్కించేవారు. సముద్రం అడుగున ఉంచే చిత్ర

‘యూలిసిస్’ను ఖైదులో వేసిన జాక్వెస్ కూస్తా.

భారత రవ్వన్ కళాకారులు కలసి నిర్మిస్తున్న చిత్రం “పరదేశి” లో రవ్వన్ యాత్రకుడు అఫనాసీనికీటిన్ గా ఆలెగ్ స్ట్రీజిన్ స్.

పిల్లలలోన ప్రత్యేక చలనచిత్రాలు నిర్మించే కార్యక్రమంపట్ల మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించింది.

విద్యామంత్రి శ్రీ పి. సుబ్రహ్మణ్యం అధ్యక్షతన ఇందుకు ఒక సంఘం ఏర్పడింది. మద్రాసు మేయరు శ్రీ శ్రీనివాసన్, కమిషనర్ శ్రీ బాలసుబ్రహ్మణ్యం, విద్యా కళాధికారి శ్రీ సుందరవడివేలు, చలనచిత్ర పరిశ్రమ తరఫున శ్రీ యు. తు. ల. ఎ. వి. మెయ్యప్పన్, ఎం. జి. రామచంద్రన్, కె. సుబ్రహ్మణ్యం, శ్రీమతులు సోందరం కైలాసం, వల్లముత్తు రామమూర్తి, సరోజినీ వరదప్పన్, ఇందులో సభ్యత్వం స్వీకరించారు. రాష్ట్ర సమాచార కళాధికారి శ్రీ ద్వివర్ణం దీనికి సమావేశకర్త. బాల చలనచిత్ర సంస్థ కార్యదర్శి శ్రీ మహేంద్రం వాచ్ ఈ సంఘానికి ప్రారంభోత్సవం జరిపారు.

ఆసంస్థ నిర్మించిన “జిల్ డిస్” చిత్రాన్ని

అ దీ - ఇ దీ

మొదట రమేశ్ లోకి డబ్ చేస్తున్నామని, ఆపై, తమిళ దేశానికి సంబంధించిన ఇతివృత్తాలతో రమేశ్ లోనే చిత్రాలు నిర్మిస్తామని అధ్యక్షుడు శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం తెలియచేశారు.

రెండవ ప్రజాశిక్షణ బాల చలనచిత్ర సంస్థ కార్యక్రమాలకై ఇరవైలక్షల రూపాయలు కేటాయించారన్న విషయం విదితమే. మద్రాసు కార్యక్రమాలకై ఈ ఏడాది వారి దగ్గర కొంత సహాయం తీసుకుంటారు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కొంత మంజూరుచేస్తుంది. ఆపై, డబ్బింగ్ వంటి వాటికి ఆట్రే ఖర్చుకొకుండా, ఉచితంగా పని చేయడానికి మద్రాసు నటి

నటులు వలపురు సంసిద్ధత తెలియచేశారు.

*
*
*
చారీచాప్లిన్ కొత్తచిత్రం “ఎ కింగ్ ఇన్ న్యూయార్క్” నిర్మాణం పూర్తి అయింది. వచ్చేనెల లండన్ లో ఆరంభ ప్రదర్శనం జరుగుతుంది.

ప్రసిద్ధ బ్రిటిష్ రచయిత ఆల్ఫ్రెడ్ హ్యూస్, చాప్లిన్ ఆహ్వానం పురస్కరించుకొని మొప్పదీ చిత్రాన్ని చూచారు.

“మాడర్ టైమ్స్” “గ్రేట్ డిక్టేటర్” చిత్రాల షేక్స్ పిర్లు ఈ ఆశ్రం ఆశ్చర్యం మూడో ముత్యంగా ఒప్పుకుందని ఆయన మెచ్చుకున్నారు. ఇందులో చాప్లిన్ చొప్పించిన హాస్యం, సునిశిత విమర్శ నాయితమైనదేనా, వేసవికాలపు మెరుపులా విధ్వంసం చేయని తరహాదని, ఎవర్నీ వొప్పించకుండా, అందర్నీ — ఆఖరుకు విమర్శకు సరిఅయిన ఆమెరికన్ లను సహా — మెప్పించగలదనీ ట్విట్టీ ప్రశంసించారు. ★

మోహనంగారి కంగారు

అందుకని కమల 'క్లోజప్'లో కోపం

త్రినగనగా ముగ్గు రమ్యులు. ముగ్గురూ 'ల' కారంత నామధేయలు (కమల, నిర్మల, లీల); లలిత లతాంతి స్వాంతలు.

ఉబ్బూ, అందుకుతగ్గ రూపురేఖలూ, వాటికి దీక్షన హుమరూఉన్న ఒకటింగు రంగారావుని చూసి ముగ్గురూ ముచ్చట పడారు. "చేరు మోహన్. అతగాడికి సర్వ సమతా సిద్ధాంతంమీద నమ్మకం ఉంది. పక్ష పాతంలేదు. అయినా ఉన్నంతలో కమలకు చూపుదయం పరటా ఇచ్చాడు. కమల అతని దుఃఖానికి తెలియ. సన్నగా సభాకలా, చలా చీకా ఉంటుంది. లీల అతనికి మేనమాన మాతరు. అందుకని ఆ అమ్మయి ప్రేమలో, కాస్తంత చాక్కు ఉందన్నట్లెక్కు. భీమా చేసుకున్నంత భీమా ఉన్నాయి.

మోహనరావు కమలను మోహించాడని, తనను ప్రేమించాడని భావించిన లీలకి, బావ తనకురించి పట్టించుకోవడం లేదన్న సంగతి లీలగా తెలియడంతో మనసు చివు గ్గుమంది. బాధ, కోపంగా, దరిమిలా కనిగా తనను అయిపోతుంది ప్రేమవేదం, 'సామ'వేదం, 'బామ్మ' వేదం అయి రోయాక, 'భేద' వేదం అవలంబిస్తుంది లీల. ఎలాగైనా మోహన్ను తనవాడుగా చేసు కోవాలన్న తపనతో, యధాశక్తి ఆలో చ్చుంది. ఒక రోజున, నాటకానికి వెళ్దా దున్న కమల ఆహ్వానాన్ని కాదని, మోహన్ ఎక్కడకో వెళ్తున్న వేళ, లీల అడ్డుతిగిలింది.

"మావయ్య అరైంటుగా రమ్మన్నాడు. ఏదో కాయతెంమీద సంతకం పెట్టాలిట" అంది.

మోహన్ కి అర్థం కాలేదు. అంత అరైంటు కాగితం ఏమిటో ననుకుంటూ, వరే అంటూ, కారులో కూర్చున్నాడు.

లీల కారు స్టార్డు చేసింది తృప్తిగా.

తెక్కప్రకారం, కమల, ఆజంటుని చూసింది. తను నాటకానికి పిలిస్తే రానని, లీలతో కారుషికారు చెలాయిస్తున్నాడని చూడబడిగా దురభిప్రాయపడిపోయి, మహా కోపంగా ఇంట్లోకి వెలిపోయింది.

"నమ్మరాదే చెటి" అనేపాట, ఆమెకు జ్ఞాపకం వచ్చినా కోపంమూలాన శ్రుతి కుదరదని పాడలేదనుకోవచ్చు.

ఈ విధంగా ఆ తలోదరి, గబగబా లోప లికి వచ్చేసరికి ట్రాలీమీద కేమేరా, దాని వెనక ఛాయాగ్రాహకుడు లక్ష్యంకోరే ఎదురేగి స్వాగతం ఇచ్చారు.

అందుకని కమల 'క్లోజప్'లో కోపం నటించి 'హుం' అంది. తక్షణం కేమేరా వెన కంజ వేసింది. కమల సోఫాలో కూలబడి, ఉత్తరార్థ త్తణంలో లేచి నిలబడింది.

అమ్మాయిగోరికి శానాకోపం వచ్చిందని పసిగట్టేసిన నాకరు రామదాసశిష్యాత్రిపారి రామకోటి, సాధ్యమైనంత లేఖాతరీగా, కులా సాగా "లంబిడ్డోల్లా రామదాసా" పదం పాడుకుంటున్నాడు. తుడిచిన బీరువాల వే మల్లీ మల్లీ తుడుస్తూ.

"రామదాసూ! మోహనంగారోస్తే లేసని

చేసుకుంటూ నిష్క్రమించడం జరిగి పోయాయి.

"హోలాన్..." అన్నారు దర్శకుడు. తిలక్ నవ్వుతూ.

* * *

"ఇది మాకధకు ఒక ఉపవృత్తి" అన్నా రాయన ఆ సన్నివేశాన్ని వివరిస్తూ.

"రామాయణంలో పిడకలవేట" అన్నారు రచయిత ఆగ్రద నవ్వుతూ.

ఆ రామాయణం ఆధునిక రాజకీయా ల కథ. పేరు "ఎం. ఎల్. ఎ." అనుపమా వారి చిత్రం.

ఈ పిడకల వేటలో మోహన్ కేమేర రమణమూర్తి. ఆ అమ్మడు కమల పేరు గిరిజ.

ముఖ్యపాత్ర నిర్మలగా సావిత్రి నటి

అనుపమావారి 'ఎం. ఎల్. ఎ' చిత్రంలో కొత్త నటుడు

రమణమూర్తి, గిరిజ.

చెప్ప" అంది కమల కంగారుగా.

కమల కోపంసంగతి కారులోంచే గమనించిన మోహనంగారు, అంతకన్నా కంగారుగా, బూట్లు ఒక ఒక చప్పుడు చేసుకుంటూ వచ్చేస్తున్నారు. అందుకని, కమల గబగబ పరుగెత్తి దభేలన తలుపు మూసేసింది.

ప్రేమ జీవులకు ఇవా లోకద్వారబంధాలు అడ్డుకానేరవుగదా! అన్న అర్థాంతరన్యాసం ఆసరాచూసుకుని, ఇంకో త్తణంలో ఆమె తలుపు తెరవడం, అతడు లోనికి రావడం, "అది కాదు కమలా" అని సంజాయిషీ ఆరంభించడం, ఆమె కోపం ఇనుముడించడం ఆ వైన అతడు మళ్ళీ ఒకటక బూట్లు చప్పుడు

నూంది. కథానాయకుడు జగ్గయ్య. గుమ్మడి, పెరుమాళ్లు, రమణారెడ్డి, చదిలనాడ, మార్క కళ ప్రభృతులు కూడా పాల్గొంటున్నారు.

ఆదర్శాలకూ, ఆదర్శవాదులకూ ఉండే చుట్టరికపుస్వరూపస్వభావాలని తెలుగుదేశపు రాజకీయ వాతావరణంలో నిలిపి చూపించే ఈచిత్రానికి తాపిగర్భారావు, ఆగ్రద రచన చేస్తున్నారు. సంగీతం పెండ్యాల. కె. వి. ("ముద్దు బిడ్డ") తిలక్ దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్నారు. ఈచిత్రం సెప్టెంబరులో విడుదల కాగలదని తిలక్ చెప్పారు. ★

ఎ. వి. ఎం. వారి “హం పంచీ ఏక్ డాల్ కే”

“నా బిడ్డలు బంగారు తండ్రి. అందరికీ ఇలాటి బుద్ధిమంతులే కలగాలి” అంటూ వందూ శిరసును ఆఘ్రాణించి ఆనందపడింది ఒక పేదరాలు.

“నా కడుపున చెడబుట్టాడు పెదవ. ఈ వంశం పేరుప్రతిష్ఠలు నేలకలిపేస్తున్నాడు” అని మండిపడ్డాడు ఒక జమిందారు తన కుల దీపకుని చూచి.

* * *

నిజానికి బిడ్డలిద్దరూ బుద్ధిమంతులే. తేడా ఉన్నది పెద్దలలో. తన కొడుకు బీదపిల్లలతో కలిసి ఆడుకుంటున్నాడని కోపం వచ్చింది జమిందారుగారికి. అది తగదనీ తప్పు అనీ ఆయన నమ్మాడు. తప్పు తనకే నన్ను సంగతి, “హం పంచీ ఏక్ డాల్ కే” సినిమాలో చివరిసీను చూచేదాకా ఆ జమిందారుకు బోధపడలేదు. చూడగానే అది బోధపడింది; తన అభిప్రాయాన్ని మార్చుకుని మనసుని మరమ్మత్తు చేసుకున్నాడు.

ఈ చిత్రాన్ని మొదటి నుండి చూచిన జమిందార్లు, అంతకన్న చప్పునే తమ దురభిప్రాయాలను (ఉంటే గింటే) మార్చుకొనాలి లెక్క ప్రకారం.

ఎ. వి. ఎం. పేరిట సదాశివ్. జె. రావ్ కవి నిర్మించిన చలనచిత్రం “హం పంచీ ఏక్ డాల్ కే” (మన మందరం ఒక చెట్టు పక్షు అమే.) లక్ష్యం ఇదే. పెద్దవారే బుద్ధులు

మార్చిన పిన్నల కళ్ళ. దర్శక రచయిత సంతోషీ, దీన్ని పిన్నలూ పెద్దలూకూడా చూడతగ్గదీనిన రూపొందించారు.

చిన్నకథ. దానికి తగినంతగానే చిత్రం విడిచి (11600 అడుగులు). పిల్లలు చూచి నేర్చుకోతగ్గ అటలతో, పాటలతో, సున్నితమైన హాస్యంతో ఆహ్లాదకరంగా తయారైన ఈ చిత్రంలో మాస్టర్ రోమి డేయి సీ ఇరానీ ఉరఖ్ రూవకుమార్, సతీష్ (తుఫాన్ జైర్ దీయా) వ్యాస్, జగదీష్, మోహన్ ఘోటీ, ప్రభుతి బాలనటులూ, జేవిడే, మారుతి, మురాద్, నిరంజన్ శర్మ, బి. ఎం. వ్యాస్, పురాణిక్, అచలానంద్ మొదలగు పెద్దలూ పాల్గొన్నారు.

అనగనగా ఒక జమిందారు. అతని కొడుకు రాజన్. అతడు బడి పిల్లలలో బీదపిల్లలతో ఆడుకోవడం తండ్రికి గిట్టలేదు. ఫ్రాన్ దాన్ కే ఇజ్జత్ కు పెద్దచెబ్బ అనుకున్నాడు. కొడుకు అలా అనుకోలేదు. అందుకని, వాళ్ళమ్మకి చెప్పి, నాన్నని అడ్డుకుండా తోటి పిల్లలతో కలిసి విహారయాత్రకి వెళ్ళాడు.

దారి పొడుగునా ఆడుతూ, పాడుతూ, దర్శకుడు సంతోషీ జేకానికి ఇవ్వదలచుకున్న సందేశాలను ఆ పాటల ద్వారా బట్టాడా చేస్తూ, శ్రమదాన కార్యక్రమలలో చొక్కాలాగూ మడత

వలగకుండా ఫోటో జెనిక్ గా పాల్గొంటూ! ఊరూరా ఆడిపాడి డబ్బులు పోగేసి ఆ ఊరి బీదపిల్లలకే మళ్ళీ విరాళం ఇస్తూ కులాసాగా తిరుగుతాడు—ఈలోగా తండ్రి మండిపడి, ముందర బంట్లోతునీ, ఆనక గుమస్తానీ పంపి, ఆ పైన తనే బయల్దేరు తాడు కొడుకుని “చెకు సావాసాల” బారి నుండి వేరు చేదామని. ఆ వేళ్ళకి రాజ్ కో అండే కంపెనీ వారు ఝాంఝని పాడుతూ ఇంటికొచ్చేసి ఇంకో నాటకానికి రిహార్సలు ఆరంభిస్తారు. జమిందారుకి కోపం వచ్చి, కొడుకుని బడికి పంపవంటాడు. అని ఒక మాజీసర్పస్ రింగు మాస్టర్ని ప్రవేటుమాస్తరుగా పెడతాడు.

నేస్తాలను కలసు కోవడంకోసం, ప్రబంధ నాయికలా ఆప్సోపాలు పడుతున్న రాజన్ (మాస్టర్ రోమి) తప్పనిసరిగా తండ్రికి, మాస్టరుకి బోకరా ఇస్తాడు. తన గదిలో, ఇంకో చిన్న నైజా జతిగాడిని (రూక్ కుమార్, లేక డేయిసీ ఇరానీని) కూటో పెట్టి దాన్ వాన్, కాసనోవాలను మించిన ధైర్యసాహసాలతో తను కిటికీనాకి, నాటకం రిహార్సలుకు ఉడాయిస్తాడు. రూక్ కుమార్, రింగుమాస్టరూ పాతపుస్తకాల్లోని పాడుపుకథలతో, పట్టకథలతో (ఒక చెబున పది పట్టలున్నాయి. వేటగాడు తుపాకితో ఒక పట్టనికొట్టాడు. అక్కడున్న వెన్ని?... ఒకటి అంటాడు రూక్ కుమార్. మిగతావి పారిపోతాయిగా అంటాడు కోజ్ లో ముద్దుగా కళ్ళుతిప్పుకుంటూ.) తంటాలు పడుతూ ఉంటారు.

మరి మంచిపిల్లవాడు రాజన్, ఇలా తల్లి దండ్రులకూ, గురువుకూ టోకరాయి నాటకాల రిహార్సలుకు వెళ్ళడం తప్పు కాదా? చదువుకోవద్దా? జేకాని సినిమా

మెక్లీన్స్ యింతకు ముందుకంటే పళ్లను తెల్లగా శుభ్రపరుచును!

“హం పంచి ఏక్ డాల్ కే”

హీరోలందరి లాగా, ఈ పిల్లల చిత్రకథా నాయకుడు కూడా దుస్సాధ్యాలను అవలంబించే అవలంబితుడే. ఓపక్కనాటకం రిహార్సలు చేస్తూనే మరోపక్క పెద్దకాసు కుర్రాడిదగ్గర లెక్కలూగట్రా నేర్చుకుంటూ ఉంటాడు సాయంత్రపు గంటవ్వరలోనూ. ఆ నాటకంలో తన పాత్ర నేకాక, ఇతర పాత్రలు కూడా కంటేతా పట్టేస్తాడు. అలా చేసినందువల్ల మంచి జరిగింది. ఎందుకంటే, నాటకం ఆజేగోజునే రూపకమూర్తే లెవిలెటలు శ్రుతిమించిపోయి, విత్తుమందా చెటు ముందా అని గురువుని ఆడి గే కాదు. అక్కడితో అతడికి నటకపడక, “అయ్యా మీ ప్రహేలుడి ప్రజల మీరు పరీక్షించవచ్చు” అని జమిందారుని ప్రవేటు గదిలోకి పిలుస్తాడు. అక్కడితో రాజక నట్టు బయటపడుతుంది. తక్షణం, తండ్రి హిరణ్య క్షృణ్ణుడైపోయి, సరాసరి నాటకకాలకి వెళ్తాడు. ఆసంగతివిని స్టేజిమీదవున్న రాజన్ కంగారుపడతాడు. తత్ఫలితంగా అతడు పట్టుకున్న నిచ్చెనపడిపోయి దానిమీదవున్న అతని మిత్రుడు (నాటకంలో ముఖ్య పాత్రధారి) కింద పడతాడు. అందువల్ల రాజన్ ముఖ్యపాత్ర ధరిస్తాడు. అన్ని నేకాల ప్రజలూ, అన్ని జాతులవారు సమానులేననీ, ఒకే కుటుంబంవారనీ తెలియచెబుతూ కొడుకు పాడినపాట విని తండ్రి మెల్లిగా వారిక్కరుచుకుని, తన పాత్రపాటు లీలగా తెలుసుకుని పశ్చాత్తాపపడడం మొదలుపెడతాడు.

ఆ రాత్రి రాజన్ ఇంటికి రాకుండా పులిగిరిన నేస్తానికి సేవచేస్తూ పూరిగుడి వెళ్ళి ఉండిపోతాడు. పొద్దున్నే జమిందారు వెతుక్కుంటూ ఆ కుటీరం గడవలో నిలిచేవేళకు, తల్లి ప్రేమ, తండ్రి ప్రేమ గురించిన డైలాగులు వివరణతాయి. వీధిపిల్లవాడి తల్లి, రాజన్ కు నీతి చెబుతోంది.

“ఓహో వీధివాళ్ళూ మంచివాళ్ళే” అని జమిందారు గ్రహించి చెంపలేసుకుంటాడు. ఇదీ కథ. ఈ విధంగా, దీనికి ‘సినిమా కథ’ లక్షణాలు ఎక్కువగా ఉన్నా, దర్శకుడు సంతోషి, కథకన్న వివిధ సన్నివేశాల చిత్రణకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చి దీనిని రాణింపచేశారు. పిల్లల నటన, నృత్యాలూ బాగున్నాయి. కంటికి నడగుగా, అప్రదేశకంగా ఉన్న ఛాయాగ్రహణం ఇందుకు మరింత వోహదంచేసింది.

సంగీత దర్శకుడు ఎన్. దత్తా కూర్చిన పాటలు, కొన్ని ఇతరచిత్రాలలో పాటలు బాణీలను పోలి ఉన్నా, వివడానికి హుమరుగా, పిల్లలు పాడుకోడానికి పిలుగా ఉన్నాయి.

బాలల చిత్రాలు నిర్మించడానికి దక్షిణ భారతంలో ఎ. వి. ఎం. వారు చేసిన ఈ

వౌలిప్రయత్నం అనేక విధాల ప్రకంపనయంగా ఉంది.

కథ అలడంలో కూడా మరికొంత జాగ్రత్త వహించి ఉంటే ఎ. వి. ఎం. వారు అనేకులకు మరదర్శకులయ్యేవారు.

పిల్లలందరూ చూడతగ్గ చిత్రం ఇది. ★

“నిశ్శబ్ద ప్రపంచం”

(51-వ పేజీ తరువాయి)

పడింది. ఓడకి పదిగజాల మందరగా అని అడుతూ పాడుతూఉంటే, పిక్చు చిత్రాలు తీస్తూ వాటిని పరీక్షిస్తూ వెంటదించారు. ఒక చిన్న తిమింగలం తిన్నగా ఉండక ఓడ అడుగు భాగానికి వెళ్ళింది. పెద్దదెబ్బతిని, కొద్దిసేపటిలోనే చనిపోయింది. మెల్లిగా ఒక సారచేత వచ్చింది. మేత దొరికిందన్న వార్త తక్షణంలో వ్యాపించిపోయింది.

ఇంకో తక్షణంలో పెద్ద సారచేతలమండ తిమింగలన్నీ చుట్టుముట్టింది నావికులకు సారచేతలంపై మాత్రం ఎక్కడలేని కోపం. జ్వరం. బాగా దగ్గరకు రానిచ్చి. మహా కసిగా ఆ మందని హతంచేసివేశారు. ఇలా పదికొండు నెలలూ రెండు మహాసముద్రాలలో సాగిన సాహసయాత్రానుభవాలను ‘హాక్స్ క్రాస్ట్’ మనోహరమైన ఈ చలన చిత్రంగా రూపొందించాడు.

అద్భుతాలు చూచి ఆశ్చర్యపడేకత్తి కోల్పోయిన వారిసంగతి ఆ త్రస్తుతం; చూడాలన్న కుతూహలం, ఉన్నవారంతా తప్పక చూడతగ్గ చిత్రం. కడలిగర్భంలోని ఈ రంగుల నిశ్శబ్ద ప్రపంచం, చూస్తున్నంతసేపూ, మధురమైన స్వప్నంలా కనిస్తుంది. ఆ స్వప్నజగతి గతికి లయగా వినిపించే నేపథ్య సంగీతం భావకు అందని మహత్తర వ్యాఖ్య అనిపిస్తుంది. ★

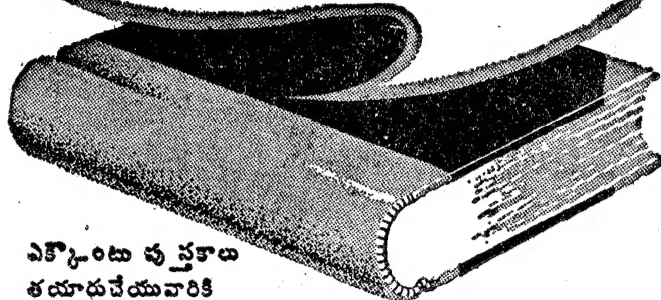
ఫండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రోగనివారీణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం,
(29) కేట) రిమిటెడ్., మద్రాసు-17.

స్టాండర్డ్ మిల్స్
బుక్-బైండింగ్ క్లాత్

ఎక్కింటి పుస్తకాలు
తయారుచేయువారికి
బుక్ బైండింగ్-ప్రింటర్స్,

ది స్టాండర్డ్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్. మ్యాద్రాసు రోడ్, కొంబం 28.

(15-వ పేజీ తరువాయి)

తప్పుడి పప్పుడి చేస్తాడేమనని భయం.

అందరూ సోమశేఖరం చుట్టూ చేరి సంగ శేమిటో తెలుసుకుంటున్నారు.

“ఆ ఏమిందీ? వాడిమీద ఎవరో ఆకాశ కామన్న ఉత్తరాలు రాశారు. నేను రాశా వని అనుమానం.” అని సంగమాంగా చెప్పాడు. అతనికి తెలుసు ఆ ఉత్తరం వ్రాసిందిలింగామూరైనని. చేనేదిఇంకొకరైనా అనుమానం తనమీదకే వస్తుందని కూడా తెలుసు.

తన కనలే నుమాస్తా ఉద్యోగం ఇవ్వలేదు. ఆత్మాభిమానం చంపుకుని వీము నెత్తురు లేకుండా బ్రతకడం అలవాటు చేసుకుంటే ఈ ఉద్యోగం చెయ్యాలి. తనకు దీనికి ఉత్తర దక్షిణ భ్రువాలకున్నంత లేదా. తన లాంటివాడికిది కుదరని పని. ఈ ఆలోచన లతో ఉడుకెత్తిపోతూ కుర్చీలో చతికిల పడ్డాడు సోమశేఖరం.

“సార్! మేనేజరు పిలుస్తున్నాడు” అంటూ జమాను వచ్చాడు.

“వస్తారే ఫో ఆవతికి” అని అరిచేప్పటికి వాడు ఎగిరి బలమీద పడబోయి రట్టుకుని వెళ్ళిపోయాడు గొణుక్కుంటూ. మెల్లిగా లేచివెళ్ళాడు సోమశేఖరం. మేనేజరు గదికి.

“ఏమిటి శేఖరం యిందాకటి గలాటా!” అని ప్రశ్నించాడు మేనేజరు.

“రావు చెప్పలేదూ మీకు!”

“చెప్పాడనుకో!...చూడూ!...ఎంత చెడ్డా నీకంటే పైఅధికారుకదా...అంత

తలబిరుసుగా సమాధానం చెబితే వాళ్ళ కలా ఉంటుందో ఊహించావా!” అదో భోరణిలో అన్నాడు.

“నేను చెయ్యని పనిని చేశానని ఒప్పుకో నుంటారా!”

“అయిన కోపంలో ఆలాగన్నాడనుకో. అప్పటి కూరుకుంటే.”

“వాకేనేమిటి కోపంలేంది!...మీరూ ఆలా అంటారని తెలుసు.”

“నే నందుకు చెబుతున్నానో విను... నీవు పిల్లలుగలవాడినే గదూ!...మీ ఆభ్యాసం ఒకరిపై చేస్తాడనుకో. నీకుకోపం వస్తుంది...వెరికోపం వస్తుంది...అప్పుడేంచేస్తావ్!” మేనేజరు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

“ఎంత కోపం వస్తేమాత్రం వాడి భవిష్యత్తు వాళినం చెయ్యడానికి చూడంగా”

“నీమాట నిజమే! కాని...అలా చేశే వాళ్ళుకూడ లేకపోలేదు...ఇంతకూ చేప్పే దేమిటంటే నీవు ఎక్కడకువెళ్ళినా ఎక్కువ తక్కువల నేని అధికారహోదాలో తప్పవు... నీది యువకరక్తంగనక అలా అనిపిస్తుంది...అంతే,” ఒక నిట్టూర్పు విడిచి మళ్ళీ ప్రారంభించాడు.

“ఇంత సర్వీసు ఉన్నది నాకు. తల నెరిసింది. ఇంటికి వెళ్ళే కొడుకులు ఎంతో గౌరవంగా చూస్తారు. కాని...నేనే ఒక్క సారి...వైవాళ్ళ చేత తిట్లు తినాల్సి వస్తుంటుంది. అది నీకు తెలిసి కొత్తి విషయమేమీ కాదు.”—అగాడు. ఫ్లాస్కులోని కాఫీ జమాను గ్లాసులో పోసి నే అందుకుని కాసిని చప్పరించాడు.

సోమశేఖరానికి మేనేజరు చెప్పి దానిలో సర్వీసు గోచరించింది. అయినా అంత వాళ్ళల్పంతో తనతో మాట్లాడతాడని అనుకోలేదు. అనేకసార్లు ఆయనతో కూడా తిరస్కారంగా, ఎంతో నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడాడు. తిరిగి చివాట్లు తిన్నాడు.

పశ్చాత్తాపమునేది ప్రతి మానవహృదయానికి సహజమనేది అతనికి బోధపడింది.

కాఫీ తాగడం పూర్తిచేసి “యిక వెళ్ళు” అన్నాడు.

“కేంకూర్ సార్” అని వెనక్కు తిరిగి కళ్ళనుంచి రాలబోతున్న ఆశువీడువుల్ని చేతిగుడ్డతో అడ్డుకుంటూ వచ్చి తనకుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

గతమంతా ఒక్కసారి కళ్ళముందు మెదిలింది. ఎంతకష్టపడి పనిచేసినా అధికారుల దృష్టిలో అవకతవక గాకనుపి సేపడిన శ్రమంతా వృధా! తనుఅయిదేళ్ళు ఉద్యోగంలేక నానా యాతనాపడ్డాడు. మంచికే వచ్చిందో చెప్పకే వచ్చిందో ఈ నాకరీ వచ్చింది. ఉద్యోగం వచ్చినప్పుడు అమ్మా నాన్నా పోరుపెట్టి సత్యనారాయణప్రతిం కూడ చేయించారు. మేనేజరు చెప్పినట్లు ఉద్యోగం అన్నతరువాత ఎక్కువ తక్కువలు, హోదాల్లో లేదాలు ఉండితీరాయి. వైవాళ్ళ దబాయంపులు కిందివాళ్ళు పడుతూనే ఉండాలి. ఎదురుతిరిగితే తనకే ముప్పు!

ఇంతలో రాజు వచ్చాడు. “ఏమిటా మేనేజరు హిరిబోధ కేస్తున్నాడు,” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“చూశావురా, లింగామూరి ఎంతపని చేశాడో!”

“ఆపని చేసింది లింగామూరి కాదు నాయనా, ఆ రావుగాడేరా” అన్నా మెల్లిగా.

ఆ మాట వినగానే కుర్చీలో నుంచి లేచాడు పంజాబు సహివాసపోజులో రావును నలసి అవతల పారెయ్యాలన్నంత కోపంతో సోమశేఖరం.

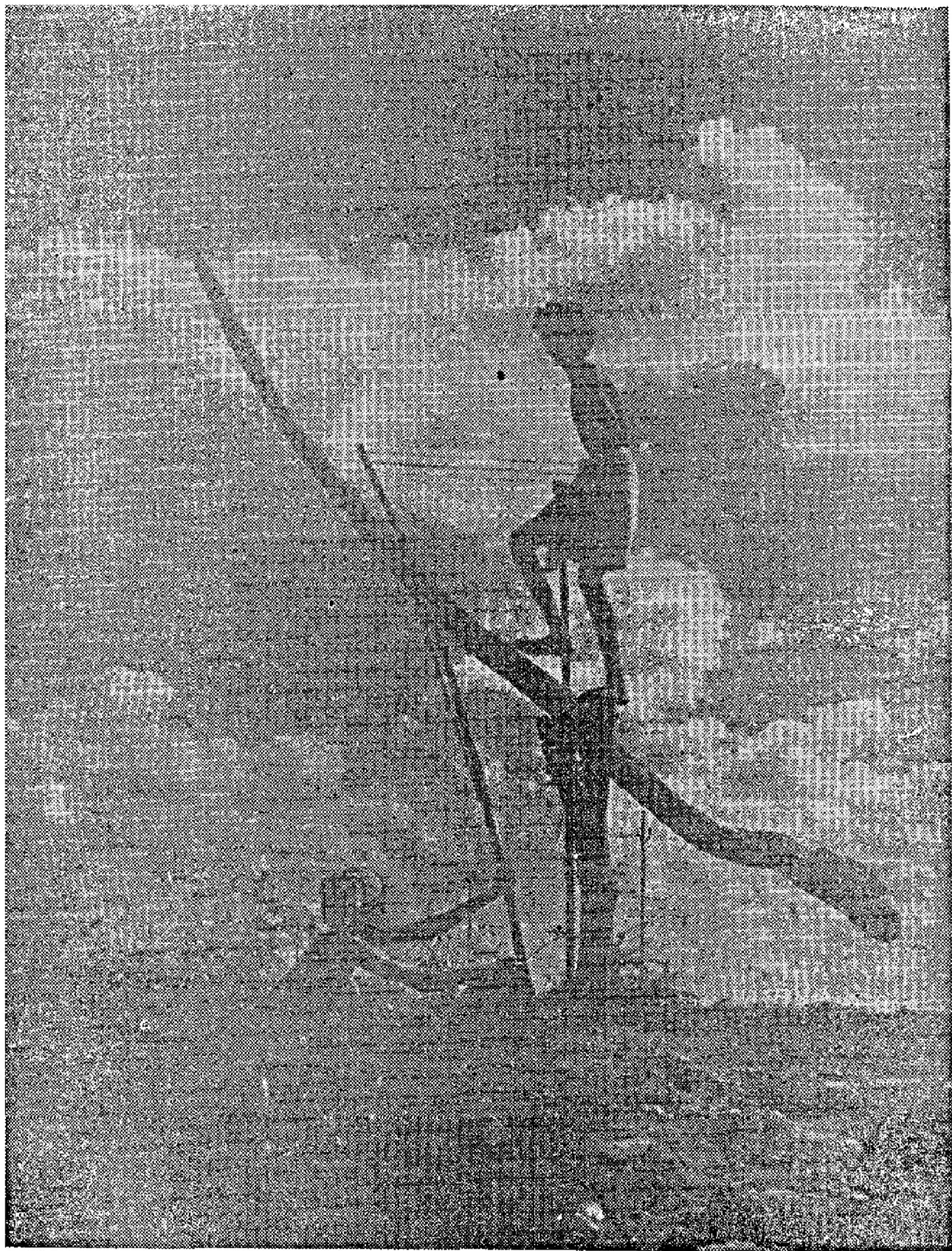
“ఆగరా! ఆగు...మేమంతా యిందాకే చివాట్లు పెట్టాం. వాడసలే సగం చచ్చి ఉన్నాడు. ఇంకా ఏం చంపుతావ్ కూర్చో” నాడు రాశాడని ఎలా తెలిసింది అన్నాడు కూచుంటూ.

‘మనమందరం ఆకాశరామన్న ఉత్తరం రాద్ధామనుకోవటం మళ్ళీ ఉపసంహరించుకోవడం వాడు విన్నాడలావుంది. ఇదివరకు నీమీదన్న కసికొద్ది అలా రాసి పారేశాడు. అనుమానం నీమీదికే వస్తుందని తెలుసు వాడికి.”

ఇంతలోకే “సార్! హెడ్ నుమాస్తా పిలుస్తున్నా”రంటూ పూవును వచ్చాడు! ★

PSHC.26

మోట బావి

ఫోటో: ఎన్. ఎస్. థాకూర్.

25,000 మైళ్ల అంత దూరము దూరము ఒక పాని తీసి వచ్చే దాని కంటే ఎక్కువ దూరము! దూర ప్రయాణము పొగించే యీ నమయములో అతనికి ఎంతో శక్తి అవ్వవలయును ఈ శక్తిని పొందపు చేశారే వనస్పతిలో వండిన అహారము ఆతనికి యిచ్చును

25,000 మైళ్ల దూర ప్రయాణమునకు ప్రారంభము!

ఎదుగుతున్న పిల్లలకు అవసరమైన శక్తిని సమకూర్చుటలో వనస్పతి సహకరించును

రోజుకి ఒక మైలు బొప్పన నడుస్తూంటే, మీ పిల్లవాడు జీవిక కాలములో 25,000 మైళ్లకు పైగా వెళ్లవచ్చును ఈ ప్రయాణము సునాయాసముగా కొనసాగించుటకు వానికి అతి ముఖ్యముగా కావలసిన శక్తిని కలిగియున్నాడని చూచే బాధ్యత మీదే

వాని నిత్య అహారము నుండి శక్తి

వానికి కావలసిన యీ శక్తి వాని నిత్య అహారము నుండి, ముఖ్యముగా పుష్కలముగ శక్తినిచ్చు జిడ్డు పదార్థముల నుండి లభిస్తోంది. జిడ్డు పదార్థములు శక్తి నిచ్చుటయే కాక అహారములోని విటమిను 'ఎ' మరియు 'డి' ల గుణములను దేహమునకు లభించేలా చేయును మరియు రోగములు రాకుండా అడ్డుటలో సహాయపడును జిడ్డు పదార్థములు లభించుటకు పెద్ద

కుటుంబముగల తల్లిలు పోషకమైన, పొదుపైన వనస్పతితో వంట చేస్తారు.

మీకు మీరే నిర్ధారణ చేసుకోండి

మీ వంటకములన్నిటిని వనస్పతిలో వండుట నేడే ప్రారంభించి, అది మీ కుటుంబమునకు ఎంత లాభసాటిగా ఉందో మీకు మీరే నిర్ధారణ చేసుకోండి. ఈ కుర్తమైన కాక నూనెల నుండి తయారైన పదార్థములో వండిన వంట కుటుంబములో అందరూ రుచిగా ఉందని సంతృప్తి పడుట మీరు చూస్తారు. అంతే కాకుండా, మీ వంటకములను దీనిలో వండితే మీ కుటుంబ అహారము పూర్వము ఎప్పుటి కంటే ఎక్కువ పోషకమైనదిగా మరియు పొదుపుగా అగును! వనస్పతి ప్రతి టౌన్సు 700 ఇంచుల్ నేషనల్ యూనిట్ల విటమిను 'ఎ'తో పుష్టికరముగా చేయబడినదని కూడ జ్ఞాపకము ఉంచుకోండి!

వ న స్ప తి

గృహిణులకు వరప్రసాదము!

